

Phaolô Huỳnh Cáp

TÂM TÌNH DÂNG MẸ

31 bài suy niệm về Mẹ Maria

(Có thể dùng đọc mỗi ngày trong tháng Đức Mẹ)

Gò Thị 2012

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

Kính dâng Mẹ Maria

Nhân dịp kỷ niệm 60 năm Hôn Phối

20.10.1952-2012

Phaolô Huỳnh Các và Maria Trần Thị Khuơng

Imprimatur

Qui Nhơn, ngày 15.8.2012

Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời

✠ Matthêô Nguyễn Văn Khôi
Giám mục giáo phận Qui Nhơn

LỜI GIỚI THIỆU

Ngoài những ngày lễ đặc biệt, hằng năm Hội Thánh còn dành riêng cả tháng Năm và tháng Mười để tôn kính Mẹ Maria. Cùng với Hội Thánh, mỗi ngày trong những tháng đặc biệt này chúng ta hãy hướng tâm hồn về Mẹ.

Lòng tôn sùng kính yêu Mẹ Maria rất cần thiết để nâng đỡ chúng ta trong đời sống đức tin. Làm việc tôn kính Đức Mẹ không phải là một sinh hoạt tình cảm ủy mỵ mà là một việc làm thiết yếu cho đức tin được bền chí và vững mạnh hơn. Chúng ta nhớ rằng «Lòng tôn sùng chân chính không hệ tại tình cảm chóng qua và vô bối nhưng phát sinh từ một đức tin chân thật. Đức tin dẫn đưa chúng ta đến chỗ nhìn nhận địa vị của Mẹ Thiên Chúa và thúc đẩy chúng ta lấy tình con thảo yêu mến và noi gương các nhân đức của Mẹ chúng ta» (Hiến chế Tín lý về Giáo Hội, *Lumen Gentium*, 67)

“Tâm tình dâng Mẹ” là 31 bài suy niệm dâng lên Mẹ Maria tương ứng 31 ngày trong tháng Đức Mẹ. Mỗi ngày có những ý tưởng sống hiệp thông với Mẹ, hy vọng giúp chúng ta noi gương các nhân đức của Mẹ và lấy tình con thảo mà tỏ lòng tôn kính mến yêu Mẹ. Chúng ta xác tín rằng sống lành thánh ở đời này, ngày sau sẽ đáng được Mẹ đưa về Thiên đàng hưởng phước cùng Mẹ.

Đây là những dòng chia sẻ kinh nghiệm sống đức tin của một người tôn kính và yêu mến thiết tha dành riêng cho Mẹ Maria kính yêu. Ước mong tập sách này sẽ được nhiều người đón nhận.

LỜI NGUYỆN MỞ ĐẦU

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Này đây chúng con đến cùng Mẹ, mong ước được hiện diện bên Mẹ.

Chúng con đến để chiêm ngắm Mẹ, để thấy dung nhan hiền từ của Mẹ, để nhận lấy tình thương của Mẹ và dâng lên Mẹ lòng mến của chúng con.

Lạy Đức Trinh Nữ Vô Nhiễm, chúng con cứ muốn đến nhìn ngắm Mẹ mãi để sao cho ánh tinh trong của Mẹ in vào đôi mắt và trái tim chúng con.

Ôi Mẹ nhân ái, chúng con đến đặt dưới chân Mẹ gánh nặng những âu lo phiền muộn của chúng con. Chúng con xin ký thác cho Mẹ những khốn cực và ước vọng, van nài Mẹ trợ giúp những nhu cầu của tâm hồn và thân xác của chúng con.

Ôi Nữ Vương muôn loài, chúng con quây quần bên Mẹ mọi ngày đặc biệt trong tháng này, để nhờ tình thương của Mẹ giúp chúng con hợp nhất trong tình bác ái huynh đệ nồng nàn.

Lạy Mẹ của Chúa Giêsu, mỗi lần chúng con đến với Mẹ, xin Mẹ đoái thương dẫn chúng con đến cùng Chúa

Giêsu, Con Mẹ. Người đang ngự trong các Nhà Tạm khắp
hoàn cầu, Người đang chờ đợi chúng con đó, Mẹ ơi!

Ngày Thứ Nhất MỪNG VUI LÊN

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Khi Thiên Thần Gabriel đến chào Mẹ tại Nazareth, lời đầu tiên Thiên Thần thưa với Mẹ là “Mừng vui lên” (Lc 1,28). Thiên Thần xin Mẹ mở rộng lòng đón niềm vui. Mẹ vui mừng lên, không chỉ cho một mình Mẹ, mà còn cho cả nhân loại, vì vào lúc truyền tin, lòng Mẹ đại diện cho cả lòng chúng con. Lòng Mẹ phải tràn đầy niềm vui để đến lượt lòng chúng con cũng sẽ được chính niềm vui đó tràn ngập.

Như thế, qua lời mời gọi của Thiên Thần với Mẹ, chúng con được biết Thiên Chúa cũng muốn chúng con vui mừng. Thiên Chúa muốn làm cho Mẹ được hoàn toàn hạnh phúc và Chúa cũng mong tâm hồn chúng con triển nở trong niềm vui.

Sứ điệp mà Mẹ được nghe vào lúc truyền tin cũng sẽ dẫn đưa Mẹ đến biết bao thử thách, đến chân thập giá. Nhưng dù sẽ gặp đau khổ, sứ điệp đó hứa hẹn cho Mẹ một niềm vui vĩnh viễn. Niềm vui trong Chúa thì được kéo dài mãi mãi, không ai lấy được, còn đau khổ thì mau qua.

Niềm vui mà Thiên Chúa muốn ban cho Mẹ đó, đã được Thiên Chúa chuẩn bị từ lâu. Trong Cựu Ước, đã có lời

sấm qua miệng Ngôn sứ rằng «Nào Thiếu Nữ Sion, hãy vui mừng hoan hỷ! Hỡi thiếu nữ Giêrusalem hãy vui sướng reo hò! Vì kìa Đức Vua của ngươi đang đến với ngươi» (Dac 9,9). Lời đó giờ đây được thực hiện nơi Mẹ, thiếu nữ Sion: trong căn nhà bé nhỏ của Mẹ ở Nazareth, Mẹ nhảy mừng, vì Đấng là vua của Mẹ đến với Mẹ để làm con của Mẹ. Niềm vui này của Mẹ đã được Thiên Chúa chuẩn bị từ lâu và giờ đây ban cho Mẹ cách đầy tràn nhất.

Niềm vui này không tràn đầy sao được khi sự trông đợi lời hứa ban Đấng Cứu Thế giờ đã được thực hiện. Có thể nói chưa bao giờ, từ lúc khởi đầu lịch sử nhân loại, từ ngày xuất hiện của con người đâu tiên trên trái đất, một niềm vui như thế đã ban cho một thụ tạo. Thiên Chúa muốn niềm vui của Mẹ phải là niềm vui tưng bừng nhất, mãnh liệt nhất. Vậy Mẹ đã vui và niềm vui trọng đại này đã được ban cho Mẹ để Mẹ cũng chia sẻ cho chúng con cách dồi dào.

Thế giới hiện nay xem ra có nhiều chuyện hơn để vui chơi giải trí và hưởng thụ những tiện nghi vật chất so với thế giới của Mẹ tại Nazareth khi xưa. Con người luôn tìm kiếm và tìm cách hưởng những niềm vui như thế đó. Nhưng thường hạnh phúc lại không ngừng vượt khỏi tầm tay con người, niềm vui mau đến rồi cũng mau đi. Do đó tìm được hạnh phúc thực sự ở đời này là một ước mơ của con người nhưng điều đó xem ra là một chuyện vô phuong. Còn Mẹ, lạy Mẹ Maria, từ khi Thiên Thần nói với Mẹ “mừng vui lên”, Mẹ đã cảm nhận niềm vui thực sự và nơi Mẹ, mơ ước tìm kiếm hạnh phúc của con người đã trở nên sáng tỏ.

Mẹ đã làm gì để đầy tràn hạnh phúc? Đơn giản là Mẹ đã mở thật rộng tâm hồn mình cho tình yêu Thiên Chúa tràn ngập. Để được hạnh phúc, Mẹ đã không tìm kiếm đủ thứ khoái lạc, cũng không lo tìm thú vui hời hợt như của những kẻ chỉ muốn giải sầu. Trái lại, Mẹ sẵn lòng đón nhận Chúa vào lòng hay nói khác đi Mẹ đón nhận niềm hoan lạc mà Thiên Chúa gởi đến cho Mẹ nơi Chúa Giêsu, Con Mẹ. Và đó thực sự là niềm hạnh phúc tràn đầy không ai trên trần gian có thể ban tặng và cũng không gì có thể thay thế được.

Lạy Mẹ, xin Mẹ cho chúng con biết chỉ nên kiếm tìm niềm vui đến từ Thiên Chúa, vì đó là niềm vui đích thực duy nhất. Thú vui trần thế chỉ đem lại một ảo tưởng về hạnh phúc. Những ai theo đuổi nó chắc chắn phải thất vọng và có cảm tưởng là hạnh phúc luôn vượt khỏi họ. Mọi tham vọng và tiền bạc không thể làm cho con người hạnh phúc được. Chỉ có Chúa mới đem lại cho con người hạnh phúc thực sự mà thôi. Xin cho chúng con mỗi lần nhìn Mẹ là mỗi lần xác tín hơn vào điều đó.

Xin Mẹ thông truyền cho chúng con bí quyết niềm vui của Mẹ. Mẹ đã từng thấy chúng con nhiều lần rơi vào sự buồn bã và nhiều nỗi cực nhọc ưu phiền đè nặng. Cuộc sống chúng con nặng trĩu bao nỗi ưu tư nên chẳng thấy êm ả hạnh phúc được. Nhiều khi chỉ vì một chuyện nhỏ đủ làm chúng con phải xao động và lo lắng. Có những ngày sống của chúng con nặng trĩu vì bốn phương. Nhiều khi chúng con mãi mê công việc làm ăn kiếm tiền mà quên hẳn niềm vui mà Thiên Chúa đặt trong tầm tay của mình. Chúng con không lưu tâm đủ để đón nhận niềm vui ấy. Chớ gì theo gương Mẹ, chúng con luôn mở rộng tâm hồn cho Chúa ngự

đến nhờ đó tìm thấy bình an và niềm vui trong cuộc sống dù còn nhiều vất vả hôm nay.

Lạy Mẹ, xin Mẹ làm cho chúng con biết theo gương Mẹ mà sống mật thiết với Thiên Chúa. Mẹ đã được hạnh phúc viên mãn khi trao gởi tâm hồn mình cho Thiên Chúa. Qua đó, Mẹ dạy chúng con rằng hạnh phúc đến từ sự tiếp xúc với Thiên Chúa hằng ngày. Những ai có tâm hồn kết hợp với Chúa, dù gặp hoàn cảnh nào cũng sẽ được Chúa mời gọi “Mừng vui lên!” Càng sống gần gũi với Thiên Chúa người ta càng gần với nguồn vui bất tận.

Vì Thiên Chúa đã đến trong cung lòng Mẹ, nên Mẹ chan chứa niềm vui và niềm vui ấy tỏa lan không ngừng cho nhân loại. Biết bao nhiêu vui mừng khôn tả đã tuôn tràn trên thế giới từ biển cổ truyền tin cho Mẹ. Ngay trong hiện tại, Mẹ cũng làm cho biết bao người vui mừng khi chạy đến với Mẹ. Vì niềm vui được ban cho Mẹ là niềm vui vô tận và Mẹ không ngừng thông ban cho chúng con. Với chúng con, tên Mẹ, Mẹ Maria dịu dàng biết bao và đồng nghĩa với một hạnh phúc sâu lắng. Mãi mãi Mẹ vẫn là niềm vui đích thực cho đời chúng con.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã lãnh nhận từ Thiên Chúa niềm vui sâu xa nhất, xin Mẹ giúp chúng con sống trong niềm vui chân thật, là niềm vui của Chúa Giêsu, Con Mẹ. Amen.

Ngày Thứ Hai MẸ ĐẦY ƠN PHÚC

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Trong buổi truyền tin, thay vì gọi Mẹ bằng tên Maria, Thiên Thần Gabriel lại gọi Mẹ là Đấng Đầy Ơn Phúc (Lc 1,28). Nhờ sự đầy ơn phúc, Mẹ khác biệt với hết mọi người. Mẹ là người duy nhất đã được ơn phúc Thiên Chúa làm cho nên hoàn hảo.

Từ giây phút đầu tiên, trong lòng mẫu thân, Mẹ đã được phòng giữ khỏi tội lỗi, Thiên Chúa đã giữ Mẹ khỏi mọi bợn nhơ và quyền lực Satan. Thiên Chúa đã làm cho Mẹ được Vô Nhiễm và tiếp tục giữ cho Mẹ được Vô Nhiễm suốt đời.

Trong một thế giới mà tình trạng tội lỗi lan tràn thật đáng buồn, biết bao sự xấu xa về mặt đạo đức phơi bày nhan nhẽo, Thiên Chúa đã gởi đến cho nhân loại một tâm hồn tuyệt đối trong trắng. Thiên Chúa đã mong muốn sự hoàn thiện nơi Mẹ, một sự toàn mỹ mà người ta có thể nhìn mãi không chán, chiêm ngắm hoài mà không bị thất vọng. Giữa thế giới tối tăm tội lỗi và sự dữ, Thiên Chúa đã đặt một ánh sáng tinh túyền rực rỡ nơi Mẹ.

Trong Cựu Ước có nhiều khuôn mặt nữ giới nổi bật, chẳng hạn như Sara, vợ của Abraham, đã sinh con khi lúc tuổi già nhờ ơn đặc biệt của Thiên Chúa và đã được tiền định để có con cháu nhiều như cát ngoài biển¹; hoặc Miriam em gái của Aharon đã hát lên một bài ca vãn tạ ơn,

¹ Xem St 21,1-7

một bài *Magnificat* đầu tiên về cuộc giải phóng dân Do Thái²; hay như Giuditha đầy lòng tin tưởng vào Thiên Chúa, đã can đảm chặt đầu kẻ thù của dân tộc mình và làm cho đạo quân bọn xâm lược phải tán loạn³. Rồi Este, nhờ phó thác tuyệt đối vào lòng tín trung của Thiên Chúa và không sợ mất mạng sống mình, bà đã trở nên hoàng hậu và nhờ đó giúp những người đồng hương khỏi diệt vong⁴; hoặc như Suzana đã anh dũng kiên trì giữ sự thanh khiết đến cùng và đã thà chết hơn là xúc phạm đến Chúa⁵.

Lạy Mẹ mến yêu, tất cả những khuôn mặt đó đã báo trước dung nhan của Mẹ. Những khuôn mặt đó hãy còn bất toàn vì không một ai trong số đó hoàn toàn thoát khỏi tội lỗi. Dầu đời sống đạo đức của họ có rực rỡ đến đâu, mỗi người vẫn có những bóng tối và những hèn yếu nào đó. Ngược lại, nơi Mẹ, là sự hoàn thiện, Mẹ không mắc phải một bất toàn nào vì Mẹ là Đáng Vô Nhiễm Nguyên Tội. Mẹ là Trinh Nữ sống trinh khiết vô phương trách cứ. Mẹ thực sự là Đáng Đầy Ơn Phúc.

Đây là một đặc ân dành riêng cho một mình Mẹ mà thôi. Còn chúng con đã bị tỳ ố bởi tội tổ tông. Chúng con còn phải mang dấu vết tội đó khi hướng chiều về sự dữ và làm cho chúng con yếu đuối khi bị cám dỗ. Đặc ân Vô Nhiễm của Mẹ là duy nhất. Đặc ân đó đã được ban cho Mẹ và chúng con cũng được hưởng nhờ vì Mẹ là niềm vui của chúng con.

² Xem Xh 15,20-21

³ Xem Gdt 10-13

⁴ Xem Et 2-10

⁵ Xem Dn 13

Thật vậy, vì Mẹ là Mẹ của chúng con, nên sự hoàn thiện của Mẹ cũng là của chúng con. Dù Mẹ trọn hảo nhờ Thiên Chúa đã nâng Mẹ lên một địa vị cao vời khôn sánh, nhưng Mẹ không xa cách chúng con. Chúng con biết rằng Mẹ cũng ước mong làm cho chúng con được hưởng nhờ sự đầy ơn phúc đã được phú ban cho Mẹ.

Việc con cái giống Mẹ và phản ánh những đức tính của Mẹ cũng là một vinh dự cho Mẹ. Chúng con không thể giống Mẹ hoàn toàn được nhưng xin Mẹ giúp chúng con càng giống Mẹ hết sức có thể được. Xin Mẹ làm cho chúng con được thấm nhiễm sự trong trắng của Mẹ và bớt bất xứng khi được làm con cái Mẹ.

Mẹ đã sống suốt đời mình cách vẹn tuyển. Mẹ không khi nào để cho một tư tưởng, một tâm tình, một hành vi có tính cách bất xứng, xúc phạm đến Thiên Chúa. Trong cả những điều nhỏ nhặt nhất, Mẹ cũng tránh làm mất lòng Chúa. Mẹ hằng xa tránh và khinh ghét tội lỗi. Xin Mẹ cũng giúp chúng con biết khiếp sợ tội lỗi như thế. Chớ gì ước muốn làm đẹp lòng Chúa trong mọi sự, luôn giữ chúng con xa lánh sự tội. Xin Mẹ can ngăn chúng con chiêu theo bất kỳ một sự xúc phạm nào đến Chúa. Xin giữ các tư tưởng, tâm tình, hành vi chúng con trong đường lối trắng trong vẹn tuyển của Mẹ.

Mẹ là Đáng đã được tạo dựng hoàn toàn thánh thiện. Mẹ Đầy Ơn Phúc, xin Mẹ giúp chúng con đổ đầy tâm hồn mình bằng ân sủng của Thiên Chúa.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã tránh xa tất cả những gì có thể làm mất lòng Chúa, xin Mẹ cũng cố quyết tâm của chúng con là bằng mọi giá, lo tránh xa tội lỗi. Amen.

Ngày Thứ Ba THIÊN CHÚA Ở CÙNG MẸ

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Sau khi cho biết sự trọn hảo tinh túyền nơi Mẹ, Thiên Thần Gabriel tuyên bố là Chúa ở cùng Mẹ (x. Lc 1,28). Như vậy có thể nói, Thiên Chúa đã ký kết một giao ước vĩnh viễn với Mẹ,

Lạy Mẹ, Chúa đã ở cùng Mẹ từ khi Mẹ hiện hữu. Người đã ân cần săn sóc Mẹ dưỡng nào! Không lúc nào Người đã để Mẹ đơn độc. Tất cả những gì xảy đến trong đời Mẹ đều được Thiên Chúa xếp đặt trước mà không làm Mẹ mất tự do. Một biến cố có vẻ đột ngột, bất ngờ, kỳ thực đã được Thiên Chúa chuẩn bị từ xa. Cái mà người ta gọi là những chuyện tình cờ thật ra là những chuyện lưu tâm đặc biệt nhưng kín ẩn của tình thương Thiên Chúa Quan phòng.

Chính sự thân thiết sâu xa của Mẹ với Thiên Chúa, mà Mẹ đã kết dệt đời mình bằng ân sủng của Người. Thiên Chúa đã ở với Mẹ trong mọi biến cố đời Mẹ trong mọi tâm tình, mọi quyết định của Mẹ. Thiên Chúa luôn ở bên cạnh Mẹ trên đường Mẹ đi, để dẫn dắt và che chở Mẹ. Mẹ chẳng là kho tàng quý giá của Thiên Chúa có được trên trần gian đó sao? Thiên Chúa đã chẳng đặt để nơi Mẹ niềm hy vọng về phần rỗi của nhân loại đó sao? Chính Chúa đã dùng cánh tay yêu thương mà đưa dẫn Mẹ trong suốt đường đời.

Lời Thiên Thần nói với Mẹ “Thiên Chúa ở cùng Bà” cho Mẹ một bảo đảm về tương lai nhưng cũng đem lại nỗi lo âu khi Thiên Thần loan báo là Thiên Chúa muốn đưa Mẹ vào một công cuộc vĩ đại, công cuộc nhập thể của con Thiên Chúa: Mẹ sẽ được tuyển chọn để trở thành Mẹ Đấng Thiên Sai. Làm Mẹ Đấng Thiên Sai, đó là danh dự tột đỉnh có thể được dành cho một phụ nữ Do Thái. Đó cũng có thể coi như một cuộc phiêu lưu vĩ đại, một bước nhảy vào cõi xa lạ. Trước lời loan báo về một sứ mệnh thật lớn lao như thế, Mẹ có thể lùi bước khi phân vân và lo sợ liệu mình với thân phận nữ giới hèn mọn có thể đảm nhận một trọng trách như thế chăng?

Để Mẹ khỏi lùi bước trước đề nghị thật đáng lo đó, Thiên Thần báo cho Mẹ là sẽ không bao giờ Mẹ thiếu sự trợ lực cần thiết để chu toàn sứ mệnh đó: Thiên Chúa luôn luôn ở cùng Mẹ. Trong công cuộc lớn lao này Mẹ không đơn độc, Mẹ chỉ cần bước theo Chúa, để Người dẫn dắt. Mọi trở ngại, mọi khó khăn sẽ được san bằng khi bước theo chân Chúa.

Xưa kia Môsê đã nghĩ mình không thể thực hiện sứ mạng giải phóng con cái Israel khỏi ách thống trị Ai Cập. Thiên Chúa đã nói với ông: “Ta sẽ ở cùng ngươi” (Xh 3,12). Ngày nay vào lúc thực hiện việc giải thoát nhân loại khỏi ách tội lỗi, Thiên Chúa xin Mẹ cộng tác với lời Người hứa sẽ ở với Mẹ. Lời hứa này đã thôi thúc Mẹ nhìn về tương lai đầy huyền nhiệm với một lòng tin tưởng kiên vững và một lòng yêu mến tràn trề.

Nhờ có Chúa ở cùng Mẹ, nên Mẹ sẽ thực hiện những kỳ công mà Mẹ được kêu gọi để thực hiện. Không gì có thể cấm cản được nhiệt huyết của Mẹ. Chúa ban cho Mẹ trở nên một người mẹ thật lý tưởng cho Đấng Thiên Sai và một cộng sự viên trọn hảo cho công cuộc cứu độ của Người.

Lời mà Thiên sứ đã nói với Mẹ vào giờ khắc độc nhất đó của đời Mẹ đã là một khích lệ lớn lao cho Mẹ. Sau biến cố truyền tin, hẳn Mẹ đã lặp lại lời đó cho mình khá nhiều lần. Cứ mỗi khi có một khó khăn xuất hiện, Lời Thiên Thần lại vang lên trong tâm trí của Mẹ: "Chúa ở cùng Bà". Ai có Chúa ở với mình, người đó có khả năng làm được mọi sự.

Dù không có một sứ mạng lớn lao như Mẹ, nhưng trước những đòi hỏi của Tin Mừng, chúng con thấy mình yếu kém. Chúng con thật dễ lùi bước trước những đòi hỏi của đời sống Kitô hữu nếu không xác tín rằng Chúa ở cùng chúng con.

"Chúa ở cùng các con" có lẽ là lời Mẹ thích nói lại với chúng con điều mà Thiên Thần đã nói với Mẹ khi trước. Hiểu biết tất cả giá trị của lời đó, Mẹ cũng lập lại và đoan chắc với chúng con là nó cũng có giá trị cho cả chúng con nữa. Trong cuộc đời, đức tin của Mẹ đã được củng cố nhờ sự hiện diện của Thiên Chúa, nên giờ đây Mẹ cũng muốn củng cố cuộc đời trần gian của chúng con bằng cách nhắc nhở chúng con về sự hiện diện bảo đảm đó. Cũng như Chúa Giêsu, Con Mẹ, Mẹ cũng muốn tuyên bố với chúng con một chân lý rằng: Chúa ở cùng chúng con mọi ngày trong đời sống.

Chúng con thường dễ quên mất sự gần gũi này của Thiên Chúa. Chúng con có cảm tưởng bị bỏ mặc trong sự cô đơn và phải lẻ loi đương đầu với những khó khăn lớn lao. Chúng con không chú tâm cho đến sự hiện diện của Thiên Chúa đang luôn đỡ nâng chúng con. Mà khi tưởng mình cô đơn, chúng con thường cảm thấy yếu hèn và bất lực. Biết bao nỗi chán chường, thất vọng xuất phát từ việc chúng con đã quên mất rằng: Thiên Chúa luôn ở cùng chúng con.

Xin Mẹ làm cho chúng con tin vào việc Chúa hiện diện để trợ giúp chúng con mọi lúc. Nhờ tin vào điều đó, nên Mẹ đã luôn cảm thấy trong đời mình sức mạnh của quyền năng Thiên Chúa hằng kề cận Mẹ. Xin Mẹ dạy chúng con biết cậy dựa vào quyền năng này. Xin Mẹ ghi khắc vào chúng con xác tín này là Chúa đâu có xa rời chúng con, ngay cả lúc chúng con bị hết mọi người mình quen biết bỏ rơi đi nữa thì Chúa vẫn ở đó và càng gần chúng con hơn.

Khi xác tín Chúa ở với mình, chúng con sẽ lao mình vào công cuộc tông đồ và hăng say làm chứng tá. Và chúng con sẽ làm các việc đó và tin chắc vào ơn Chúa ban cho chúng con để chu toàn. Xin cho chúng con luôn tin tưởng vào sự hiện diện của Chúa để bù đắp cho những thiếu sót của chúng con, để làm cho các nỗ lực của chúng con kết quả phong phú.

Xin ban cho chúng con ham thích không ngừng lập lại cho mình lời lạy lùng đó. “Chúa ở cùng Mẹ” và khi Người đã ở cùng Mẹ, Người cũng ở cùng chúng con, không còn tách lìa khỏi cuộc đời của chúng con nữa.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ hằng liên lỉ sống kề cận Chúa, xin Mẹ dạy chúng con biết sống trong sự thân mật với Chúa và biết tin cậy vào sự trợ giúp của Người. Amen.

Ngày Thứ Tư ĐỨC TRINH NỮ

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Trong cuộc truyền tin, Tin Mừng diễn tả Thiên Thần đã đến gặp một trinh nữ. Rồi khi thiên thần đề nghị với Mẹ trở nên Mẹ Đáng Cứu Thế, Mẹ đã công bố ước muốn của mình là giữ mình Đồng Trinh: “Việc ấy sẽ xảy ra cách nào, vì tôi không biết đến việc vợ chồng” (Lc 1,34). Có lẽ Mẹ không từ khước việc làm Mẹ Đáng Cứu Thế, nhưng Mẹ hỏi việc làm đó sẽ làm sao được vì Mẹ đang sống đồng trinh và vẫn muốn sống đồng trinh như vậy mãi.

Điều đó chứng tỏ Mẹ quý trọng sự đồng trinh của Mẹ đến mức nào. Mẹ đã chọn con đường sống đồng trinh vì trong cõi kín ẩn của lòng mình. Mẹ đã hiểu Thiên Chúa kêu gọi Mẹ theo con đường đó. Có lẽ Mẹ đã nghĩ là trên đồi không có thân phận nào đẹp hơn là dành trọn lòng mình cho Thiên Chúa với một tình mến nồng nàn và trong trắng của một trinh nữ. Bởi đó, Mẹ đã nhất quyết chỉ thuộc về Thiên Chúa mà thôi.

Các thiếu nữ thời đó ở Nazareth và Galilê thường khao khát được làm mẹ của một gia đình tốt đẹp. Người ta cho rằng như thế họ phục vụ cho dân tộc họ và chính họ cũng

ôm ấp hy vọng có Đấng Thiên Sai trong số con cháu của họ. Thời đó, chung quanh Mẹ, chẳng mấy ai nghĩ đến việc tình nguyệt sống đồng trinh, nhưng Mẹ đã có tính khí mạnh mẽ để đi theo quyết định sống theo con đường đó.

Sự khiết trinh của Mẹ cốt yếu ở chính tình yêu Mẹ dành cho Thiên Chúa. Ở đây có một cái gì hết sức lớn lao. Thiên Chúa siêu việt trên Mẹ vô cùng, dầu vậy Mẹ xin chính Người chiêm lấy cõi lòng Mẹ. Lúc bấy giờ có thể không một ai chung quanh biết Mẹ nhất quyết giữ mình đồng trinh. Đó là bí mật Mẹ dấu kín trong lòng và chỉ một mình Chúa biết. Mẹ chẳng cần tuyên hứa hoặc tuyên khấn công khai sống đồng trinh một cách hợp thức qua việc đọc một công thức nào đó. Trong thầm lặng, Mẹ đã dâng mình cho Chúa với những ý hướng mãi mãi tận hiến cho Người trong bậc sống đồng trinh.

Sự dâng hiến nào là không có hy sinh. Qua việc hứa với Thiên Chúa giữ mình đồng trinh, Mẹ đã khước từ niềm hạnh phúc tự nhiên được làm mẹ. Lòng Mẹ hẳn vẫn có lúc mong muốn mãnh liệt được làm mẹ như bao phụ nữ khác. Cũng như các bạn của Mẹ ở Nazareth, chắc Mẹ đã từng mơ ước có con cái, có mái ấm gia đình, nhưng giờ đây Mẹ đã hy sinh mơ ước này vì một tình yêu cao quý hơn. Để làm đẹp lòng Chúa, Mẹ đã hy sinh biết bao khát vọng thường tình của con người tự nhiên vốn có. Như vậy tình yêu của Mẹ đối với Thiên Chúa đã được chứng tỏ trong sự từ bỏ.

Việc giữ mình đồng trinh vì Thiên Chúa là một niềm vui của Mẹ. Mẹ đã quyết định và không ngừng sống mật

thiết với Chúa. Do đó cuộc sống đồng trinh của Mẹ là một hạnh phúc và ngày càng tăng thêm. Mẹ cảm thấy được hạnh phúc một cách sâu xa vì tình thương của Chúa luôn tràn đầy trong đời sống Mẹ. Mọi niềm vui của cõi thế, đối với Mẹ, không thể so sánh với đặc ân được thuộc về Chúa với cả lòng mến, với hết tâm hồn khiết trinh của mình.

Mẹ hưởng nếm niềm vui đạt dào được trao dâng tất cả cho Chúa. Và hạnh phúc Mẹ đã nhận lãnh lại được còn nhiều hơn những gì Mẹ đã trao hiến đó. Thật vậy Thiên Chúa lại ban cho Mẹ một địa vị làm mẹ cao đẹp hơn, vượt xa hơn địa vị mà Mẹ đã có thể mơ tưởng. Mẹ sẽ là Mẹ Đấng Cứu Thế, rồi sẽ là Mẹ loài người. Mẹ tận hiến sống khiết trinh vì Thiên Chúa nên đã nhận được sự ban thưởng tuyệt vời.

Lạy Mẹ Maria, xin cho chúng con hiểu rõ về sự khiết trinh của Mẹ. Chúng con phải kính trọng sự khiết trinh của Mẹ. Chính Mẹ là đã dẫn đưa nhiều người hôm nay sống trong bậc độc thân khiết tịnh. Xin Mẹ gia tăng số các linh hồn muốn bắt chước sự trong trắng venerable của Mẹ, để đem chiểu giải nó vào trần gian chúng con. Ước gì những tâm hồn đã được mời gọi sống như thế cũng đáp lại tiếng gọi đó như Mẹ. Với tất cả nhiệt huyết của tâm hồn sống trinh khiết, xin cho cuộc sống của họ cũng nhờ đó nhận được phần thưởng cao đẹp do Chúa ban tặng.

Sự khiết trinh của Mẹ như ánh sáng chiếu soi và có một ảnh hưởng sâu xa trên cuộc đời chúng con. Mẹ cho chúng con biết rằng với một trái tim nhân loại, không có gì đẹp hơn là hiến mình cho Thiên Chúa. Mẹ nhắc nhở chúng

con phải yêu mến Thiên Chúa hết tâm hồn và hết sức lực mình. Mẹ dạy chúng con tìm thấy niềm vui trong việc sống thân mật với Chúa. Mẹ nâng đỡ để chúng con can đảm dâng những hy sinh hầu có được sự thân mật đó cách đầy đủ hơn.

Nhờ cuộc sống trinh khiết vì Thiên Chúa, Mẹ tỏ cho chúng con đường lối yêu mến thực sự, yêu mến của một con tim không chia sẻ. Chúng con dễ trở thành nạn nhân của đù thử ảo tưởng, dễ đặt tình yêu ở chỗ vốn không có. Nhờ gương trinh khiết của Mẹ, chúng con hiểu rằng yêu mến là trao dâng cho Thiên Chúa cõi thâm sâu của lòng mình và chấp nhận những hy sinh, từ bỏ khi Chúa ngỏ ý mời gọi.

Lạy Đức Trinh Nữ, Mẹ rất trong trắng và sốt mến, xin dạy chúng con biết yêu mến Chúa như Mẹ. Xin khích lệ chúng con biết yêu mến đến độ trao dâng Thiên Chúa tất cả cuộc đời chúng con. Cuộc sống của Mẹ với tư cách một trinh nữ xem ra đầy vẻ khắc khổ, nhưng nơi Mẹ có một thế giới nội tâm phong phú khi sống liên lỉ kết hợp cùng Thiên Chúa và nhờ đó thỏa mãn mọi khát vọng dâng hiến của Mẹ.

Lạy Mẹ, Mẹ đã hết lòng muốn mãi mãi sống đồng trinh, xin cho chúng con hết lòng kính dâng cho Thiên Chúa tình yêu nồng nàn của chúng con.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã tận hiến cho Thiên Chúa tất cả cõi lòng Mẹ, xin Mẹ lôi kéo nhiều tâm hồn noi theo việc tận hiến của Mẹ. Amen.

Ngày Thứ Năm VỊ HÔN THÊ

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Ngay khi nói Mẹ là Trinh Nữ, Tin Mừng thêm rằng Mẹ đã đính hôn với một người tên là Giuse (x. Lc 1,27). Tại sao lại đính hôn nếu Mẹ đã nhất quyết sống đồng trinh? Đó là do ý Chúa quan phòng khi muốn Mẹ trở nên Mẹ đồng trinh của Đấng Cứu Tinh, nhưng đồng thời Người cũng muốn con trẻ Giêsu có một người cha trước mặt mọi người. Thiên Chúa muốn quy tụ nơi Mẹ mọi sự trọn hảo và mọi tình cảm của một người nữ. Do vậy, Mẹ tượng trưng cho lí tưởng sống đời trinh khiết mà còn cho cả cuộc đời hôn nhân nữa.

Cuộc hôn nhân của Mẹ là một cuộc hôn nhân đặc biệt vì nó phù hợp với sự đồng trinh của Mẹ. Người ta có thể nghĩ rằng, với tư cách là trinh nữ, Mẹ chẳng thể là mẫu mực cho những người kết hôn được. Nhưng Thiên Chúa đã đặt định cách khác: chính vì Mẹ là Trinh Nữ nên Người đã đặt Mẹ như là hôn thê trọn hảo. Trong cuộc đính hôn và trong hôn nhân cũng cần có một sự trong trắng cần giữ cho trọn vẹn. Mẹ tượng trưng cho sự trong trắng này đã được đặt ở mức cao nhất.

Cuộc gặp gỡ giữa Mẹ với Giuse đã là một cuộc gặp gỡ của hai tâm hồn hằng kiếm tìm Thiên Chúa và hằng muốn thực thi mọi điều đẹp lòng Chúa. Có lẽ khi gặp Mẹ, Thánh Giuse đã cảm thấy sự hòa hợp cẩn bản đó. Chính điều đó

đã khiến Thánh Giuse gần lại Mẹ. Không có nền tảng nào vững chắc nào của một tình yêu lứa đôi cho bằng cùng chung một tình mến dành cho Thiên Chúa.

Khi thấy Mẹ ở gần Thiên Chúa, Thánh Giuse cũng mong muốn mỗi lần gặp Mẹ đều thấy chính mình cũng gần Chúa hơn. Gần Mẹ, những ước muốn tốt đẹp của Thánh Giuse có lẽ cũng được củng cố thêm và những khát vọng cao quý cũng luôn được hướng lên cao.

Thánh Giuse không ngừng tôn trọng sự thánh thiêng nơi Mẹ. Và sự tôn trọng này làm tăng thêm tình yêu của Ngài đối với Mẹ. Thời kỳ đính hôn của Mẹ đã đầy vẻ thi vị đơn sơ và sâu sắc vì Thánh Giuse đã không để mình rơi vào một ước muốn thấp hèn nào làm hoen ố mối tương giao. Lạy Mẹ, chúng con kí thác cho Mẹ việc giữ gìn các cuộc đính hôn Kitô giáo. Xin Mẹ giúp các người đính hôn biết xây dựng tình yêu của họ trên tình yêu Thiên Chúa. Xin Mẹ gìn giữ đừng để những tư tưởng thấp hèn hoặc những ước muốn quá xác thịt làm hoen ố tình yêu của họ. Xin Mẹ khuyến khích họ biết tôn trọng nhau một cách sâu xa. Xin hãy làm cho vẻ thi vị của tình yêu họ không bị các dục vọng ô uế khuấy động. Nhờ đó, họ có thể chuẩn bị cho một cuộc hôn nhân chắc chắn được Chúa chúc lành.

Mẹ, Thánh Giuse và Chúa Giêsu tạo thành một gia đình gương mẫu. Nhờ sự hiện diện của Thiên Chúa gia đình có được hạnh phúc rất sâu xa. Trong cuộc sống gia đình đó, Mẹ không để một chỗ nào cho tình yêu ích kỷ. Cả Thánh Giuse và Mẹ chỉ có một thái độ, sống xả thân, tận tụy theo đuổi niềm vui không phải của bản thân mình mà

của người kia. Mỗi người đều biết từ bỏ điều này điều khác vì bạn mình. Bởi đó chẳng hề xảy ra những lời ca thán, những cảnh lục đục, cãi cọ như thường thấy nơi các gia đình. Thời Mẹ, Mẹ đã thấy quanh mình bao nhiêu gia đình bất hạnh. Và ngày nay, con số những gia đình như thế đâu đã giảm bớt. Xin Mẹ cho các vợ chồng ngày nay biết noi gương gia đình Mẹ là chân thành và trung tín yêu nhau, biết chấp nhận những hy sinh để bảo vệ gia đình của mình.

Xin Mẹ nhắc nhở chúng con phải ưu tiên mời Chúa đến trong gia đình. Đó là sự bảo đảm tuyệt đối để gia đình luôn có tình yêu và hạnh phúc bền vững. Chính trong Thiên Chúa mà sự hợp nhất giữa vợ chồng được bền chặt. Những ai xa rời Thiên Chúa và lơ là trong việc thực thi thánh ý Chúa thì hạnh phúc gia đình bị lâm nguy. Chúa mới chính là nguồn mạch bảo đảm cho gia đình được bình an và hoan lạc.

Mẹ cũng biết bao nhiêu là khó khăn trong đời sống vợ chồng. Xin Mẹ giữ gìn sự trung tín của đời sống vợ chồng bằng cách che chở họ khỏi các cám dỗ và giúp họ giữ trọn lời thề ước. Xin Mẹ ban cho các đôi vợ chồng được can đảm chu toàn mọi bổn phận mình, sẵn sàng đón nhận những đứa con mà Thiên Chúa gởi đến để làm phong phú gia đình họ. Xin Mẹ làm cho cuộc hôn nhân của họ không phải là cuộc theo đuổi lạc thú xác thịt nhưng là một công cuộc yêu thương và hiến dâng.

Xin Mẹ cũng hiện diện trong các gia đình nhất là khi gặp những thử thách đến đe dọa cảnh hòa hợp gia đình. Chính Mẹ ngày xưa đã từng biết những khó khăn như thế

nào trong gia đình. Sau khi trải qua những thử thách ngay trong thời kỳ đính hôn, Mẹ đã cùng với Giuse tiếp tục gánh vác những bỗn phận để xây dựng Thánh gia được hạnh phúc. Mẹ và Thánh Giuse đã sẵn sàng đón nhận những đau khổ Chúa gởi đến như lời loan báo trái tim Mẹ sẽ đau khổ như bị gươm đâm thâu, hay Thánh Giuse và Mẹ đã phải vất vả đưa con trẻ Giêsu trốn sang Ai Cập, hoặc đau khổ đi tìm con trẻ bị lạc tại Giêrusalem. Rồi Mẹ đã chứng kiến Con mình bị đánh đòn, vác thập giá và chết nhục nhã như một tên tử tội. Tin Mừng không nói nhiều về các nỗi khổ của gia đình Mẹ, nhưng các nỗi khổ hẫn là nhiều lắm.

Xin Mẹ giúp các gia đình Kitô giáo cũng biết chấp nhận những thử thách bằng lòng can đảm và với niềm xác tín rằng khổ đau và thử thách càng làm tăng cường tình yêu hơn.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, ngày xưa cuộc sống Thánh gia hạnh phúc vì nhờ sự thánh thiện. Ngày nay xin Mẹ nâng đỡ để các cuộc hôn nhân Kitô giáo và đời sống các gia đình chúng con cũng luôn được có một tình yêu thánh thiện và trong sạch. Amen.

Ngày Thứ Sáu MẸ ĐẤNG CỨU TINH

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Mẹ chắc cảm động xiết bao khi nghe sứ điệp của Thiên Thần Gabriel trong ngày truyền tin. Mẹ đã ghi lòng tạc dạ sứ điệp của Thiên Thần: «Và này bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, và đặt tên là Giêsu. Người sẽ nên cao cả, và sẽ được gọi là con Đấng Tối Cao. Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngai vàng vua Davít, tổ tiên Người. Người sẽ cai trị nhà Giacóp đến muôn đời, và triều đại của Người sẽ vô cùng vô tận» (Lc 1,31-33).

Đấng Thiên sai đã được hứa ban cho Israel từ bao đời nay sắp xuất hiện trên thế giới này và Ngài sẽ được sinh ra bởi Mẹ. Được có Đấng Thiên sai làm con mình đó là mơ ước mà có người nữ Israel nào dám ôm ấp vì là một ân huệ quá sức lớn lao, quá sức tưởng tượng. Thế mà ân huệ đó được ban cho Mẹ. Từ đây, Mẹ sẽ được chúc tụng giữa mọi người nữ trên đời vì Mẹ là MẸ ĐẤNG CỨU TINH.

Sứ mệnh cao trọng của Đấng Thiên Sai và vương quyền vĩnh cửu sẽ được thiết lập, cho thấy sự lớn lao khôn sánh của ai được vinh dự làm Mẹ của Đấng Thiên Sai. Vốn chỉ là cô gái vô danh, nhỏ nhoi trong làng Nazareth xưa nay, giờ Mẹ nhận được địa vị cao vời nhất. Sứ điệp Thiên Thần làm cho Mẹ hiểu tình thương bao la của Chúa đối với Mẹ, tình thương tỏ lộ ra trong quyền lực vô biên mà Người hứa ban cho Con của Mẹ.

Hơn nữa, Đấng Mẹ cứu mang không chỉ là Đấng Cứu Tinh nhân loại mà còn là Con Thiên Chúa và là Thiên Chúa. Bởi vậy, Mẹ sẽ trở nên Mẹ Thiên Chúa, một điều mà nhiều

người không thể chấp nhận được với cái nhìn trần thế. Khi nghĩ đến biến cố lạ lùng này, chúng con chỉ biết thán phục sự khiêm hạ của Con Thiên Chúa. Đáng toàn năng đã trở nên đứa con nhỏ bé của Mẹ. Thiên Chúa thích ẩn mình và sinh ra giống như mọi hài nhi khác. Thiên Chúa đã hoàn toàn hạ mình xuống nhập thể làm người như con người, ngoại trừ tội lỗi.

Chính nhờ Mẹ mà Thiên Chúa đã nhận lấy xác thịt con người chúng con và đã gắn liền với dòng giống chúng con. Thật vinh dự biết bao cho Mẹ cũng như cho tất cả nhân loại chúng con. Chính Mẹ là người có sứ mạng đón nhận Thiên Chúa nhập thể để ở với con người trong kiếp người. Mẹ dành cho Ngài chỗ cư ngụ đầu tiên nơi cung lòng mẹ. Khi Mẹ thưa xin vâng trong ngày truyền tin, nhờ Chúa Thánh Thần, Mẹ đã cưu mang Đáng Cứu tinh nhân loại hơn chín tháng trời. Mẹ biết mình đang giữ kho báu lớn lao nhất trong vũ trụ, giữ phần rỗi của nhân loại!

Đền thờ biểu trưng cho sự hiện diện của Thiên Chúa. Giờ đây Thiên Chúa hiện diện trong cung lòng Mẹ nên Mẹ trở nên một đền thờ sống động của Thiên Chúa. Từ đây Mẹ trở nên thánh thiêng hơn, đáng được tôn kính hơn đền thờ biết bao.

Như bao người mẹ khác, sau khi sinh Chúa Giêsu, Mẹ phải lo chu toàn bốn phận giáo dục và dưỡng nuôi con. Việc sinh ra Đáng cứu tinh đã làm cho Mẹ trở thành vô cùng lớn lao rồi thì việc dưỡng nuôi giáo dục làm cho mẹ cao trọng hơn nữa. Với tư cách là Mẹ, Mẹ đã có một ảnh hưởng sâu xa nhất định trong tâm hồn Chúa Giêsu. Chúa Giêsu có lẽ đã từng chia sẻ mọi tâm tư tình cảm với Mẹ

mình. Có thể nói những tâm tình nhân hậu và hay thương xót người của Chúa Giêsu đều chịu ảnh hưởng ít nhiều của Mẹ. Sự hiền lành và khiêm nhường trong lòng của Chúa Giêsu cũng là ấn tích phản ảnh phần nào sự hiền lành và khiêm nhường tự nhiên của Mẹ mình. Khi Chúa Giêsu tuyên bố mình là chủ chăn nhân lành, biết lo chăm sóc cho đàn chiên được sống và sống dồi dào, chắc hẳn vì Ngài đã từng cảm nghiệm sự âu yếm chăm lo của Mẹ đối với mình ngày xưa. Có thể nói, một cách nào đó, trong các hành vi của Chúa Giêsu người ta đều có thể nhận ra ảnh hưởng của Mẹ. Ai trong chúng ta cũng thấy vai trò lớn lao của một người Mẹ hiền trong gia đình. Bởi vậy, dù các sách Tin Mừng không nói minh nhiên ảnh hưởng của Mẹ ra sao với Chúa Giêsu, nhưng kinh nghiệm thực tế cho người ta khẳng định rằng Con của Mẹ đã thấm nhuần sâu xa các đức tính của Mẹ.

Mẹ cho chúng con hiểu rõ tầm quan trọng của việc giáo dục trong gia đình. Vậy xin Mẹ cho các người mẹ trong gia đình, các nhà giáo dục thấy giá trị sứ mạng cao cả và ảnh hưởng của họ đối với tương lai của những con trẻ được giao cho họ chăm sóc. Xin Mẹ giúp họ chu toàn trọng trách giáo dục một cách hoàn hảo nhất.

Mẹ luôn luôn khơi gợi cho Chúa Giêsu những tư tưởng thanh cao, tâm tình tốt đẹp, thánh thiện, xin Mẹ giúp các bà mẹ và nhà giáo dục ngày nay biết đào luyện con cháu họ bằng tấm gương cao đẹp và thánh thiện đáng noi theo. Xin mẹ thông chuyển cho họ bí quyết của Mẹ trong việc đào tạo tâm tình và trái tim con trẻ.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ là Đáng đã được tuyển chọn để nên Mẹ Chúa Cứu Thế, xin Mẹ trợ giúp việc dưỡng nuôi và giáo dục thật cao quý của các bà mẹ gia đình và các nhà giáo dục. Amen.

Ngày Thứ Bảy PHÚC CHO MẸ LÀ KẾ ĐÃ TIN

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Sau khi Thiên Thần truyền tin, Mẹ đã đi thăm bà Elisabeth để chia sẻ niềm vui cho nhau. Bà Elisabeth vừa thấy Mẹ đã lên tiếng ca ngợi: «Em thật có phúc vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em» (Lc1,45).

Mẹ thật có phúc vì đã tin. Niềm tin nơi Mẹ đâu phải là tin vu vơ hay nhẹ dạ cả tin trước sứ điệp của Thiên Chúa. Trước đó thánh Luca cũng đã tường thuật cuộc truyền tin cho Giacaria trong đền thờ Giêrusalem. Thiên Thần đã cho ông biết về một hạnh phúc lớn lao đối với ông: lời khấn nguyệt của ông đã được đoái nhận, ông sẽ có một đứa con trai và sẽ là tiên hô của Đáng Thiên Sai. Giacaria đã không chịu tin vào những lời đó. Trong thâm tâm, ông thấy một lời hứa như thế là quá đẹp đến độ không thể có thật được. Đây là chuyện quá sức diệu kỳ, khó mà xảy ra. Ông nghi ngờ về sự thật của sứ điệp và đòi phải thấy một dấu chỉ hữu hình làm bảo chứng. Dấu chỉ đó đã được ban cho ông nhưng với tính cách trừng phạt sự cứng tin của ông, bởi ngay lập tức ông đã bị câm (xem Lc 1, 5-22).

Trái lại trong ngày Thiên Thần truyền tin cho Mẹ, Mẹ đâu có được nơi chốn và hoàn cảnh bảo đảm như trong cuộc truyền tin cho Giacaria. Mẹ không ở trong đền thờ Giêrusalem, không phải trong một lễ nghi phụng tự, mà đang ở trong ngôi nhà bé nhỏ làng quê nghèo Nazareth. Rồi nội dung sứ điệp cũng quá tốt đẹp, quá bất ngờ. Mẹ chưa bao giờ nghĩ một chuyện kỳ diệu như thế lại xảy ra cho chính mình: làm Mẹ Đáng Thiên Sai. Mẹ có thể nghĩ ngờ trước đặc ân lớn lao như thế vì thân phận nghèo hèn nữ giới của mình. Nhưng Mẹ đã tin, đã chấp nhận trong sự khiêm hạ.

Trước sứ điệp Thiên Thần truyền tin, Mẹ đã không mấy may sinh lòng nghi ngờ. Mẹ không hề nghĩ rằng dự định của Thiên Chúa là quá đẹp đến độ không thể có thật. Trái lại Mẹ đã tin vào đó hết lòng. Mẹ ý thức mình chẳng xứng đáng và chẳng có công trạng gì để được một đặc ân cao vời như thế. Nhưng đồng thời Mẹ tin và cậy dựa vào quyền năng và lòng nhân hậu của Chúa. Thiên Chúa có thể cứu vãn sự yếu đuối và nhở hèn của con người. Thiên Chúa còn ưa thích thực hiện những kỳ công của Người nơi những kẻ nhở hèn và yếu đuối. Mẹ đã tin vào sứ điệp Thiên thần loan báo vì Mẹ xác tín về tình thương của Chúa, một tình thương vượt xa điều con người suy nghĩ. Chính niềm tin của mẹ đã làm đẹp lòng Thiên Chúa. Thiên Chúa đã hài lòng vì thấy Mẹ không nghi ngờ về tình thương của Người.

Mẹ đã có niềm tin vững mạnh và can đảm như thế, xin Mẹ dạy chúng con cũng biết tin vào tình yêu của Chúa hơn. Chúng con chưa tin đủ. Niềm tin của chúng con dẽ

lung lay trước thử thách của cuộc sống. Chúng con chỉ biết cậy dựa sức mình mà không dám đặt hoàn toàn cuộc đời mình vào bàn tay nhân hậu của Chúa. Nhiều khi chúng con chưa hoàn toàn tin rằng Chúa yêu thương mỗi người chúng con bằng một tình yêu bao la khôn tả.

Lạy Mẹ, xin giúp con ý thức rằng đời sống con người có thể trở thành đen tối do sự thiếu tin tưởng vào lòng nhân lành Chúa, từ đó nảy sinh những phiền muộn, chán chường, nản chí, thất vọng. Ai không hiểu sự ân cần âu yếm của Cha trên trời hằng dẫn dắt mình trên mọi nẻo đường và trợ giúp mình lúc khó nguy, người đó có thể cảm thấy bị bơ vơ rồi thất vọng hoàn toàn. Ai không nhận tình yêu Thiên Chúa thì cũng không thấy vẻ đẹp của cuộc sống và cũng không nhận ra những kỳ công của ơn Chúa diễn ra hàng ngày trong đời mình.

Trái lại, ai tin và cậy dựa vào tình yêu Chúa thì có khả năng vượt qua những khó khăn trong đời sống. Dẫu có thể không luôn luôn nhìn thấy ngay khía cạnh tốt đẹp trong hoàn cảnh khó khăn, người đó vẫn xác tín rằng vẫn có những điều tốt đẹp Chúa dành cho mình, bởi lòng nhân từ của Chúa không bao giờ sai lầm. Lòng tin vào tình yêu Thiên Chúa sẽ nâng đỡ con người biết bao.

Lạy Mẹ Maria, xin Mẹ thông chuyển cho chúng con sự mạnh mẽ của niềm tin để đáp lại tình yêu lớn lao của Chúa. Xin xua trừ khỏi chúng con tính hồ nghi ngờ vực về lòng nhân hậu của Chúa dành cho chúng con .

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ thật có phúc vì đã tin, xin giúp lòng tin của chúng con được vững mạnh hơn. Amen.

Ngày Thứ Tám NÀY TÔI LÀ TÔI TÁ CHÚA

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Trong sứ điệp Thiên Thần truyền tin cho Mẹ, Thiên Chúa cho Mẹ biết địa vị lớn lao nhất Chúa sẽ ban cho Mẹ: làm Mẹ Đấng Thiên Sai. Mẹ sẽ có một vinh dự đặc biệt là sinh ra Đấng Cứu Tinh trên đồi. Đứng trước hồng ân đó, Mẹ đã đáp lời một cách khiêm nhường: Ngày tôi là tôi tá Chúa!

Mẹ đã là tôi tá Chúa cho đến hiện tại. Tin Mừng không cho chúng con biết thời thơ ấu và tuổi thanh xuân của Mẹ. Vào lúc cuộc Truyền Tin xảy ra, con người và tâm hồn là thế nào thì Mẹ tỏ bày như vậy. Mẹ chẳng phải ứng khẩu bất chợt để có lời nói hết sức khiêm hạ đó nhưng đó là tâm tình và thái độ sống thật sự nơi con người của Mẹ. Lời đó có lẽ từ lâu đã được khắc ghi sẵn trong trái tim Mẹ. Trong cuộc sống lúc nào Mẹ cũng chỉ muốn xử sự như một tôi tá của Thiên Chúa, muốn phục vụ Chúa trong mọi sự.

Mẹ đã hiểu rằng, con người thụ tạo phải hoàn toàn và không ngần ngại tùng phục Đấng tạo dựng nên mình. Đó là thái độ đạo đức căn bản của con người: nhìn nhận sự toàn năng của Thiên Chúa và con người được hướng dẫn bởi sự toàn năng đó mà thôi. Mẹ hằng cảm thấy mình rất bé nhỏ trước mặt Chúa và hằng mong sống rất bé nhỏ trước mặt

Người. Vì thế, Mẹ vui sướng khi được đi theo đường hướng mà Thiên Chúa định cho Mẹ trong mọi sự.

Không một lúc nào Mẹ lại muốn chống Thánh ý của Chúa. Mẹ biết rằng sự phản loạn chống ý Chúa chính là “cái tôi” kiêu ngạo và ích kỷ mà Ađam và Evà đã phạm phải. Do chống lại ý Chúa mà mọi sự dữ trong nhân loại đã xuất hiện. Biết bao tội lỗi trên đời, biết bao khốn đốn về mặt tinh thần, chính vì lúc khởi nguyên một con người đã không muốn sống theo lệnh truyền của Thiên Chúa. Khi nhìn nhận những hậu quả đáng buồn đó, Mẹ lại càng nhiệt tâm hơn trong việc tùng phục tận đáy lòng mọi mong muốn của Chúa. Bởi đó Mẹ là Eva mới.

Nhờ sự phục tùng này, Mẹ đã đền bù tội kiêu ngạo mà Eva ngày xưa đã phạm. Khởi đầu lịch sử nhân loại, một người nữ đã muốn ngang hàng với Thiên Chúa và hành động theo sự cám dỗ của con rắn: “*Các ngươi sẽ nên như Thiên Chúa*”. Còn giờ đây, một người nữ khác, một Eva mới, lại hạ mình hết sức trước mặt Chúa, người đó là Mẹ. Ngược lại với tham vọng của Eva ngày xưa, giờ đây Mẹ muốn ở lại trong tình trạng khiêm hèn của thân phận mình. Mẹ muốn luôn là tôi tá của Thiên Chúa mãi mãi.

Khi xưng mình là tôi tá Thiên Chúa, Mẹ không có ý nói mình tùy thuộc vào Chúa như một nô lệ với ông chủ. Ngược lại lời đó của Mẹ vừa nói lên sự tùng phục Thiên Chúa hoàn toàn vừa diễn tả lòng tin yêu phó thác nữa. Đó là sự vâng phục trong sự yêu mến hết lòng. Mẹ đã muốn phục vụ Chúa với tất cả tình mến, kín đáo nhưng mãnh liệt. Mẹ là tôi tá vì Mẹ đã yêu mến Thiên Chúa hết lòng. Và vì

Mẹ yêu mến, nên Mẹ đã đặt tất cả niềm vui của mình trong việc phục vụ. Mẹ luôn luôn sẵn sàng đặt mình trong tay Chúa. Mẹ sung sướng được thực thi mọi điều Người đòi hỏi Mẹ. Không khi nào Mẹ đã ngần ngại trong việc tuân giữ các lệnh truyền. Nơi Mẹ luôn luôn có sự mau mắn của người nữ ù lo thi hành tôn ý của chủ với lòng kính tôn yêu mến.

Trong biến cố Truyền Tin, Mẹ tỏ rõ ý tưởng của Mẹ là mãi mãi sống theo thái độ đó. Sự cao cả của việc làm Mẹ Đấng Thiên Sai không ngăn cản Mẹ xử sự như tôi tá và tiếp tục sẵn sàng trước mọi điều mà Chúa sẽ muốn. Thậm chí từ nay, Mẹ còn sẵn sàng cao độ hơn để vâng nghe thánh ý Chúa hầu đáp lại tình thương lớn lao mà Thiên Chúa ban cho Mẹ. Mẹ sẽ hạ mình trước Thiên Chúa toàn năng cũng như sẽ để cho Người dẫn dắt đời Mẹ.

Xin Mẹ chỉ cho chúng con thấy vẻ đẹp của thái độ người tôi tá Thiên Chúa. Lạy Mẹ, Mẹ biết rằng khuynh hướng kiêu ngạo đã từng thúc đẩy Adám và Eva phản loạn với Chúa chưa chết hẳn nơi chúng con. Mẹ biết rằng, con người luôn kiểm một sự độc lập tuyệt đối, chẳng cần cậy dựa vào Thiên Chúa nữa mà chỉ dựa vào tài năng, sức lực và sự tiến bộ của khoa học. Tính tự nhiên của con người là không muốn làm tôi tá, mà chỉ thích thống trị hay chỉ thích hưởng thụ hơn là phục vụ. Xin Mẹ đừng để chúng con nuông theo chiều hướng này. Xin Mẹ giúp chúng con ý thức về sự nhỏ hèn của mình trước Đấng tạo hóa và hoàn toàn nhinn nhận sự lệ thuộc đối với Người.

Mẹ đã đặt biết bao tình mến khi xưng mình là tôi tá, xin Mẹ lôi kéo chúng con biết yêu mến Thiên Chúa nhiều hơn để phục vụ Người một cách nồng nhiệt hơn. Xin cho chúng con noi gương Mẹ, để chúng con tùng phục Thiên Chúa không phải trong sự miến cưỡng hoặc bắt buộc, nhưng với lòng tin tưởng và tâm hồn yêu mến. Xin Mẹ làm cho tâm hồn chúng con được mở rộng. Xin Mẹ làm cho chúng con biết khám phá ra niềm hạnh phúc khi phục vụ Chúa và tha nhân trong tình yêu.

Càng được kêu gọi đến một công cuộc lớn lao, Mẹ càng tha thiết mong muốn được làm tôi tá Chúa. Cũng vậy khi được mời cộng tác làm việc, việc càng quan trọng thì xin cho chúng con càng biết khiêm tốn hơn. Khi được trao công tác gì dù lớn dù nhỏ, thì xin cho chúng con cũng như Mẹ, đừng có một tí tự phụ, kiêu căng nào. Ngược lại, chúng con phải làm hết tâm hết lòng vì chúng con chỉ là những tôi tá cần phải làm việc của mình mà thôi.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã muôn suốt đời làm tôi tá Chúa, xin Mẹ cho chúng con ưa thích và ước muốn phục vụ Thiên Chúa trong mọi sự như người tôi túc trung tín và khôn ngoan. Amen.

Ngày Thứ Chín XIN CHÚA LÀM CHO TÔI NHƯ LỜI SỨ THẦN

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Sau khi đã nhận sứ điệp của Thiên Thần truyền, Mẹ đã thừa rằng: “Xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói” (Lc 1, 38).

Đó là lời mà Thiên Chúa chờ đợi nơi Mẹ. Thiên Chúa đã đặt kế hoạch cứu độ vào sự ưng thuận của Mẹ. Người tôn trọng sự tự do của Mẹ và không muốn đi ngược với ý của Mẹ. Thiên Chúa để Mẹ được thực sự tự do trả lời đề nghị của Người bằng một tiếng vang hoặc một tiếng không. Khi muốn Mẹ cộng tác vào Mầu Nhiệm Nhập Thể, Thiên Chúa muốn sự cộng tác đó chẳng những từ thân xác Mẹ mà còn từ trong tâm hồn nữa. Vậy mọi dự định của Chúa đều nằm chờ sự ưng thuận của Mẹ. Có thể nói, nếu Mẹ đã trả lời không, có lẽ đã không có việc Nhập Thể của con Thiên Chúa. Tất cả ánh sáng, tất cả tình mến, tất cả niềm vui của Tin Mừng cũng đã không có. Thế giới của chúng con sẽ thật đen tối và buồn thảm. Từ đó người ta mới thấy tất cả tầm quan trọng của câu trả lời của Mẹ đồng thời kèm theo trách nhiệm vô cùng lớn lao cho Mẹ.

Với sự tự do hoàn toàn, Mẹ đã thưa vâng. Chính do lời thưa vâng của Mẹ mà chúng con mới được phúc có Đấng Cứu Tinh. Tiếng thưa vâng của hôm Truyền Tin đã thay đổi bộ mặt thế giới. Lời xin vâng cho chúng con Đức Kitô và nó nằm ở ngọn nguồn phát sinh ra Hội Thánh. Không một thời điểm nào của lịch sử đã có tính cách quyết định hơn.

Lạy Mẹ, Mẹ là thiếu nữ bình thường, nhưng Mẹ lại nắm giữ trong tay Mẹ số phận của cả nhân loại. Lời xin vâng của Mẹ có một tầm ảnh hưởng lớn lao đối với tương lai của tất cả chúng con. Điều đó chứng tỏ Thiên Chúa tin tưởng nơi Mẹ đến mức nào.

Lời xin vâng đó, Mẹ đã nói lên từ đáy lòng và không mảy may do dự. Mọi điều Thiên Chúa đòi hỏi nơi Mẹ lập tức trở thành chính mong muốn của Mẹ. Từ nay cuộc đời Mẹ luôn nhắm đến việc chu toàn sứ mạng đã được trao phó cho Mẹ. Mẹ đem tất cả sức lực mình thực hiện chương trình Thiên Chúa.

Vào lúc Mẹ nói lời xin vâng hẳn Mẹ chưa biết mọi hậu quả mà lời đó đưa đến cho Mẹ. Mọi sự vẫn còn bí ẩn đối với Mẹ. Nhưng Mẹ cứ dấn thân một cách dứt khoát và không ân hận với lời xin vâng đó. Mẹ đã ý thức và đặt tất cả tâm hồn mình trong lời xin vâng đó.

Một trong những hệ luận của lời xin vâng của Mẹ đó là sẽ kèm theo nhiều hy sinh đau khổ. Cuộc sống Mẹ càng trôi qua, thì càng có nhiều hy sinh và trở nên đau đớn hơn. Sau khi được phúc sống với Giêsu trong nhiều năm dài tại Nazareth, Mẹ sẽ phải chấp nhận việc chia xa để Chúa Giêsu công khai đi rao giảng. Mẹ dõi theo tin con từng

ngày và nhiều khi chỉ đứng xa xa âu yếm nhìn con mà thôi. Trên đồi Golgotha, đứng bên thập giá của con, Mẹ đã bàng lòng nhận lưỡi gươm xuyên thấu lòng mình đau đớn. Mẹ đã trung tín với lời xin vâng đến cùng và trong mọi sự, dù điều đó làm khổ Mẹ đến đâu đi nữa. Mẹ đã sống trọn lời xin vâng bất chấp tất cả nỗi khổ đau mà Mẹ đang cảm nhận từng ngày sống. Lời xin vâng của Mẹ diễn tả đầy đủ nhất việc hiến dâng đời mình cho Chúa và yêu mến hết lòng.

Chúng con cũng được mời gọi nói lên tiếng xin vâng như Mẹ. Không gì làm đẹp lòng Chúa cho bằng lời xin vâng bé nhỏ và ngắn ngủi của Mẹ. Vậy hãy Mẹ Maria, xin Mẹ dạy chúng con biết thưa vâng để đáp lại mọi điều Thiên Chúa mời gọi chúng con. Ước chi chúng con biết thưa vâng không ngần ngại đối với Thánh ý Chúa. Ước chi chúng con biết sẵn sàng xin vâng với niềm vui được làm một cái gì đó cho Chúa. Ước chi lời xin vâng đó xuất phát từ nguyện ước muốn đẹp lòng Chúa, là Đấng chúng con tôn thờ và yêu mến.

Khi chúng con bị cám dỗ thưa không trước những lời mời gọi cộng tác vào công việc của Chúa, xin Mẹ giúp con can đảm hơn để đón nhận thánh ý Chúa. Mẹ đã thưa vâng, nên chúng con cũng sẽ lo sao đáp lại cùng một cách thế như vậy trước thánh ý Chúa. Nhất là trong đau khổ, chúng con cần có sự can đảm để nói lên và giữ vững tiếng xin vâng của mình. Mỗi khi bị thử thách nặng nề chúng con dễ có khuynh hướng đòi Chúa phải giải thích lý do. Với bản tính tự nhiên, chúng con không muốn hy sinh, không muốn chịu đau khổ. Chúng con lý luận với Chúa để biện minh

mình không có tội tình gì đáng phải chịu. Nhưng Mẹ thì chẳng vặn hỏi Chúa khi gặp đau khổ và thử thách. Trên núi sọ, trong đau khổ Mẹ chỉ lặng yên nhìn con yêu dấu. Lời xin vâng có thể làm Mẹ xáo động nhưng không làm Mẹ chao đảo. Mẹ vẫn đứng vững đến cùng dưới chân thập giá của người con yêu dấu.

Xin cho chúng con biết noi gương Mẹ để đừng bao giờ nói xin vâng nửa vời hoặc pha lẩn sự chua chát bức bối, hay thưa với đầu môi chót lưỡi, nhưng là từ đáy lòng mình.

Lạy Mẹ, trọn cả đời Mẹ tóm tắt trong lời xin vâng thưa với Chúa. Xin cho chúng con cũng biết ý thức và can đảm nói lời xin vâng theo thánh ý Chúa như Mẹ.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã uốn nắn mình theo thánh ý Chúa. Xin Mẹ dạy chúng con biết hoàn toàn đón nhận và thực thi trọn vẹn thánh ý Chúa. Amen.

Ngày Thứ Mười CON ĐƯỜNG ĐẦU TIÊN VỚI ĐỨC KITÔ

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Ít lâu sau cuộc truyền tin của Thiên Thần, Mẹ đã đón
đả lên đường, đến miền sơn cước thăm người chị họ của
mình là Elisabeth (xem Lc 39-40) .

Tại sao lại đón đả? Là vì từ giây phút Mẹ nói tiếng xin
vâng Mẹ đã mang nỗi mình Đấng Thiên Sai. Ngài đã ở đó,
ẩn thân nơi Mẹ. Con Thiên Chúa thật lớn lao lại đang sống
trong cung lòng Mẹ. Một sự kỳ diệu tuyệt vời. Đây là sự
kiện khiến Mẹ vui mừng, đầy lòng phấn khởi và thúc đẩy
Mẹ mau mắn, sốt sắng lên đường đến miền sơn cước xa
xôi để chia sẻ niềm vui với người khác. Hơn nữa, vì bác ái
Mẹ cũng muốn đến giúp bà Elisabeth vì sắp đến ngày bà
sinh nở.

Con đường đi thăm viếng này chính là con đường đầu
tiên của Mẹ với Đấng Cứu Thế. Mẹ đi trên con đường đó
trong sự thân thiết với Chúa nơi cung lòng Mẹ, một sự hiện
diện kỳ diệu và thâm sâu. Có lẽ trong suốt cuộc hành trình,
Mẹ đã không tưởng nghĩ đến cái gì khác ngoài Con của
Mẹ, với một khuôn mặt mà Mẹ chưa biết, nhưng đang
thành hình nơi Mẹ. Ngài tựa hồ một nguồn ánh sáng soi
dẫn Mẹ và nguồn sức mạnh cho Mẹ trong cuộc hành trình.
Trên đường đi có lẽ những lời Thiên Thần Gabriel không
ngừng trở lại trong tâm trí Mẹ. Con Mẹ sẽ được gọi là Con

Đấng Tối Cao và Thiên Chúa ban cho con Mẹ ngai vàng Davít và Ngài sẽ làm Vua trên nhà Giacóp cho đến đời đời, và vương quyền của Ngài sẽ vô cùng tận (xem Lc1, 31-32). Những lời đó khích lệ và làm Mẹ phấn khởi vì Mẹ đang nắm giữ nơi lòng mình niềm hy vọng cho phần rỗi nhân loại. Vững tâm về việc có được Đấng Cứu Tinh như thế, Mẹ đã bước đi trong vui mừng.

Xin Mẹ cho chúng con cũng xác tín rằng Chúa Giêsu cùng đi với chúng con trên đường lữ hành. Chúng con không đơn độc, Chúa luôn hiện diện trong cõi thâm sâu nhất của chúng con. Xin cho chúng con cảm nhận sự hiện diện nội tâm này của Chúa Giêsu. Mẹ đã mừng vui trong lòng bởi được có Đấng Thiên Sai, xin Mẹ thông chuyển cho chúng con chính sự nồng nhiệt phẩn chấn đó. Con đường chúng con đi hôm nay phải là con đường của hân hoan và của niềm hy vọng vì có Chúa ở cùng.

Có thể nói chính Chúa Giêsu được Mẹ cưu mang trong lòng lại là Đấng làm Mẹ bước đi mạnh mẽ. Chính Chúa nâng cao tâm hồn Mẹ và thôi thúc Mẹ đón đả lên đường. Chính Chúa là động lực và nguồn vui để Mẹ ra đi đến với người khác. Khi Chúa cư ngụ trong tâm hồn ai, Ngài cũng mang lấy tất cả nỗi nặng nhọc của họ trên quãng đường phải đi qua. Có lẽ chúng con chưa ý thức cho đủ về điều này. Nhiều khi chúng con đối phó với thử thách bằng sức lực riêng. Xin cho chúng con xác tín rằng khi có Chúa hiện diện trong lòng, cuộc lữ hành trần thế của chúng con trở nên nhẹ nhàng hơn, bình an và vui tươi hơn.

Những bước đón đả của Mẹ trên con đường sơn cước, theo hướng xuống Giudêa, gợi lên hình ảnh của người sứ giả trong Cựu Ước loan báo ngày Đấng Thiên Sai đến: “Đẹp thay trên đồi núi bước chân người loan báo Tin mừng, công bố bình an, người loan tin hạnh phúc, loan báo ơn cứu độ và nói với Sion rằng: Thiên Chúa ngươi là vua hiển trị” (Is 52, 7). Mẹ là người sứ giả đã vội vã băng qua núi đồi để loan báo Nước Thiên Sai mà Thiên Chúa đã bắt đầu thiết lập. Con của Mẹ sẽ khai mở một vương quốc không bao giờ cùng tận. Mẹ là người sứ giả đầu tiên, Mẹ đi đến với bà Elisabeth để loan báo tin mừng và chia sẻ niềm vui với bà. Như vậy, có thể nói Mẹ là sứ giả đầu tiên của Tin Mừng loan báo cho con người bình an, ơn cứu độ và hạnh phúc.

Xin Mẹ cho chúng con lòng nhiệt thành mang Đức Kitô đến cho kẻ khác. Mẹ đã mau mắn muốn thông chia với bà Elisabeth và với mọi người chính kho tàng ơn cứu độ trong lòng Mẹ. Ước gì chúng con cũng được đầy tràn lòng nhiệt thành tông đồ đó. Xin cho chúng con cũng biết hướng về người khác để biết rộng lòng chia sẻ với tha nhân hạnh phúc vì được biết Chúa Giêsu, có Chúa và được yêu mến Ngài mãi mãi!

Chúng con muốn bước theo Mẹ trọn đời trên con đường đi thăm viếng của Mẹ: vừa được có Chúa hiện diện trong lòng và khao khát mang Chúa đến cho mọi người.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã bước đi trong niềm hạnh phúc được có Chúa trong lòng để chia sẻ với người khác, xin Mẹ làm cho

chúng con cũng luôn khao khát mang Chúa Giêsu và sứ điệp của Người cho tha nhân. Amen.

Ngày Thứ Mười Một CUỘC GẶP GỠ BÀ ELISABETH

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Sự hiện diện bất ngờ và lời chào của Mẹ đã đem lại cho người chị họ Elisabeth một sự ngạc nhiên thú vị và hết sức vui mừng. Lần gặp gỡ này chẳng được báo trước vì không dễ liên lạc với nhau trong thời đó. Từ ngạc nhiên đi đến vui mừng vì được thấy người bà con yêu quý khỏe mạnh và đang tràn trề hạnh phúc trong lòng muốn chia sẻ. Không ngạc nhiên sao được khi bất ngờ gặp lại một người bà con sau một thời gian dài không gặp gỡ. Không vui mừng sao được vì Mẹ đem Chúa đến và hơn nữa cả hai có những niềm vui cần được chia sẻ. Tất cả đều tuyệt vời.

Niềm vui nối tiếp niềm vui vì bà Elisabeth đâu chỉ thấy niềm vui của riêng mình mà còn cảm nhận niềm vui của đứa con trong lòng đang nhảy múa nữa. Tin Mừng diễn tả vừa nghe lời chào của Mẹ, bà Elisabeth cảm thấy con mình nhảy múa trong lòng dạ và bà được đầy Thánh Thần. Chính con trẻ đang hiện diện trong cung lòng Mẹ đã tác động một cách kỳ diệu trên bà Elisabeth. Qua trung gian sự viếng thăm mẹ, Đấng cứu tinh đã có tác động biến đổi đầu tiên đối với các tâm hồn. Đấng Cứu Tinh nơi lòng Mẹ đã

ánh hưởng sâu xa tới bà Elisabeth và khiến trọn cả con người và đứa con trong bụng bà nhảy múa khôn xiết.

Bà Elisabeth và đứa con đã nhảy múa trong dạ để đón nhận một cuộc thăm viếng không chỉ của Mẹ nhưng thực chất còn là của Đức Kitô. Như thế, Mẹ đi đến đâu bất kỳ, Mẹ đều đem lại niềm vui ở đó vì Mẹ mang đến Đấng Cứu Tinh, nguồn ơn cứu độ, sự bình an và hạnh phúc cho con người.

Cuộc thăm viếng của Mẹ hôm nay đã phản ánh niềm hân hoan đã xâm chiếm tâm hồn Mẹ trong ngày Truyền tin, khi Thiên Thần Gabriel nói với Mẹ: “Hãy vui lên”. Như thế Thiên Chúa đã kêu gọi Mẹ hãy vui lên và niềm vui đó cần được truyền lan. Trên đường đi thăm viếng có lẽ Mẹ đã không ngừng tích tụ niềm vui trong lòng. Mẹ đã thực hiện chuyến đi này trong niềm phấn khởi. Niềm hân hoan đó đã không ngừng tăng lên và trở nên sâu xa hơn trên mỗi bước chân của Mẹ. Càng gần đến nhà người bà con, niềm vui càng đạt dào. Do vậy, lúc Mẹ bước vào nhà bà Elisabeth, vừa cất tiếng chào, niềm vui đến như vỡ òa và lan truyền đến cả con người bà Elisabeth và Gioan Tẩy Giả còn trong dạ mẹ.

Bà Elisabeth cảm thấy con mình nhảy múa trong dạ bà, bà được “đầy Thánh Thần” và thốt lên một tiếng kêu lớn. Vậy niềm vui mà Mẹ đem đến cho người chị họ là một niềm vui đầy ân sủng và thánh thiện. Qua việc tạo ra nơi bà sự tràn ngập Thánh Thần, Mẹ đem đến cho bà quà tặng quý giá nhất mà Thiên Chúa ban cho con người. Nhờ Thánh Thần, tình yêu của Đấng Cứu Tinh đánh động và

chiếu soi người chị họ của Mẹ. Nhờ Thánh Thần tác động, niềm hân hoan của Mẹ đều phát xuất từ sự hiện diện của Đấng Cứu Tinh và mọi tưởng nghĩ của Mẹ đều hướng về con của Mẹ. Do đó cuộc thăm viếng của Mẹ là hình ảnh đầu tiên của cuộc hiện xuống. Mẹ là người đầu tiên mang Đức Kitô và Chúa Thánh Thần đến cho người khác.

Vậy lạy Mẹ, chúng con cũng khao khát được Mẹ đến thăm để được chia sẻ niềm vui của Mẹ. Chúng con muốn nghe giọng nói dịu dàng của Mẹ rót vào tai vào lòng chúng con. Chớ gì nhờ gặp Mẹ, chúng con cũng có thể nhận được sự tràn đầy Thánh Thần như Bà Elisabeth ngày xưa để làm biến đổi tâm hồn chúng con. Nhờ Chúa Thánh Thần, chúng con sẽ nhận được hết mọi ơn huệ khác nhất là sẽ thấu hiểu rõ hơn các chân lý của đức tin. Xin Mẹ tái diễn trong tâm hồn chúng con mầu nhiệm cuộc viếng thăm của Mẹ.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã đem niềm vui và sự tràn đầy Thánh Linh cho Bà Elisabeth, xin Mẹ đoái thương cho chúng con mỗi lần gặp Mẹ đều được cảm nhận niềm vui và ơn Chúa trong cuộc đời chúng con. Amen.

Ngày Thứ Mười Hai

TÔI TỚ CỦA ĐỒNG LOẠI

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Trong ngày truyền tin Thiên Thần Gabriel đã cho Mẹ thoaáng thấy là bà Elisabeth đang cần được sự giúp đỡ vì bà sắp sinh con khi đã cao niên. Mẹ đã hiểu đó là một gợi ý của Thiên Chúa, lòng Mẹ vốn mau mắn trước mọi thôi thúc thực thi bác ái. Mẹ đã mau mắn lên đường đến thăm và giúp đỡ người chị họ. Như vậy Mẹ vừa xưng mình là tôi tớ Chúa thì Mẹ cũng muốn xử sự như tôi tá phục vụ cho đồng loại.

Lẽ ra Mẹ có thể viện nhiều lý do để không thực hiện chuyến đi này. Chẳng hạn Mẹ cũng cần chăm lo đến sức khoẻ của mình hay vì lợi ích của đứa con mà Mẹ đang mang. Đối với phương tiện giao thông thời đó cuộc hành trình sẽ dài ngày, đường đi lên miền sơn cước nhiều rủi ro hoặc nguy hiểm mà Mẹ lại thân con gái một mình... Nhưng Mẹ đã mau chóng lên đường. Việc trốn tránh lời mời gọi sống bác ái thì dễ dàng và người ta bao giờ cũng có thể nại đến những lý do này khác để chối từ giúp đỡ người khác. Nhưng với lòng bác ái thực sự chẳng so đo tính toán. Mẹ chẳng so đo tính toán về sự rắc rối hay khó khăn của chuyến đi gì cả, Mẹ chỉ nghĩ đến việc phải giúp đỡ bà Elisabeth và Mẹ lên đường vội vã.

Qua đó Mẹ cho chúng con thấy cần phải mau mắn nghĩ đến kẻ khác hơn là nghĩ đến bản thân mình. Mỗi khi có ai cần đến hay gợi ý giúp đỡ, chúng con nhiều khi tìm lý do tránh né. Nhưng nếu chúng con cũng có một tinh thần bác

ái giống như Mẹ, chúng con sẽ sung sướng quên chính bản thân và tỏ ra ân cần đối với đồng loại. Lạy Mẹ, xin Mẹ làm cho chúng con mau mắn đáp lại lời Chúa mời gọi chúng con xả thân vì người khác. Xin Mẹ cho chúng con lòng quảng đại như Mẹ. Xin giúp chúng con tránh xa những tính toán của lòng ích kỷ, những sự so đo đủ loại khiến chúng con chùn bước trước việc bác ái. Lòng bác ái cần đi bước trước, không cần đợi yêu cầu hỏi xin. Quả thật con tim yêu thương của Mẹ luôn nhạy cảm trước nhu cầu của người khác.

Qua sứ điệp của Thiên Thần, Mẹ biết là Thiên Chúa đã ban cho Mẹ một địa vị lớn lao hơn địa vị Người ban cho chị họ. Mẹ ý thức mình được chọn giữa hết mọi người nữ Israel vì đã được hồng ân cao vời nhất. Tuy cao trọng như thế nhưng chính Mẹ đã ra đi, đã đến giúp bà Elisabeth trong ba tháng trời. Mẹ thực sự đã làm công việc của một nữ tỳ.

Nhờ ánh sáng Thánh Linh, bà Elisabeth đã biết Mẹ là Mẹ Đáng Thiên Sai và đã lên tiếng chúc tụng “Em được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ và người con em đang cưu mang cũng được chúc phúc. Bởi đâu tôi được thân mẫu Chúa đến với tôi thế này?” (Lc1,42-43). Bà Elisabeth có lẽ đã hiểu rằng: đúng ra bà phải đi đến nhà Mẹ mới phải, để chúc khen và phục vụ Mẹ, bởi Mẹ là Mẹ của vị Chúa của bà. Do vậy bà càng thêm lòng thán phục sự khiêm tốn của Mẹ vì Mẹ đã đến với bà trước.

Trong thời gian Mẹ lưu lại tại nhà bà Elisabeth, người ta sẽ thấy Mẹ làm những công việc thông thường nhất trong căn nhà đó, Mẹ quán xuyến hết mọi việc và làm tất

cả như đó là phận vụ đương nhiên thuộc về Mẹ. Mẹ đã phục vụ người chị họ mình với lòng bác ái thật tâm như Mẹ phục vụ Chúa. Mẹ không nghĩ đến địa vị làm Mẹ Đấng cứu thế cao cả của mình. Ngược lại, Mẹ không ngừng làm cho mình nhỏ bé để bà Elisabeth không phải ngại ngùng khi nhờ Mẹ làm bất cứ việc gì. Đối với Mẹ không có công việc nào là thấp kém hèn hạ hay tầm thường đối với địa vị của mình. Chính tình yêu của Mẹ đối với Thiên Chúa không giới hạn, nên Mẹ cũng không đặt một giới nào cho lòng mến của Mẹ đối với đồng loại. Mẹ hằng quan tâm đến mọi việc, mọi sự, với nụ cười, với niềm vui mà ngay lúc đầu của cuộc thăm viếng Mẹ đã mang đến trong căn nhà của người chị họ.

Mẹ đã sống như tôi tá của hết mọi người. Cách sống này vẫn còn là một sự kiện đáng ngạc nhiên và thán phục đối với chúng con. Ngay cả tiếng tôi tá ngày nay xem ra cũng có một âm hưởng xấu và người ta không muốn áp dụng cho mình cũng như ghét ai đã gọi mình là tôi tá. Vậy mà Mẹ đã xưng mình là tôi tá và thực sự đã làm công việc của một tôi tá. Xin Mẹ cũng làm cho chúng con biết coi việc phục vụ đồng loại như một danh dự vì lòng yêu mến Chúa hơn là vì bốn phận phải làm.

Trong thực tế đời sống hàng ngày chúng con khó lòng chấp nhận lời dạy của Chúa Giêsu: Kẻ lớn nhất phải trở nên nhỏ nhất, kẻ làm đầu phải xử sự như kẻ rốt hết. Nhưng gương Mẹ sống đã khích lệ chúng con: Mẹ đứng đầu, là người cao cả, mẹ của Đấng Cứu Thế mà lại làm tôi tá người khác một cách vui vẻ. Chúng con xin được có sức mạnh để bắt chước Mẹ là trở nên tôi tá mọi người.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ xưng mình là tôi tá Chúa và Mẹ cũng muốn làm tôi tá cho đồng loại, xin Mẹ dạy chúng con biết phục vụ kẻ khác với một lòng mến khiêm hạ. Amen.

Ngày Thứ Mười Ba

NGỢI KHEN CHÚA - MAGNIFICAT

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Lời khen tụng bà Elisabeth dành cho Mẹ “Em được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ” (Lc1,43) diễn tả một sự thật. Mẹ thật sự là diêm phúc vì hoa quả lòng Mẹ đáng chúc tụng. Khi nghe lời khen tụng đó, ngay lập tức Mẹ lớn tiếng tạ ơn, ca khen Chúa bằng bài ca bất hủ: Magnificat. Chính Chúa mới là Đáng đáng ca tụng về tất cả sự cao trọng Ngài đã ban cho Mẹ. “Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa” (Lc1, 46). Cách nói “linh hồn tôi” có ý nói là “chính tôi, trong phần thâm sâu nhất của tôi”.

Trong Cựu Ước cũng đã có những lời ca khen Chúa tương tự như Mẹ (xem Gv 9,2-3) nhưng bài ca khen cất lên từ môi miệng Mẹ có một sự mới mẻ và ý nghĩa đặc biệt mà những bài ca trước đó không thể có được. Mẹ là người đầu tiên hát lên với hạnh phúc tột đỉnh vì Chúa vừa ban cho nhân loại một Đáng Cứu Tinh. Vị Cứu Tinh đã được Chúa hứa ban từ ngàn đời nay đã thành hiện thực và đang hiện diện nơi cung lòng Mẹ. Đây chính là điều mang lại cho lời ca ngợi khen của Mẹ một điều mới mẻ và ý nghĩa đặc biệt.

Dù có những lời lặp lại như trong Cựu Ước nhưng những tâm tình của Mẹ vẫn mới mẻ vì việc Nhập Thể vừa mới diễn ra. Mẹ muốn rằng từ cõi đất tiếng hát phải bay lên để đáp lại cách nồng nhiệt nhất quà tặng Chúa ban cho nhân loại, đó là người con yêu dấu của Chúa. Đứng trước những ơn cao cả Chúa ban cho con người hèn mọn, con người chỉ biết cất tiếng khen ngợi để cảm tạ Đấng toàn năng. Mẹ tán dương Chúa vì Chúa “đã đoái thương thân phận mọn hèn tớ nữ của Người” (Lc1,48). Địa vị tớ nữ này thật là mọn hèn và xem ra nó chẳng có mục đích lôi kéo sự chú ý. Nhưng cái nhìn của Thiên Chúa đã biến đổi tất cả. Thiên Chúa đã đoái nhìn đến Mẹ và đã muốn Mẹ thành kẻ được mọi người thán phục.

“Từ nay hết mọi đời sẽ khen tôi diêm phúc”. Quả thật ngày nay nhiều người ca khen sự diêm phúc của Mẹ và càng ngày có nhiều người ca khen Mẹ hơn. Họ nhìn nhận rằng Đấng Toàn Năng đã làm nổi Mẹ những điều kỳ diệu như Người chưa từng làm nổi một tạo vật nào khác. Chính chúng con lúc này cũng hợp lòng với hết mọi người trong quá khứ, hiện tại và trong tương lai đã, đang và sẽ cao rao sự diêm phúc mà Chúa đã ban cho Mẹ.

Bình thường con người ai cũng thích được ca tụng. Những nhân vật nổi tiếng, kẻ có nhiều của cải, có quyền lực, người làm lớn ở đời lại càng muốn được người khác ca tụng mình. Tuy nhiên Mẹ cho thấy một sự thật “Chúa giơ tay biểu dương sức mạnh, dẹp tan phuờng lòng trí kiêu căng. Chúa hạ bệ những ai quyền thế, người nâng cao mọi kẻ khiêm nhường. Kẻ đói nghèo, Chúa ban của đầy dư, người giàu có lại đuối về tay trắng” (Lc1, 51-54). Đó vừa

là lời nhắc nhở và vừa là lời an ủi chúng con trong cuộc sống hôm nay.

Những kẻ giàu sang, quyền thế lúc ấy có thể đã nghĩ rằng Đấng Thiên Sai sẽ xuất hiện giữa họ và là người trong nhóm họ. Nhưng Thiên Chúa đã quyết định một cách khác. Người thi thoảng quyền năng siêu vời của Người nơi những người yếu hèn, nghèo khổ. Chúa không lên án sự giàu sang và quyền lực, nhưng người quay mặt khỏi những kẻ chỉ biết cậy dựa vào sự giàu sang hay quyền uy của họ.

Phần mình, Mẹ chẳng giàu sang, chẳng có quyền bính đặc biệt cũng chẳng được kẻ khác chú ý, Mẹ là một thiếu nữ giữa nhiều thiếu nữ khác. Mẹ nghèo khổ, như những người nghèo trong Cựu Ước. Những người nghèo đó khát khao được sống thân thiết với Chúa. Chúa trở nên kho báu duy nhất cũng là kho báu vĩ đại nhất của họ. Lời ca khen của Mẹ cất lên từ môi miệng của Mẹ nhưng cũng là nhân danh mọi kẻ nghèo khổ của Thiên Chúa nữa. Chính Chúa Giêsu đã tuyên bố “Phúc cho những kẻ thật lòng nghèo khổ, vì Nước Trời là của họ” (Mt 5,3).

Mẹ là người nghèo của Thiên Chúa vì chỉ biết cậy dựa vào Chúa. Mẹ khiêm nhường đặt mình vào tay Chúa nên Chúa đã làm Mẹ nên giàu có một cách phi thường. Có thể nói Mẹ là người đầu tiên mối phúc thật đã được thực hiện: Nước Trời đã được ban cho Mẹ từ nay, Mẹ có Nước Trời nơi con người của Giêsu con Mẹ.

Lời ca của Mẹ kết thúc bằng một lời ngợi khen về sự trung tín và lòng nhân nghĩa của Thiên Chúa bằng cách thực hiện lời ‘Người đã phán với Abraham và dòng dõi cho

đến muôn đời' (Lc 1,54-55). Đối với bản thân Mẹ, tất cả mọi điều kỳ diệu xảy ra nơi Mẹ chỉ cắt nghĩa được bằng sự thành tín và yêu thương của Thiên Chúa. Qua đó Thiên Chúa đã thể hiện lòng nhân hậu Người dành cho tất cả chúng con.

Xưa kia Mẹ ca khen Chúa bằng lời ca tuyệt vời Magnificat, ngày nay xin cũng cho chúng con biết lập lại lời ca khen Chúa cùng với Mẹ. Nhiều khi chúng con ngợi khen Chúa chỉ vì thoa mãn ích kypy bản thân mình. Xin Mẹ gợi lên nơi chúng con một tâm tình vô biên thánh phục về tất cả những gì Người đã thực hiện nơi Mẹ và nơi chúng con và tất cả mọi người. Xin cho chúng con bắt chước Mẹ là biết rung cảm khi cất lời ngợi khen về lòng thành tín và tình thương của Chúa dành cho loài người từ đời này đến đời kia.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, bài ca Magnificat của Mẹ là tâm tình tri ân thật cao đẹp hướng về Chúa. Xin Mẹ giúp chúng con biết ngợi khen và cảm tạ Thiên Chúa với tất cả tâm hồn trong mỗi ngày sống của chúng con. Amen.

Ngày Thứ Mười Bốn

MẸ BỎ MỌI SỰ VÌ NGƯỜI CON YÊU DẤU: GIÊSU

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Một thời gian ngắn trước ngày Chúa Giêsu chào đời, theo lệnh kiểm tra dân số của chính quyền thời đó Mẹ đã buộc phải rời bỏ Nazareth để trở về quê chồng. Một chuyến đi như thế vào lúc này không khỏi nhiều khó khăn cho Mẹ. Chuyến đi này còn gian khổ hơn chuyến đi Mẹ thăm bà Elisabeth. Chuyến đi này đảo lộn mọi dự tính của Mẹ. Tại Nazareth Mẹ đã có những chuẩn bị tương đối đầy đủ để sinh con, giờ phải rời xa căn nhà nhỏ nhưng tiện nghi của Mẹ. Mẹ chỉ có thể mang đi đường những thứ cần thiết tối thiểu và không biết liệu có thể kiếm được một chỗ thích hợp khi trở dạ hay không.

Lúc khởi hành, có lẽ Mẹ thấy là ý Chúa thật khó biết. Nếu muốn cho Chúa Giêsu sinh ra ở nhà an toàn thì tại sao Thiên Chúa không sắp đặt các hoàn cảnh cho phù hợp. Tuy thế, Mẹ đã không phàn nàn và Mẹ đã chấp nhận chuyến đi một cách đơn giản, như một biến cố nằm trong kế hoạch của Chúa quan phòng. Mẹ đã không suy nghĩ theo cách riêng mình, nhưng tin tưởng vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Mẹ đã phó dâng cho Chúa mọi điều liên quan đến việc Giáng Sinh của Giêsu.

Bởi đó, dù có xót xa trong lòng nhưng Mẹ đã rời căn nhà Nazareth, Mẹ đã ra đi. Mẹ hiểu rằng Chúa chính là tổ

Ấm chữ không phải mái nhà. Thiên Chúa quyền năng sẽ làm được những điều mà con người không thể thực hiện và lòng nhân từ của Người sắp xếp mọi sự một cách tốt đẹp hơn. Mẹ đã chẳng sợ điều gì sẽ xảy đến dầu con đường sẽ lấm chông gai trước mặt. Niềm tin vào tình thương Thiên Chúa đã khích lệ vào lúc Mẹ lên đường.

Thái độ của Mẹ khiến chúng con phải suy nghĩ. Khi các dự tính của chúng con bị cản trở, chúng con thường không chịu chấp nhận những lý do đưa đến sự xáo trộn. Nhiều khi chúng con cho rằng Thiên Chúa bất công đối với thiện chí chúng con hay Chúa không hiểu hoặc muốn phạt chúng con. Xin Mẹ nhắc nhớ mỗi khi gặp khó khăn chúng con cần có thái độ tin tưởng vững chắc đối với lòng nhân hậu của Chúa, Đấng luôn xếp đặt cho chúng con những hoàn cảnh thích hợp hơn theo thánh ý Người. Xin Mẹ thông chuyển cho chúng con niềm vui của Mẹ là tin tưởng vào sự dẫn dắt tuyệt diệu của Thiên Chúa. Xin Mẹ làm cho chúng con biết bằng lòng khi phải từ bỏ các kế hoạch của mình, vì sự khôn ngoan cao vời của Thiên Chúa muốn hướng dẫn chúng con một cách khác.

Khi rời Nazareth đi Bêlem, phải chăng Chúa cũng muốn Mẹ phải biết bỏ mọi sự để thấy rằng chỉ cần có Chúa Giêsu là đủ. Có lẽ Mẹ là người đầu tiên cảm nghiệm rằng để xứng đáng bước theo Đấng Cứu Thế, cần phải bỏ nhà mình, như sau này Chúa Giêsu dạy. Một cách nào đó con của Mẹ trong cõi thinh lặng của lòng Mẹ đã trở nên vị Thầy của Mẹ và đã xin Mẹ từ bỏ mọi sự vì Ngài. Làm sao Mẹ chẳng đáp lại mong muốn đó được? Mẹ chẳng muốn có một kho báu nào khác ngoài con của Mẹ. Mẹ đã quyết

gắn liền cuộc sống mình với cuộc sống của Ngài và không ngần ngại từ bỏ bất cứ điều gì để được kết hợp với Ngài. Từ đây, trên đường đi Mẹ không còn gắn bó nhiều với cõi cải, kể cả một mái nhà nhỏ, để trở nên nghèo khó hơn nữa và do đó càng thuộc trọn vẹn về Chúa hơn.

Xin Mẹ làm cho chúng con hiểu rõ hơn nữa sự cần thiết phải sẵn sàng từ bỏ mọi sự vì Chúa Giêsu. Lúc lìa bỏ Nazareth chắc là Mẹ đã nghĩ đến Chúa Giêsu, lo lắng cho việc Giáng sinh của Chúa hơn là nghĩ đến căn nhà và cõi cải của mình. Nhờ đó mà Mẹ có đủ can đảm dâng hiến mọi sự. Một khi Chúa đòi hỏi chúng con từ bỏ điều gì, xin Mẹ giúp chúng con biết nhinn vào Chúa Giêsu hơn là nhinn vào những cái mà chúng con phải từ bỏ.

Lúc lên đường, ngoài việc theo lệnh kiểm tra dân số của chính quyền, Mẹ đâu có thể nhận ra mọi lý lẽ khác khiến Mẹ phải rời xa Nazareth. Sau này, khi Chúa Giêsu sinh ra tại Bêlem để làm ứng nghiệm điều Kinh Thánh đã loan báo về Đấng Cứu Tinh, Mẹ đã hiểu ra lý do khiến Mẹ được dẫn dắt về nơi chốn đó. Xin Mẹ giúp chúng con nhận rằng đối với các kế hoạch của Thiên Chúa bao giờ cũng tốt đẹp hơn là điều chúng con tưởng nghĩ. Và tương lai sẽ làm sáng tỏ sự khôn ngoan Chúa đã dùng để hướng dẫn chúng con.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã từ bỏ mọi sự để có được Chúa Giêsu, xin Mẹ làm cho chúng con biết gia tăng tình mến và biết từ bỏ mọi sự để gắn bó với Chúa Giêsu hơn. Amen.

Ngày Thứ Mười Lăm

ÁNH SÁNG TRONG ĐÊM BÊLEM

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Khung cảnh biển cổ vĩ đại nhiệm mầu của sự kiện Con Chúa giáng sinh lại được Tin Mừng diễn tả rất đơn giản và khó nghèo. Tin mừng kể rằng trong thời gian Mẹ và Thánh Giuse đang ở tại Bêlem thì Mẹ “đã đến ngày mãn nguyệt khai hoa. Bà sinh con trai đầu lòng, lấy tã bọc con, rồi đặt nầm trong máng cỏ, vì hai ông bà không tìm được chỗ trong nhà trọ” (Lc 2,6-7).

Thánh Giuse chắc đã chạy tung chạy tột tìm một chỗ trong quán trọ hoặc một căn nhà sẵn sàng đón tiếp để Mẹ sinh con, nhưng không thể được. Thánh Giuse đành tìm trú trong một hang đá hoặc chuồng súc vật trong vùng. Qua đó Thiên Chúa muốn rằng việc tiếp đón đích thực dành cho Đấng Cứu Thế không phát xuất từ tiện nghi vật chất hoặc giàu có đủ đầy, nhưng chỉ từ trái tim Mẹ mà thôi. Chính tình thương nồng nàn của Mẹ thay thế cho mọi điều thiếu thốn.

Mẹ đã trao tặng trái tim từ ái cho Chúa Giêsu. Sự trao tặng này là một cái gì còn hơn tình thương mà một người Mẹ dành cho con mình vì trong đó có lần tâm tình kính tin của một thụ tạo dành cho Đấng Chí Thánh. Mẹ nhìn Chúa Giêsu không chỉ với tư cách người Mẹ mà còn với tư cách kẻ tin. Hài nhi bé bỏng nằm trong máng cỏ chẳng có tí dáng vẻ bề ngoài nào khiến người ta nhận ra đây là vị Thiên Sai, là con Đấng Tối Cao. Nhưng với lòng tin tưởng vào những lời Thiên Thần đã nói và dù thấy con trẻ thật nhỏ bé, thiếu thốn mọi sự, Mẹ vẫn tin con trẻ này chính là Đấng Cứu Chuộc.

Dù con trẻ sinh trong đêm đông giá lạnh và tăm tối, Mẹ vẫn nhìn nhận là đây sẽ là ánh sáng đến để soi chiếu cả trần gian. Tâm hồn Mẹ được rực sáng nhờ ánh sáng đó. Đây là một ánh sáng nội tâm nhưng rạng rỡ và tốt lành biết bao! Nhìn con, Mẹ chẳng còn nhớ gì đến cực khổ, mệt nhọc của chuyến đi hay lúc xuôi ngược đi tìm chỗ sinh nở. Mọi bóng tối đã tan biến và mọi sự giờ đây ở trong ánh sáng huyền diệu. Mẹ vui mừng khi nghĩ rằng nguồn ánh sáng này không lâu nữa sẽ lan tỏa trong nhân loại. Sự sáng của Đức Kitô ngày càng lan rộng trong hoàn vũ đòi hỏi chúng con đón nhận với lòng tin. Mong sao chúng con cũng như Mẹ tin vào sự sáng Đức Kitô sẽ rực lên trong đêm tối và phá tan mọi tối tăm nơi chúng con.

Trong đêm Giáng sinh tác giả Tin Mừng còn diễn tả rằng: «Trong vùng ấy, có những người chăn chiên sống ngoài đồng và thức đêm canh giữ đàn vật. Bỗng sứ thần Chúa đứng bên họ, và vinh quang của Chúa chiếu tỏa chung quanh, khiến họ kinh khiếp hãi hùng. Nhưng sứ thần bảo họ: “Anh em đừng sợ. Nay tôi báo cho anh em một tin mừng trọng đại, cũng là tin mừng cho toàn dân: Hôm nay, một Đấng Cứu Độ đã sinh ra cho anh em trong thành vua Davít, Người là Đấng Kitô Đức Chúa. Anh em cứ dấu này mà nhận ra Người: anh em sẽ gặp thấy một trẻ sơ sinh bọc tã, nằm trong máng cỏ» (Lc 2, 8-12).

Các mục đồng được sứ thần loan báo sự kiện Đấng Cứu Thế giáng sinh cho thấy Thiên Chúa muốn ngỏ lời và tỏ mình trước tiên với những kẻ nghèo hèn, khiêm nhường. Những kẻ giàu có, thoả mãn với của cải và địa vị mình thì khó có thể chấp nhận một hài nhi nằm trong máng cỏ là

Đấng Thiên Sai. Các mục đồng nhở có tâm hồn trong trăng đơn sơ nên đã dễ đón nhận sứ điệp hơn. Họ có một tâm hồn gần giống với tâm hồn của Mẹ. Bởi đó họ hối hả đi đến với Chúa Giêsu và Mẹ Maria ngay sau khi nghe lời mời gọi. Lạy Mẹ, chúng con cũng muốn có một tâm hồn đơn sơ và thật trong sáng như tâm hồn Mẹ. Theo gương các mục đồng, chúng con muốn thông hiệp với Mẹ, muốn nhìn ngắm Chúa Cứu Thế với cùng một tâm tình và một cái nhìn đức tin mạnh mẽ như Mẹ.

Trái tim Mẹ, vốn luôn hướng trọn vẹn về Chúa, giờ đây Mẹ cũng dành hết cho Con Trẻ đang hiện tỏ trước mặt Mẹ vì là hình ảnh của Thiên Chúa. Rồi đây Mẹ sẽ không muốn rời mắt khỏi Chúa Giêsu nữa. Đối với Mẹ, Chúa Giêsu là tất cả của đời Mẹ. Cái nhìn của Mẹ sẽ không ngừng quy hướng về vị Cứu Tinh, để mỗi ngày Mẹ yêu thương hơn, hy vọng hơn.

Xin Mẹ thông ban cho chúng con ý muốn được gắn bó với Đấng là Thiên Chúa và là Cứu Tinh của chúng con. Khi các mục đồng đi tìm Hài Nhi thì họ gặp Mẹ trước rồi họ mới gặp và thờ kính Hài nhi. Xin cho chúng con đến với Mẹ để có thể nhờ Mẹ chúng con đến gần Chúa Giêsu hơn. Qua việc dẫn chúng con tới Chúa Giêsu, xin Mẹ dạy cho chúng con biết dành cho Ngài nhiều tình mến và không gì khác ngoài tình thương.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã sinh Chúa Cứu Thế cho nhân loại, xin giúp chúng con nhận biết và mau mắn đón nhận Ngài vào tâm hồn chúng con với lòng yêu mến thiết tha. Amen.

Ngày Thứ Mười Sáu LỄ DÂNG CỦA MẸ MARIA

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Luật Do Thái buộc rằng ngày thứ bốn mươi sau khi sinh hạ con trai, người mẹ phải lên đền thờ để làm lễ tẩy uế. Bà phải dâng con trai đầu lòng cho Chúa và dâng một của lê theo luật đòi buộc là một con chiên làm lê tế, nếu nghèo túng, thì dâng một cặp chim gáy hoặc đôi bồ câu non. Do đó, để Mẹ chu toàn luật buộc, Mẹ đem Chúa Giêsu lên đền thờ với lễ vật đơn sơ nghèo hèn của mình. Dù Mẹ đã không dâng một con chiên nhưng thực tế Mẹ vừa dâng cho Chúa một Con chiên vượt trên mọi con chiên, con chiên vô tỳ tích mà sau này Gioan Tẩy Giả giới thiệu: “Đây là chiên Thiên Chúa, đây Đấng xóa bỏ tội trần gian” (Ga 1,29).

Khi đến đền thờ dâng con cho Chúa, Mẹ đã nhìn nhận quyền sở hữu của Đấng toàn năng đối với con Mẹ. Mẹ hết lòng muốn dâng người con quý nhất cho Chúa, để con trai thuộc về Chúa. Chúng con biết Mẹ gắn bó với Chúa Giêsu hơn mọi sự ở đời này. Theo tình cảm tự nhiên, người mẹ nào cũng coi con mình là báu vật. Chúa Giêsu là kho tàng vĩ đại của Mẹ, nhưng theo chỉ dạy của lề luật Mẹ dâng lên cho Chúa không do dự. Kho báu này, Mẹ đã nhận được trực tiếp từ Thiên Chúa, nhờ việc cưu mang mầu nhiệm do Thánh Linh tác động. Mẹ không có ý giữ đưa con cho một

mình Mẹ. Khi dâng con, có lẽ Mẹ không nói: “Đứa con này là của tôi”, nhưng là “đứa con này là của Thiên Chúa, thuộc về Chúa”.

Sự quảng đại của trái tim Mẹ khi không ngần ngại dâng con mình cho Chúa mãi mãi còn đó trước mắt chúng con như một mẫu gương tuyệt đẹp. Khi nhiệt thành và vui mừng đến dâng con cho Thiên Chúa, Mẹ đã vạch ra một con đường cho các bậc làm cha mẹ. Con cái là phần thưởng lớn lao Thiên Chúa ban tặng cho cha mẹ. Xin Mẹ giúp các bậc làm cha mẹ nhìn nhận quyền tối thượng của Thiên Chúa trên những người con của họ. Xin Mẹ làm cho họ hiểu rằng trước khi thuộc về họ, con cái họ phải thuộc về Thiên Chúa. Thay vì giữ nó lại làm của riêng mình, xin họ dâng con cái cho Thiên Chúa, thuộc quyền Chúa. Khi Chúa kêu gọi một người hiến dâng, xin Mẹ cho những người cha mẹ biết hân diện và vui mừng dâng con cho Chúa. Một khi Chúa mời gọi chúng con dâng hiến, xin cho chúng con mạnh dạn noi gương Mẹ, dâng cái quý giá nhất cho Chúa mà không phàn nàn, chần chừ hay tính toán hơn thua.

Tại đền thờ, Chúa Thánh thần cũng cho Mẹ hiểu rõ ý nghĩa việc dâng người Con yêu quý qua lời ông Simêon và bà Anna. Ông Simêon vui mừng vì bồng ấm trên tay Con Trẻ, Người sẽ mang ơn cứu độ cho trần gian, sẽ là ánh sáng cho muôn dân và vinh quang của Israel (xem Lc 2,29-31). Những lời của ông Simêon khiến Mẹ hết sức kinh ngạc. Nhưng lúc đó dưới sự linh hứng của Thánh Linh, ông nói tiên tri cho Mẹ rằng: “Thiên Chúa đã đặt cháu bé này làm duyên cớ cho nhiều người Israel ngã xuống hay đứng

lên. Cháu còn là dấu hiệu cho người đời chống báng; và như vậy, những ý nghĩ từ thâm tâm nhiều người sẽ lộ ra. Còn chính bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thâu tâm hồn bà” (Lc 2,34-35).

Tâm hồn Mẹ sẽ bị một mũi gươm đâm thâu. Ông Simêon lúc đó không nói tới hy tế của Chúa Giêsu, nhưng là hy tế của Mẹ. Hy tế của Mẹ gắn liền với hy tế của Chúa Giêsu. Ông nhấn mạnh tới sự việc Mẹ sẽ phải chịu đau khổ vì Chúa Giêsu. Cả một chân trời đau khổ đột nhiên mở ra trước mắt Mẹ. Mẹ đón nhận lời tiên báo trong sự thinh lặng và suy niêm trong lòng.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã dâng Chúa Giêsu cho Thiên Chúa và Mẹ sẽ chịu lưỡi gươm đau đớn xuyên thấu tâm hồn, xin Mẹ thôi thúc chúng con biết quảng đại dâng hiến và chấp nhận mọi đau khổ vì tình yêu Chúa. Amen.

Ngày Thứ Mười Bảy

ĐỨC TIN CỦA MẸ MARIA

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Trong ba mươi năm trưởng, Mẹ đã sống bên Chúa Giêsu tại Nazareth. Trong những năm đó Tin Mừng không diễn tả cho chúng con biết cuộc sống thân mật đầy tình thương giữa Mẹ với Chúa Giêsu. Tuy nhiên chúng con biết rằng đó là một sự thân mật trỗi vượt hơn sự thân mật thông thường của một người mẹ với con mình. Sự thân mật đặc biệt đó đâu chỉ là do tình mẫu tử tạo nên mà thôi mà còn do lòng tin mạnh mẽ của Mẹ nữa.

Vào lúc truyền tin, Mẹ đã có một lòng tin tuyệt vời. Lòng tin đó đã không ngừng được đào sâu và củng cố trong những năm tháng kế tiếp. Khi ở với con dài ngày, nhờ đức tin Mẹ ngày càng khám phá ra nơi con mình ứng nghiệm những điều Thiên Thần Gabriel hay ông già Simêon và bà Anna đã nói.

Bề ngoài, con trai Giêsu cũng như bao con trai khác cùng trang lứa. Người ta không thể thấy con trai Giêsu biểu hiện rõ ràng gì là Vị Thiên Sai của Israel. Có lẽ Mẹ không thể thấy rõ ngay căn tính đích thực của Con trai Giêsu. Đối với Mẹ, lòng tin cũng phải xuyên qua tăm tối. Mẹ tìm cách gặp thấy hình ảnh Thiên Chúa trong một khuôn mặt nhân loại. Mẹ quan sát các cử chỉ, thái độ, phản ứng của Giêsu để khám phá ra trong đó vết tích về Thiên Chúa. Mẹ cũng chỉ được thấy một con trai bình thường và vẫn phải tin đó là Vị Cứu Tinh của nhân loại. Đức tin của Mẹ thôi thúc Mẹ đào sâu thêm mãi mầu nhiệm đó. Mẹ đã phải nỗ lực, suy đi nghĩ lại trong lòng

tất cả những sự kiện xảy ra tại Nazareth, để giữ vững và không ngừng đào sâu lòng tin của mình.

Xin Mẹ giúp chúng con biết rằng người có lòng tin phải suy gẫm mọi điều Chúa gởi đến trong đời mình để nhận ra những chân lý về Thiên Chúa. Đức tin tuy là ơn Chúa ban, nhưng chúng con phải lo làm triển nở. Không phải cứ đọc những công thức đức tin là đủ. Trái lại, chúng con cần có một thái độ sống như Mẹ mới có thể có được một lòng tin sống động và năng động như Mẹ.

Xin Mẹ thôi thúc chúng con thành tâm khám phá nhiều hơn về con người của Chúa Giêsu. Xin cho chúng con luôn khao khát tìm gặp và khám phá ra Chúa qua từng trang Tin Mừng. Xin cho chúng con cảm nhận sự hiện diện của Chúa qua bí tích Thánh Thể và qua những người chúng con gặp gỡ mỗi ngày. Tuy Mẹ chẳng có bằng cấp gì nhưng Mẹ biết về Chúa Giêsu hơn mọi người vì Mẹ đã gần gũi và biết sâu xa về Đức Kitô nhờ đức tin.

Xin Mẹ cho chúng con xác tín rằng việc hiểu biết và tin yêu Chúa Giêsu là việc hệ trọng nhất trong cuộc đời chúng con. Hiểu biết – tin yêu Chúa Giêsu giúp chúng con nên giống như Ngài trong mọi sự. Xin Mẹ đừng để chúng con sống đời lữ thứ trần gian trong sự hiểu biết mơ hồ và hời hợt về Chúa Cứu Thế của chúng con. Một khi càng say mê đi sâu vào mầu nhiệm Chúa Giêsu thì lòng tin của chúng con càng trở nên mạnh mẽ. Tìm hiểu và tin yêu Chúa Giêsu là hạnh phúc cho đời chúng con. Chúng con xin Mẹ hướng dẫn chúng con trong việc tìm cách đào sâu lòng tin của mình.

Mẹ càng lúc càng thấu hiểu tình yêu Thiên Chúa nơi con Mẹ. Tin vào Chúa Giêsu cũng chính là tin vào Thiên Chúa tình yêu. Trong Con của Mẹ, Mẹ đã cảm nghiệm được một cách cụ thể hơn thế nào là tình yêu của Thiên Chúa đối với con người. Trong Cựu Ước, qua lời loan báo của các tiên tri Thiên Chúa sẽ tạo lập một dân lý tưởng và sẽ yêu thương dân đó bằng một tình yêu hoàn hảo. Điều Mẹ đã nghe trong lời tiên báo thì Mẹ đã thấy thực hiện nơi Giêsu. Con của Mẹ chính là tình yêu Thiên Chúa Nhập thể. Thiên Chúa đến gần con người hết sức có thể, để yêu thương họ trọn vẹn.

Trong cái nhìn đức tin, Mẹ đã thấy tình yêu Thiên Chúa chiếu tỏa nơi Chúa Giêsu. Mỗi ngày Mẹ khám phá tình yêu đó được biểu lộ rõ ràng hơn trong cuộc đời hoạt động công khai và đặc biệt là qua cuộc thương khó và Phục Sinh của Chúa Giêsu. Chúng con dễ cho rằng việc khám phá đó đối với Mẹ là điều dễ dàng và đương nhiên. Tuy nhiên có lẽ điều đó đã đòi hỏi Mẹ phải cố gắng liên lỉ đi theo ơn sủng hằng soi sáng Mẹ. Bên cạnh Mẹ, có biết bao người cũng đã gặp Chúa Giêsu, đã nghe Ngài giảng, đã nói chuyện với Ngài, đã thấy Ngài sống và làm các phép lạ... vậy mà chẳng thấy gì đặc biệt nơi Ngài. Ngài vẫn là một người xa lạ đối với nhiều người kể cả với những người đồng hương Nazareth.

Xin Mẹ đừng để cho Chúa Giêsu trở nên người xa lạ với chúng con. Xin Mẹ làm cho chúng con biết tìm cách sống thân mật với Ngài trong đức tin và nhận thấy Ngài đang hết mực yêu thương chúng con.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã ngắm nhìn Chúa Giêsu với con mắt đức tin và đầy lòng trùm mến, xin Mẹ giúp chúng con ngày càng khám phá tình yêu của Chúa Giêsu dành cho chúng con để chúng con đặt trọn niềm tin yêu nơi Ngài. Amen.

Ngày Thứ Mười Tám NIỀM HY VỌNG TRÀN TRÊ

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Khi nghe Thiên Thần Gabriel mạc khải những ý định của Thiên Chúa, lòng Mẹ dâng trào một niềm hy vọng vô biên. Mẹ là người đầu tiên được biết nhân loại sắp được cứu độ nhờ Đấng Thiên Sai sắp hình thành trong lòng Mẹ.

Khi sống gần Chúa Giêsu tại Nazareth, niềm hy vọng này nơi Mẹ ngày càng lớn hơn. Ngày truyền tin, Mẹ đã tràn ngập niềm vui và hy vọng vì con người sắp có vị cứu tinh cho mình. Khi thấy con mình lớn lên từng ngày, niềm vui và hy vọng của Mẹ cũng lớn lên theo năm tháng. Đó không chỉ là niềm vui và hy vọng thuần túy của tình cảm tự nhiên của người mẹ mà còn vì Mẹ thấy ơn cứu độ nhân loại sắp trở nên hiện thực.

Trong ba mươi năm ẩn dật tại Nazareth Mẹ đã hy sinh trong niềm hy vọng ngày càng lớn hơn vì ơn cứu độ con người gần kề. Mẹ đã nôn nao khi con của Mẹ bắt đầu thực hiện sứ mạng được trao phó cho mình. Mẹ đã cộng tác vào sứ mạng cứu thế của Chúa Giêsu khá lâu trước khi sứ mạng đó được thực hiện. Mẹ đã cộng tác vào đó một cách liên tục ba mươi năm ẩn dật bằng việc nuôi dưỡng và dạy dỗ Chúa Giêsu và tiếp tục cộng tác cho đến cuối đời.

Mẹ không ngừng đồng hành với Chúa Giêsu trong những năm dài chuẩn bị, thì giờ đây Mẹ cũng muốn tiếp tục ở bên Chúa trong những năm rao giảng công khai. Mẹ là người nghèo của Thiên Chúa, đại diện cho cả nhân loại đang khát mong ơn cứu độ. Mẹ thiết tha mong muốn cuộc thanh luyện và khôi phục của cả nhân loại về mặt tinh thần.

Niềm hy vọng về ơn cứu độ làm cho tương quan giữa Mẹ và Chúa Giêsu có sự thân mật sâu xa vượt trên cả tình mẫu tử. Cả Mẹ và Chúa Giêsu càng gần gũi với nhau hơn vì đều ý thức về một công cuộc chung phải thực hiện. Đã dành công cuộc cứu độ phải được Chúa Giêsu thực hiện, nhưng Mẹ ý thức là mình cũng góp phần vào đó qua sự hy sinh, đau khổ và lời cầu khẩn liên lý trong hy vọng. Đặc biệt, Mẹ cầu nguyện liên lỉ để niềm hy vọng trở nên hiện thực. Ước muốn của Mẹ bắt gặp ước muốn của Chúa Giêsu, đó là đem ơn cứu độ và hạnh phúc đến cho mọi người.

Lạy Mẹ, xin Mẹ cho chúng con cũng biết sống niềm hy vọng như Mẹ. Mẹ đã cộng tác liên lý trong niềm hy vọng lớn lao để ơn cứu độ mau đến. Ngày nay chúng con dễ đánh mất niềm hy vọng khi chứng kiến sự dữ và tội lỗi xảy ra khắp nơi trên trần gian. Chúng con có khuynh hướng rơi vào những tâm tình chán nản thất vọng vì dường như thế giới chẳng trở nên tốt hơn. Chúng con thấy sự dữ dường như ngày nhiều hơn, lòng độc ác không ngừng có những cách mới ngày càng tinh vi hơn. Nhiều khi chúng con thấy bất lực. Có khi chúng con rất buồn và thất vọng vì nghĩ rằng

Chúa đã chẳng đoái thương đến những lời cầu khẩn của chúng con.

Phần Mẹ, có lẽ Mẹ cũng đã nhìn thấy khuyết điểm và những thói xấu xa của xã hội chung quanh Mẹ. Nhờ tin vào sự thành tín và yêu thương của Thiên Chúa, Mẹ không chán nản thất vọng mà còn hy sinh kiên trì hơn. Mẹ xác tín rằng Đức Kitô mạnh mẽ đủ để cứu con người, giải thoát tội nhân khỏi vòng nô lệ tội ác của họ. Mẹ không bi quan. Sự hiện diện của Chúa Giêsu bên cạnh Mẹ bảo đảm rằng tình cảnh sẽ thay đổi. Nghi ngờ về ơn cứu độ có nghĩa là nghi ngờ về sứ mạng của Chúa Giêsu hay về tình thương Thiên Chúa đối với con người nhất là với những kẻ tội lỗi. Chúng con cần phải tin rằng ân sủng của Chúa mạnh mẽ hơn sức tàn phá của sự dữ. Cho dù tội lỗi hoành hành ghê gớm trên thế giới, Chúa Cứu Thế vẫn làm chủ tình thế. Nếu chúng con bi quan là nghi ngờ về ơn cứu độ của Ngài.

Xin Mẹ dạy chúng con bí quyết để có niềm hy vọng như Mẹ. Mẹ cho thấy bí quyết đó không gì khác hơn là hướng lòng về Con của Mẹ. Niềm hy vọng của Mẹ đâu chỉ dựa trên những lời trong Cựu Ước, mà còn nhờ sự kết hợp mật thiết với Chúa Giêsu. Chúng con ngày nay đã có Chúa Giêsu hiện diện mọi ngày trong Bí Tích Thánh Thể và Lời Ngài. Nếu chúng con không biết đến nương tựa và kết hợp với Ngài chúng con dễ dàng thất vọng khi gặp nghịch cảnh.

Chúng con biết rằng thất vọng là một khía cạnh khác của thói kiêu căng. Người ta dễ thất vọng khi chỉ tin vào chính mình và chỉ dựa vào sức mình. Xin Mẹ dạy cho chúng con biết chờ đợi tất cả nơi Chúa Giêsu và tin chắc

vào sự trợ giúp của Ngài mỗi lần gặp thử thách, bị cám dỗ nản lòng. Xin Mẹ đỡ nâng niềm hy vọng của chúng con giữa những tối tăm cuộc đời nhờ sự gắn bó với Chúa Giêsu.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã đặt trọn niềm hy vọng của Mẹ vào Chúa Giêsu, xin Mẹ giúp cho chúng con cũng biết đặt mọi niềm tin, cậy, mến vào Chúa Giêsu để nhờ đó chúng con vượt trên mọi sự thất vọng trong đời sống chúng con. Amen.

Ngày Thứ Mười Chín TÌM GẶP CHÚA GIÊSU - CON MẸ

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Cuộc sống thời thơ ấu của Chúa Giêsu tại Nazareth thật bình yên. Tuy nhiên bóng dáng thập giá đã bắt đầu từ chính khung cảnh thầm lặng đó. Khi Chúa Giêsu lên 12 tuổi, Mẹ và Thánh Giuse đã đưa Chúa Giêsu hành hương lên Đền Thờ Giêrusalem. Đến lúc trên đường trở về Nazareth thì tấn kịch nhỏ xảy ra, Mẹ đã không thấy bóng dáng người con yêu vốn không rời xa Mẹ. Mẹ nghĩ là Con trẻ đang đi cùng bạn bè hoặc những người thân quen biết. Chiều đến, Mẹ chạy nhiều nơi hỏi thăm nhiều chỗ, nhưng không ai trông thấy Con của Mẹ đang ở đâu. Khi đó làm sao trái tim người Mẹ không phải xốn xang lo lắng?

Chúng con nghĩ rằng cả đêm đó Mẹ chẳng ngủ được chút nào. Mẹ lo lắng và dần vặt tự trách mình đã không đi

sát với con. Lời tiên báo của ông Simêon có thể lại hiện ra trong trí Mẹ: có phải mũi gươm đau đớn sớm bắt đầu cho Mẹ rồi chăng? Sáng sớm hôm sau Mẹ cùng với thánh Giuse trở lại Giêrusalem. Mẹ bước đi vội vã, lần này không phải vì đang vui, nhưng lòng Mẹ đang bị xâu xé bởi lo âu. Nỗi lo lắng càng tăng lên khi trên đường Mẹ gặp lại những nhóm người quen đi ngược lại mà chẳng thấy con đâu. Càng gần Giêrusalem Mẹ càng thấy đau khổ vì chẳng thấy bóng dáng con. Đường lên Giêrusalem hôm nay đối với Mẹ trở nên con đường đau khổ. Đau khổ không vì đường xa nóng bức hay đói khát mà vì vắng bóng Chúa Giêsu.

Tin mừng diễn tả phải mất đến ba ngày Mẹ và Thánh Giuse mới gặp được Chúa Giêsu trong đền thờ Giêrusalem (xem Lc 2,46). Như người ta nói, đối với những người mình yêu thương thì “nhất nhật bất kiến như tam thu hế”, một ngày không gặp nhau dài như ba mùa thu, tức là ba năm. Ba ngày đối với Mẹ có lẽ còn dài hơn cả nhiều lần vì không gặp Con yêu dấu. Ba ngày đó có lẽ Mẹ ăn không ngon ngủ không yên. Tâm hồn mẹ bồn chồn, trái tim Mẹ thốn thức, một trái tim không ngủ yên. Lòng Mẹ đau như cắt vì xa cách con yêu.

Sau ba ngày tìm kiếm, cuối cùng Thánh Giuse và Mẹ cũng tìm thấy Chúa Giêsu “đang ngồi giữa những bậc thầy, vừa nghe họ vừa đặt câu hỏi” (Lc 2, 46) trong đền thờ Giêrusalem. Mẹ thật ngỡ ngàng khi thấy cảnh tượng đó. Niềm vui khôn xiết như sóng đại dương chợt ào tới trong tâm hồn Mẹ. Lo âu và đau khổ giờ biến thành niềm vui và cả hân diện nữa vì Mẹ thấy những lời của Chúa Giêsu

khiến mọi người chung quanh phải thán phục (xem Lc 2,47).

Trong lo lắng và hết sức đau khổ vì phải đi tìm con bị lạc như thế, với nhiều người chắc sẽ trách mắng con nặng lời, nhưng Mẹ không tỏ ra giận dữ hay lớn tiếng mà chỉ ôn tồn hỏi Chúa Giêsu: "Con ơi, sao con lại xử với cha mẹ như vậy? Con thấy không, cha con và mẹ đây đã phải cực lòng tìm con" (Lc 2, 48). Chúa Giêsu đã trả lời: "Sao cha mẹ lại tìm con? Cha mẹ không biết là con có bốn phận ở nhà của Cha con sao?" (Lc 2, 49). Lúc đó Mẹ và Thánh Giuse đã không thể hiểu được câu trả lời đó (xem Lc 2,50). Tuy nhiên có lẽ lời và sự kiện đó được Mẹ ghi nhớ và suy đi nghĩ lại trong lòng.

Phần Chúa Giêsu khi đã vào Đền Thờ là bước vào nhà Cha Ngài. Vốn chỉ sống cho Cha, nên Chúa Giêsu chẳng có niềm vui nào lớn hơn là được hiện diện trước mặt Cha. Ngài đã muốn kéo dài cuộc gặp gỡ với Cha trong nhà của Người. Chúa Giêsu lẽ ra đã có thể báo trước cho Mẹ về mong muốn của Ngài để Mẹ khỏi lo lắng. Ngài hằng yêu quý Mẹ và sẵn sàng làm tất cả để khỏi làm Mẹ buồn phiền. Nhưng trong ý Thiên Chúa, sự buồn phiền này lại phải xảy đến cho Mẹ như một sự ứng nghiệm lời tiên tri đã nói về Mẹ. Mẹ mất Chúa Giêsu trong ba ngày để rồi cuối cùng Mẹ sẽ thấy lại Ngài trong hân hoan. Vậy điều xảy ra lúc này tại Đền Thờ một cách nào đó là hình ảnh báo trước hy tế cứu độ của Chúa Giêsu mà Mẹ là người thông phần. Mẹ chỉ có thể hiểu được sự việc và câu trả lời của Giêsu sau khi đã cùng Chúa Giêsu trải qua cuộc thương khó và

phục sinh của Ngài sau này. Trong đó Mẹ hoàn toàn liên kết với hy tế của Chúa Giêsu.

Lạy Mẹ, gương của Mẹ cho chúng con thấy để kết hiệp mật thiết với Chúa Giêsu hơn cần phải qua Thập giá. Một cuộc sống gắn bó với Giêsu phải gặp thử thách đau khổ. Thử thách và đau khổ này sẽ trở thành niềm vui bất tận cùng với Chúa Giêsu Phục sinh.

Khi chiêm ngắm Mẹ âu lo đi tìm Con, chúng con sẽ được thêm lòng nhiệt thành trong việc tìm kiếm Chúa Giêsu. Nếu chúng con cũng cảm nhận đau khổ thực sự khi mất Chúa vì tội lỗi mình và nếu chúng con có khát vọng tìm gặp Chúa, chúng con cũng được vui hơn khi gặp được Ngài. Ước chi việc tìm gặp Chúa Giêsu là công việc của cả cuộc đời chúng con và đó là con đường hạnh phúc của chúng con.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ không thể xa lìa khỏi Chúa Giêsu.

Xin Mẹ cho chúng con có lòng nhiệt thành tìm kiếm Ngài.

Xin Mẹ cho chúng con ý thức rằng Chúa Giêsu chính là mục đích cao cả nhất của đời chúng con.

Xin Mẹ cho chúng con cảm nhận hạnh phúc khi tìm thấy Chúa Giêsu. Amen.

Ngày Thứ Hai Mươi HỌ HẾT RƯỢU RỒI

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Trong phép lạ đầu tiên của Chúa Giêsu tại tiệc cưới ở Cana khi bắt đầu công khai rao giảng Tin mừng, cũng có Mẹ hiện diện. Nói đúng hơn chính sự hiện diện của Mẹ trong tiệc cưới này mà Chúa Giêsu và các môn đệ cũng được mời (xem Ga 2,2). Mẹ gắn liền với mọi biến cố lớn nhỏ của cuộc đời con mình.

Mẹ là con người quan tâm đến hạnh phúc của người khác. Với sự tinh tế quan tâm, Mẹ đã nhận ra tiệc cưới đang thiếu rượu. Như thế có nguy cơ làm đôi tân hôn phải bẽ mặt. Hết rượu giữa chừng trong tiệc cưới sẽ làm cho niềm vui ngày cưới trở thành nỗi buồn khôn tả. Với nhiều người đó cũng có thể là dấu hiệu tiên báo cho những bất hạnh sau này trong đời sống hôn nhân của đôi bạn trẻ. Với con tim nhạy cảm và đôi mắt quan sát tinh tường, Mẹ nhận ra sự lúng túng của gia chủ và nỗi buồn của đôi bạn trẻ nếu hết rượu.

Và cũng với trái tim mách bảo và một lòng tin mạnh mẽ, Mẹ biết chỉ có một cách duy nhất để tránh kết cuộc đáng thương cho tiệc cưới này là chạy đến với Chúa Giêsu. Và Mẹ cũng cảm thấy mình có bổn phận phải chạy đến với Chúa Giêsu để xin giúp. Chỉ một mình Mẹ làm được chuyện đó, vì không một ai khác biết con của Mẹ là ai.

Hơn nữa chỉ có Mẹ là người hiểu Chúa Giêsu nhiều nhất và được Chúa Giêsu yêu mến nhất nên sẽ không nỡ lòng từ chối nếu Mẹ xin. Vậy Mẹ đã đến gần và nhẹ nhàng bảo Ngài: “Họ hết rượu rồi”(Ga 2,3). Đó là một lời không thuần túy nói lên sự kiện hết rượu nhưng còn là lời mời gọi hết sức tinh tế và một sự tôn trọng tự do đối với Chúa Giêsu, con Mẹ.

Khi đến nói với Chúa Giêsu như vậy Mẹ đã thể hiện niềm tin và hy vọng vào Chúa Giêsu. Chính trong hoàn cảnh bế tắc mà Mẹ càng tin vào quyền năng của Chúa Giêsu hơn. Mẹ tin rằng: Ngài sẽ là Cứu Tinh của cặp vợ chồng. Cho đến lúc đó, Con của Mẹ chưa làm một phép lạ nào nên có thể Mẹ không có ý niệm gì về phép lạ mà Giêsu có thể thực hiện ở đây. Mẹ chỉ xin Ngài can thiệp một cách nào đó để cứu vãn tình thế. Mẹ để Chúa Giêsu tự do định liệu.

Chúa Giêsu đã nói với Mẹ: “Thưa Bà, chuyện đó can chi đến bà và tôi? Giờ tôi chưa đến” (Ga 2,5). Chúa Giêsu xác định Ngài phải sống theo những chỉ thị của Cha Ngài. Chính Cha chỉ cho Ngài phải làm gì. Có lẽ tiệc cưới Cana không phải là lúc thích hợp để tỏ mình ra. Hắn Mẹ đã có thể thất vọng trước câu trả lời không mấy thuận ý đó. Tuy nhiên Mẹ vẫn kiên trì và tin lời cầu xin của mình sẽ được thực hiện. Vì vậy Mẹ đến nói với các gia nhân: “Người bảo gì, các anh cứ việc làm theo” (Ga 2, 5). Qua đó cho thấy Mẹ vẫn chờ đợi phép lạ với lòng tin tưởng nữa. Lòng tin và lời cầu xin của Mẹ đã vượt qua trở ngại.

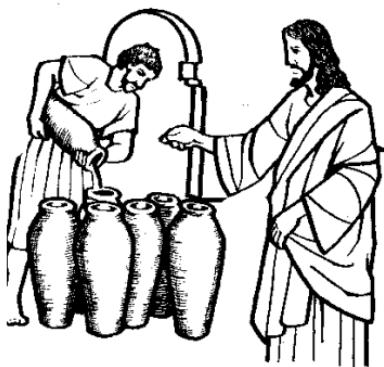
Hơn nữa, qua đó Mẹ còn cho thấy Mẹ vẫn luôn rất tôn trọng ý Thiên Chúa và sự tự do của Giêsu. Mẹ chỉ xin các người hầu biết tuân phục hoàn toàn. Trong lời xin của mình, Mẹ đã nài nỉ một cách tế nhị và vẫn tôn trọng sự tự do tối thượng của Chúa Giêsu.

Chúa Giêsu đã làm phép lạ đầu tiên hóa nước lã thành rượu ngon tại tiệc cưới Cana. Hạnh phúc của đôi hôn nhân được trọn vẹn. Mẹ đã được nhận lời và vượt quá điều mình xin. Lượng rượu mà Giêsu làm phép lạ vượt xa nhu cầu của bữa tiệc và thứ rượu ngon hơn nhiều so với thứ rượu được dọn ra từ đầu.

Lạy Mẹ, chớ gì chúng con biết trông cậy và kiên trì trong cầu nguyện. Xin Mẹ dạy chúng con biết trông cậy vững vàng hơn vào quyền năng của Giêsu.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, nhờ lời cầu xin kiên trì, Mẹ đã chứng kiến được phép lạ tại Cana, xin Mẹ dạy chúng con biết cầu xin cùng Chúa với lòng trông cậy vô biên.

Ngày Thứ Hai Mười Mốt MẸ LÀ ĐẤNG TRUNG GIAN CÁC ƠN

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Câu chuyện Chúa Giêsu làm phép lạ hóa nước lã thành rượu ngon tại Cana đã cho chúng con thấy vai trò trung gian đặc biệt của Mẹ. Mẹ làm trung gian giữa Chúa và chúng con trong việc nhận lãnh và phân phát các ơn. Trong kinh cầu về Mẹ chúng con vẫn thường đọc rằng “Đức Mẹ thông ơn Thiên Chúa”

Người ta có thể nghĩ rằng vai trò của Mẹ chỉ giới hạn trong những gì liên quan đến cuộc đời riêng tư và ẩn dật của Chúa Giêsu. Vai trò làm mẹ này tự nó đã có tầm quan trọng rất lớn. Chính Mẹ lo dưỡng nuôi, giáo dục, chỉ dạy Chúa Giêsu nhiều điều về nhân đức, nhân bản giao tiếp, về tri thức... Mẹ muốn chuẩn bị cho Con Mẹ một tương lai bằng tấm lòng của một người Mẹ. Tuổi thơ của Chúa Giêsu đã chịu ảnh hưởng lớn lao của Mẹ. Một cách nào đó tâm hồn và trái tim Chúa Giêsu có nhiều nét giống với Mẹ mình một cách sâu xa.

Tuy nhiên vai trò của Mẹ đâu có chấm dứt khi Chúa Giêsu khởi sự cuộc đời công khai rao giảng của mình. Ngay trong việc Mẹ thăm viếng bà Elisabeth đã cho thấy vai trò trung gian của Mẹ rồi. Nhờ Mẹ mà Đức Kitô đã đến với bà Elisabeth và làm cho con trai Gioan trong dạ mẹ cũng hân hoan nhảy mừng. Tình huống tại Cana lại càng

làm nổi bật hơn vai trò đó của Mẹ. Mẹ chính là người đã có ý kiến trước hết. Đôi tân hôn vì bận rộn tiếp khách nên có lẽ đã chẳng để ý đến việc hết rượu. Chính Mẹ đã tự ý đứng ra lo liệu. Trái tim Mẹ nhạy cảm luôn nghĩ đến làm sao đem niềm vui đến cho người khác. Mẹ không thể làm ngơ trong các hoàn cảnh khó khăn của họ. Trái tim hiền mẫn của mẹ nhắc bảo Mẹ cần phải làm gì trong những hoàn cảnh khác nhau. Chính trái tim hiền mẫn đó đã biểu hiện rõ ràng tại Cana.

Lạy Mẹ, chúng con biết Mẹ hằng liên lý quan tâm đến chúng con. Mẹ hằng lo lắng giúp bù đắp cho những vô ý của chúng con. Nhiều khi có nguy hiểm đe dọa chúng con mà chúng con không thể nhận ra. Biết bao lần chúng con cũng vô tư như đôi tân hôn ở Cana vậy. Đôi khi chúng con còn ở sát kề thảm họa mà không ý thức. Thiên Chúa quan phòng muốn Mẹ quan tâm đến chúng con với sự ân cần của người Mẹ. Sở dĩ Mẹ có mặt tại Cana vì Chúa thúc đẩy Mẹ đến đó.

Tại tiệc cưới Cana hôm đó, Mẹ hành động một cách rất kín đáo, đến nỗi cả đôi tân hôn đến khách dự tiệc chẳng để ý gì đến cuộc đối thoại của Mẹ với Chúa Giêsu. Thậm chí người quản tiệc cũng không biết từ đâu lại có thứ rượu hảo hạng người ta đang dọn ra. Đó chính là nghệ thuật của tình thương. Tình thương của người Mẹ ân cần lo lắng cho con cái mọi sự nhưng không bao giờ kể công hay phô trương. Tình thương thì luôn khiêm nhường. Biết bao ân huệ chúng con đã nhận được trong cuộc sống là nhờ sự chuyển cầu của Mẹ một cách đặc biệt. Vậy mà chúng con

không nhận biết hay vô tâm chẳng nghĩ đến việc cảm ơn Mẹ.

Mẹ làm trạng sư cho chúng con bất kể trong hoàn cảnh nào. Hơn ai hết, Mẹ là người hiểu rõ và đã cảm nghiệm lời Thiên Thần Gabriel đã nói với Mẹ: “Với Thiên Chúa, không gì là không thể được” (Lc 1, 37). Mẹ là Đáng thông ơn Thiên Chúa, Mẹ làm các phép lạ chữa lành, phép lạ trong thân xác nhất là phép lạ hối cải, biến đổi tâm hồn. Mẹ chẳng bao giờ coi những lời cầu khẩn chúng con dâng lên Mẹ là không thể chấp nhận, chính Mẹ đã hiểu điều đó tại tiệc cưới Cana. Tại Cana, xem ra Mẹ sắp đụng phải một bức tường không thể vượt qua vì giờ Chúa Giêsu chưa đến. Mẹ cứ kiên trì và tin tưởng. Uy thế của Mẹ đã giúp cho phép lạ xảy ra.

Lạy Mẹ, Thiên Chúa ưu ái và lưu tâm đến những lời cầu xin của Mẹ. Nếu Mẹ dâng lên Chúa những lời xin của chúng con lẽ nào Thiên Chúa lại làm ngơ. Chúng con đặt hy vọng nơi sự chuyển cầu của Mẹ. Mẹ có một uy thế lạ lùng nhất định đối với Con của Mẹ.

Trình thuật Tin Mừng về Cana còn cho chúng con hiểu rằng Mẹ sẵn sàng can thiệp để cho chúng con được những ơn huệ dù khiêm tốn nhất. Mẹ đã không ngần ngại xin một phép lạ để có rượu tiệc cưới. Do đó Mẹ có thể xin những ơn trọng đại khác. Sự việc ở Cana chứng tỏ là Mẹ lưu tâm đến những nhu cầu nhỏ bé nhất của con người. Tâm lòng hiền mẫu không bỏ qua những chi tiết nhỏ nhặt nhất của cuộc sống chúng con và cũng không coi thường những

niềm vui nhỏ nhất của chúng con. Người ta có thể chạy đến cùng Mẹ bất cứ khi cần xin một ơn nào.

Có lẽ khi Mẹ xin Chúa ban một ơn lành nào đó, không chỉ vì cho chúng con, mà trước hết chính là vì muốn làm vinh danh Thiên Chúa. Tại tiệc cưới Cana khi nói với Chúa Giêsu về việc hết rượu, Mẹ không chỉ nghĩ đến việc Chúa Giêsu làm phép lạ cho có nhiều rượu, mà có lẽ qua đó Mẹ muốn Con của Mẹ mạc khải về bản thân mình là Vị Cứu Tinh. Mẹ mong ước sao cho nhiều người biết về Ngài và tin vào Ngài. Qua phép lạ này, theo tác giả Tin Mừng, Mẹ thật vui vì “Chúa Giêsu đã tỏ vinh quang Ngài ra và các môn đệ tin vào Ngài” (Ga 2,11). Như vậy nhờ Mẹ, chúng con biết Con của Mẹ nhiều hơn để gắn bó chặt chẽ với Ngài hơn. Mọi điều Mẹ làm, Mẹ đều muốn dẫn chúng con đến Chúa Giêsu, Con yêu dấu của Mẹ.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ là Đáng Thiên Chúa đã đặt làm trung gian các ơn, xin Mẹ thông ban cho chúng con được dư đầy những ơn lành của Chúa. Amen.

Ngày Thứ Hai Mươi Hai ĐƯỜNG LÊN ĐỒI CALVARIÔ

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Có thể nói khi Mẹ thưa lời xin vâng trong ngày Thiên thần truyền tin cũng là ngày Mẹ bắt đầu hành trình lên đồi Calvariô. Đặc biệt khi nghe lời tiên báo của ông Simêon về một lưỡi gươm sẽ xuyên thấu tâm hồn mình, Mẹ đã dần cảm nhận rõ nét hơn hành trình đó. Lưỡi gươm được tiên báo dành cho Mẹ đó sẽ đến trong tương lai, nhưng thực tế nó đã bắt đầu đâm vào lòng Mẹ cùng lúc với những lời tiên báo ông của Simêôn.

Ngay từ những ngày khởi đầu Ngôi lời đến cư ngụ trong lòng Mẹ, Mẹ đã đồng hành với Ngài và hướng về hy tế cứu độ. Ngôi Lời đã nhập thể để thực hiện hy tế cứu độ theo thánh ý Chúa Cha và cuộc đời Mẹ không thể tách rời với Chúa Giêsu. Thân phận Mẹ liên kết hết sức mật thiết với thân phận của Chúa Giêsu. Tất cả cuộc sống Mẹ trở thành một cuộc tiến bước cùng với Chúa Giêsu lên đồi Calvariô.

Thông thường những lo toan của người mẹ lớn lên theo năm tháng cùng với sự phát triển của đứa con. Những nỗi lo lắng nơi lòng Mẹ cũng lớn lên với việc Chúa Giêsu ngày càng lớn lên về vóc dáng trong sự khôn ngoan và ân sủng trước mặt Thiên Chúa và trước mặt người ta (x. Lc 2,52). Những đau khổ Mẹ chịu vào thời thơ ấu của Chúa

Giêsu như là sự chuẩn bị tâm hồn Mẹ để đối diện với những đau khổ lớn lao hơn. Có thể nhiều lần Mẹ hình dung những sự chống đối mà Con của Mẹ có thể gặp phải. Lời tiên báo của ông Simêon giờ đây càng trở nên sự thật qua từng biến cố trong cuộc đời rao giảng công khai của Chúa Giêsu. Mẹ dõi theo từng bước chân con mình qua mỗi chặng đường. Việc tham dự vào thân phận đau khổ của Đức Kitô nằm trong nhiệm vụ làm mẹ của Mẹ.

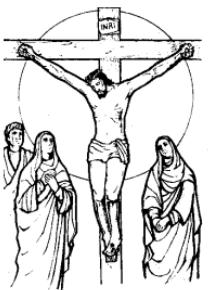
Cuộc đời và lời rao giảng của Chúa Giêsu dần trở nên dấu chỉ cho người ta chống đối. Mẹ cảm thấy sự chống đối này ngay cả trong chính thân quyến mình. Một số người bà con của Chúa Giêsu từ khước không chịu tin vào Ngài. Thậm chí có người coi là Ngài mất trí nên muốn bắt đem về. Ngay cả những người đồng hương cũng tỏ ra khinh thị Chúa Giêsu. Một lần trong hội đường Nazareth, khi Chúa Giêsu đọc một đoạn sách tiên tri Isaia, sau đó giải thích và áp dụng cho chính mình thì có nhiều người thán phục nhưng một số người đồng hương chê bai. Chúa Giêsu đã lên tiếng “không một ngôn sứ nào được chấp nhận tại quê hương mình” (Lc 4,24). Tác giả sách Tin Mừng đã kể rằng lúc đó “mọi người trong hội đường đầy phẫn nộ. Họ đứng dậy lôi Người ra khỏi thành, thành này được xây trên núi. Họ kéo Người lên tận đỉnh núi, để xô Người xuống vực. Nhưng Người băng qua giữa họ mà đi” (Lc 4,28-29). Mẹ đã sợ hãi khi thấy thái độ dữ dằn của người ta bắt Con mình và ra sức điệu Ngài lên triền dốc để đẩy Ngài xuống. Họ là những người đồng hương, những láng giềng của Mẹ nên càng khiến Mẹ thêm đau lòng.

Rồi khi Mẹ nghe biết về những lời chối báng của nhóm biệt phái nhắm vào Con mình, hơn ai hết Mẹ càng thêm lo lắng. Trong cuộc đời công khai của mình, Chúa Giêsu thường sống xa Mẹ nhưng Mẹ vẫn liên kết hết sức mật thiết với con mình mà đặc biệt là khi cuộc khổ nạn gần đến. Mẹ từng bước theo chân Chúa khi bị bắt, bị đưa ra xét xử như tội nhân. Mẹ theo sát con trên từng chặng đường thập giá, chứng kiến tận mắt những cung cực đưa con yêu dấu phải chịu, thử hỏi lòng Mẹ đau xót đến mức nào. Con Mẹ sau cùng cũng lên đến đỉnh đồi Calvariô, chịu treo trên thập giá và Mẹ vẫn vững vàng đứng dưới chân thập giá...

Cuộc sống của Mẹ được ghi dấu một cách sâu đậm nhờ những hy sinh. Xin Mẹ làm cho chúng con biết chấp nhận những hy sinh Chúa gởi đến trong cuộc đời của chúng con vì lòng yêu mến Chúa.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã cùng bước theo Chúa Giêsu trên đường lên núi Calvariô, xin cho chúng con cũng biết vác thập giá của mình hằng ngày cùng với Đức Kitô. Amen.

Ngày Hai Mươi Ba ĐẤNG ĐỒNG CÔNG CỨU CHUỘC

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Tin Mừng cho chúng con một dấu chỉ đặt biệt về việc Mẹ tham dự vào hy tế cứu độ của Chúa Giêsu: “Đứng bên thập giá Chúa Giêsu, có Mẹ Ngài...” (Ga 19,25).

Mẹ đã muốn hiện diện gần con mình vào giờ phút cuối cùng. Mẹ mong muốn biết bao được ở gần bên Con mình trong cơn nguy hiểm. Vậy Mẹ đã lên Giêrusalem để chia sẻ và liên đới hoàn toàn với Con mình. Mẹ làm như vậy không chỉ vì tình mẹ mà còn vì theo thánh ý Chúa. Mẹ hiểu rằng Thiên Chúa muốn kết hợp Mẹ một cách đặc biệt với công cuộc Cứu thế của Chúa Giêsu. Bởi đó, Mẹ hiện diện trên đồi Calvariô không chỉ vì tình mẫu tử mà còn vì vâng phục Thiên Chúa cao độ.

Có lẽ những người thân thuộc đã cố gắng khuyên bảo Mẹ đừng đi theo Chúa Giêsu vì nhiều nguy hiểm. Ngay cả các tông đồ thân tín cũng đã bỏ chạy trốn hết. Hơn nữa nhiều người có thể nghĩ rằng tâm hồn Mẹ có thể không chịu nổi khi chứng kiến cảnh tượng con mình bị hành hình. Lúc ấy chắc Mẹ tan nát cả cõi lòng. Dù hiểu rõ sự quan tâm đầy thiện cảm và thương hại đó, Mẹ đã không muốn đứng xa thập giá. Bởi từ lâu Mẹ đã bước theo con đường tiến đến hy tế chung cuộc nên giờ đây Mẹ muốn theo con đường đó đến cùng, đến đỉnh đồi Calvariô cùng với Chúa

Giêsu. Mẹ cùng đi với Chúa Giêsu trên con đường Ngài vác thập giá, rồi đã đi sát kề Ngài lúc quy ngã và ở kề Ngài trong lúc Ngài chịu khổ hình. Mẹ đã đi đón lấy đau khổ vì Mẹ muốn kết hiệp mật thiết với Đức Kitô.

Thay vì thốt ra lời than van trách móc, Mẹ đã thầm lặng dâng hy tế cùng Con mình. Lẽ ra Mẹ đã có thể gào khóc thảm thiết vì người ta đã cướp đi người con duy nhất của Mẹ. Mẹ có thể phản đối dữ dội vì người ta đã xử tử Con mẹ trong khi Ngài vô tội. Mẹ có thể vùng vẫy, lén án mạnh mẽ vì người ta áp dụng cho con mình đủ thứ khổ hình trong khi Ngài làm bao nhiêu việc nghĩa. Mẹ đã có thể làm mọi cách để chống lại sự bất công quái ác đó đối với người con yêu dấu của mình. Nhưng cũng giống như Con mình, Mẹ đã thầm lặng đón nhận tất cả vì tình yêu và vâng phục Thiên Chúa.

Vậy, Mẹ đã nối kết lễ tế của Mẹ với hiến tế của Đức Kitô. Do đó Mẹ được gọi là Đấng Đồng Công Cứu Chuộc. Mẹ đã cộng tác vào việc dâng lên Thiên Chúa Cha một lễ tế đền tạ tội lỗi thế gian để đem ơn cứu rỗi cho nhân loại. Bên cạnh đó cũng nhờ Con Mẹ cách nào đó đã nâng đỡ Mẹ và giúp đỡ Mẹ có sức chịu đựng.

Vào giờ khắc căng thẳng và đau khổ tột cùng trên đồi Calvariô lòng tin của Mẹ vẫn nguyên vẹn. Là người đầu tiên đã tin vào Đức Kitô, Mẹ vẫn tiếp tục làm cho đức tin của mình mãnh liệt hơn. Vào lúc tối tăm của thập giá bao trùm, ánh sáng đức tin vẫn rực rõ trong lòng Mẹ. Các môn đệ đã bối rối khi Thầy họ bị bắt. Chứng kiến kết cuộc của vụ án, lòng tin của họ đã trải qua một cơn thử thách

cam go, bởi họ không thể nào nghĩ rằng Đấng Thiên Sai lại bị đóng đinh như một tên gian phi. Còn Mẹ, đức tin của Mẹ vững vàng, không lay chuyển.

Chúa Giêsu bị kết án và bị hành hình có vẻ là một thất bại rõ rệt. Tất cả công việc rao giảng của Ngài xem ra vô ích, các môn đệ bỏ chạy và đám đông dân chúng đã quay đầu chống đối lại Ngài cùng với nhóm Biệt Phái. Các môn đệ đã bỏ trốn, kẻ thù thì huênh hoang về chiến thắng của họ. Dưới con mắt của nhiều người, công cuộc của Chúa Giêsu đang làm đã tan rã. Đó là một sự thất bại hiển nhiên làm nản lòng nhiều người, kể cả các môn đệ của Chúa Giêsu. Nhưng bất chấp những dấu hiệu bên ngoài đáng chán nản đó, Mẹ không đánh mất niềm hy vọng khi đứng dưới chân thập giá. Mũi gươm tuy đậm tận đáy lòng làm Mẹ đau đớn, vẫn không thể diệt được niềm hy vọng của Mẹ đối với Chúa Giêsu. Khi thấy Ngài chịu đau khổ và chịu chết, Mẹ đã phải đau đớn, nhưng vẫn đầy lòng trông cậy, tin tưởng vào thánh ý Thiên Chúa đặt định. Như thế trên đồi Canvariô, Mẹ là hiện thân của lòng tin và lòng trông cậy. Mẹ đã tin, đã hy vọng nhân danh tất cả mọi người trong tương lai sẽ gắn bó với Thập giá của Chúa Cứu Thế.

Lạy Mẹ Maria yêu mến! Chính lòng tin mạnh mẽ và niềm hy vọng bất diệt của Mẹ là gương mẫu cho những tín hữu trong Hội Thánh. Vậy xin Mẹ nâng đỡ lòng tin, lòng trông cậy của chúng con trong cơn đau khổ và thử thách. Chính lúc đó là lúc chúng con cần tin và trông cậy vào Thiên Chúa hơn cả.

Hơn nữa, Mẹ biết Chúa Giêsu đã đến trần gian là vì chúng con và Ngài chết cũng vì chúng con. Cuộc thương khó là một phần trong công cuộc đó. Mẹ hiểu rõ ước muốn của Con Mẹ là mang lại cho con người phần rỗi linh hồn và hạnh phúc đời đời. Khi kết hợp với đau khổ của Ngài, cũng chính là Mẹ nghĩ đến phần rỗi của chúng con. Mẹ đã đặt trước mắt mình những người mà mình thương mến và muốn chịu đau khổ vì hạnh phúc của họ. Còn chúng con, mỗi khi gặp đau khổ, chúng con có khuynh hướng khép kín lại trong cái tôi bé nhỏ của mình. Xin Mẹ giúp chúng con biết mở rộng lòng mình, để cảm thấy niềm vui kín đáo khi chịu hy sinh đau khổ vì người khác, nhất là khi được kết hợp mật thiết với Đức Kitô chịu thương khó.

Mẹ là Đấng Đồng Công Cứu Chuộc vì đã liên kết một cách độc đáo và đặc biệt với cuộc khổ nạn của Chúa Cứu Thế. Xin cho chúng con cũng phải biết cộng tác với Chúa Giêsu sẵn sàng lanh nhận thập giá với lòng tin, lòng cậy và với lòng mong muốn gộp phần vào việc cứu rỗi mọi người.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã hết lòng cộng tác vào công cuộc Cứu Thế, xin Mẹ làm cho chúng con, qua việc hy sinh, trở nên những cộng sự viên nhiệt thành của Chúa Cứu Thế. Amen.

Ngày Thứ Hai Mươi Bốn HỒI BÀ, NÀY LÀ CON BÀ

Lạy Mẹ Maria kính yêu!

Trên thập giá, hướng về Thánh Gioan, Chúa Giêsu đã nói với Mẹ rằng: “Hồi Bà, này là con Bà” (Ga 19,26). Đó là lời trăn trối trước khi chia tay. Đó là lời cho Mẹ hiểu rằng đã đến lúc dâng lễ tế cuối cùng. Qua đó Chúa Giêsu muốn công bố rằng Mẹ mình là cũng Mẹ của mọi Kitô hữu. Thánh Gioan, người môn đệ Chúa Giêsu yêu dấu, được gửi gắm cho Mẹ cách đặc biệt đại diện cho các môn đệ. Như vậy, Chúa Giêsu đã đặt Mẹ là Mẹ chúng con và đó là dấu chứng tình yêu của Chúa đối với chúng con.

Mẹ đã dâng lên Cha Trên Trời hy tế của con mình. Trong đau khổ, trái tim Mẹ đã mở rộng để trở thành trái tim cho mọi người. Nhờ hy tế thập giá và sự đồng công cứu chuộc, Mẹ trở thành Mẹ của mọi người. Giờ đây Mẹ càng gắn bó với họ hơn. Càng đau khổ vì một người Con, là “anh cả của một đàn em đông đúc”, Mẹ lại càng quý những người con khác bằng một tình thương nồng nàn. Chúng con đã trở nên những người con yêu của Mẹ. Giờ đây Mẹ yêu thương chúng con bằng chính tình thương đã dành cho người Con độc nhất của Mẹ. Trong trái tim Mẹ có chỗ đặc biệt cho mỗi người chúng con. Tình yêu Mẹ dành cho Chúa Giêsu được thông chuyển đạt dào cho chúng con. Dĩ nhiên, chúng con hèn mọn thật không xứng

đáng nhận được một sự âu yếm như thế. Nếu không được Chúa Giêsu trối lại trên Thập giá, chắc chắn chúng con chẳng bao giờ dám mơ điều đó. Chúa Giêsu đã muốn vậy và trái tim Mẹ bao la đón nhận, nên chúng con hết sức hạnh phúc được làm con Mẹ, được vinh dự và sung sướng chia sẻ vị trí mà Ngài đã có trong trái tim Mẹ.

Mẹ là một người mẹ hoàn hảo, một người Mẹ thánh thiện. Mẹ là kho báu độc nhất và trên đời này không có ai có thể sánh ví như Mẹ. Chúa Giêsu đã không muốn ích kỷ giữ riêng Mẹ cho mình. Khi trối Mẹ lại cho thánh Gioan, Ngài muốn mọi người cũng được hưởng nhờ tình thương cũng như sự thánh thiện của Mẹ. Thánh Gioan đã đón mẹ về nhà mình. Mẹ là quà tặng cao quý, là di chúc nhiều ý nghĩa nhất mà Chúa Giêsu ban cho chúng con. Mẹ trở nên Mẹ chúng con. Niềm vui của Chúa Giêsu xưa kia là được sống thân mật bên Mẹ, giờ đây niềm vui đó đang được chia sẻ cho chúng con. Đó là một sáng kiến tuyệt vời của tình yêu. Chúng con cảm tạ Chúa vì sáng kiến phát xuất từ lòng nhân lành của Ngài.

Từ ngày chúng con chịu phép rửa, Mẹ là Mẹ chúng con. Ngay từ những ngày thơ bé chúng con đã được Mẹ chăm sóc bằng sự ân cần hiền mẫn. Biết bao ơn lành Chúa trao ban cho chúng con qua bàn tay hiền từ của Mẹ. Cả đời chúng con được kết dệt bằng vô vàn ơn Chúa, nên chúng con như đang sống trong vòng tay nâng niu âu yếm của Mẹ.

Như ngày xưa Mẹ hiện diện bên Chúa, giờ đây Mẹ vẫn luôn hiện diện bên chúng con trong mọi cảnh huống

cuộc đời. Đặc biệt mỗi khi chúng con gặp khó khăn, luôn có Mẹ bên cạnh. Người ta thường gọi Mẹ là Đấng an ủi người âu lo và chỗ nương ẩn của kẻ tội lỗi. Mẹ luôn an ủi con cái khi chúng gặp ưu phiền và đưa con nào phạm tội cũng chạy đến nương nhờ mẹ để mong được tha thứ và có cơ hội để sửa mình. Chúa Giêsu ngày xưa hay quan tâm cứu vớt người tội lỗi và đã từng trải qua sâu khổ. Khi đặt Mẹ làm Mẹ chúng con, Con của Mẹ có lẽ đã nghĩ đến mọi kẻ sâu khổ và người tội lỗi. Xin Mẹ lưu tâm đặc biệt hơn đến mọi kẻ chịu đau khổ và những người sống trong cảnh khốn đốn vì tội lỗi.

Như thế chẳng có nỗi khổ nào của con người mà không khiến trái tim hiền mẫu của Mẹ phải rung cảm. Chính Mẹ đã biết qua kinh nghiệm thế nào là nỗi khổ, nhất là khổ tâm. Mẹ đã thương cảm thật sâu xa trước sự khốn khổ của con mình lúc bị đóng đinh Thập giá, nên Mẹ cũng cảm thương trước mọi nỗi khốn khổ của chúng con. Mẹ cũng cảm thương trước mọi sự khốn khổ của kẻ tội lỗi, và Mẹ cố gắng đưa họ trở về đường ngay nẻo chính. Đối với những kẻ phạm tội không có trái tim nào thông cảm hơn là trái tim Mẹ, một trái tim không bao giờ yếu đuối nhưng lại đầy lòng xót thương đối với những yếu đuối của kẻ khác.

Lạy Mẹ, Chúa Giêsu ngày xưa trên thập giá đã xin Mẹ làm Mẹ chúng con. Giờ đây Mẹ thực sự là Mẹ chúng con và chúng con biết Mẹ không ngừng dành cho chúng con trọn vẹn tình thương Mẹ.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ là Mẹ chúng con, xin cho chúng con biết chạy đến với Mẹ khi gặp đau khổ và nương tựa nơi Mẹ mỗi khi phạm tội để xin Mẹ nâng đỡ. Amen.

Ngày Thứ Hai Mười Lăm NÀY LÀ MẸ CON

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Trên thập giá sau khi gửi gắm người môn đệ yêu dấu cho Mẹ mình, Chúa Giêsu cũng đã nói với người môn đệ yêu dấu “Này là Mẹ con” (Ga 19,27). Chúa Giêsu đã thật sự trao gửi Mẹ cho người môn đệ yêu dấu, để ông yêu mến Mẹ với tất cả lòng thảo hiếu. Mẹ cũng đã nhận chúng con là con cái của Mẹ. Về phần mình, chúng con cũng phải nhận sứ mạng tôn trọng và quý mến Mẹ như Mẹ chúng con nữa. Là con cái từ đây chúng con phải có bốn phận thảo hiếu kính yêu của một người con đối với Mẹ mình.

Sau khi được Thầy trấn trối Mẹ cho mình, người môn đệ yêu dấu đã đáp lại mong muốn của thầy: “Kể từ giờ đó người môn đệ rước Bà về nhà mình” (Ga 19,27). Ông đã đưa Mẹ về nhà, nghĩa là từ nay Mẹ thực sự là mẹ ông, đối lại ông có bốn phận đặc biệt đối với Mẹ. Việc đón tiếp Mẹ ở đây không chỉ là vì bốn phận mà đây còn là sự đón tiếp từ cõi lòng. Qua việc nhận Mẹ vào nhà mình, thánh Gioan đã đặt Mẹ vào đời sống thâm sâu của mình. Ông rất sung sướng vì được sống thân mật bên Mẹ. Đáng khác ông cũng hiểu mình được vinh dự biết bao khi được có Mẹ trong nhà

mình, được sống sát kề Mẹ chẳng khác gì như sống kề cận với Chúa Giêsu.

Chúa Giêsu đã trao gởi Mẹ cho mỗi người chúng con chính là để chúng con nhận Mẹ về nhà mình. Chúng con phải mời Mẹ đến sống với chúng con như Thánh Gioan đã làm. Chúng con phải ao ước sự hiện diện của Mẹ trong cuộc sống của chúng con. Khi Mẹ ở trong nhà cũng là ở giữa lòng mỗi người chúng con. Nhà nào có sự hiện diện của Mẹ thật hạnh phúc, vì Mẹ toàn năng trong lời cầu và đầy tình thương. Xin Mẹ ở cùng chúng con để tình thương dịu hiền của Mẹ giúp chúng con được bình an và gần gũi với Chúa Giêsu hơn.

Trong những năm sống chung bên Mẹ, thánh Gioan, người môn đệ Chúa yêu ngày càng cảm nghiệm hơn tất cả các vẻ đẹp của tâm hồn mẹ. Mẹ sống thường nhật với những tâm tình vừa đơn sơ lại vừa cao đẹp và đầy lòng bác ái hoàn hảo. Càng hiểu rõ về Mẹ, ông cũng càng hiểu rõ chính Chúa Giêsu. Khi đã khám phá ra đời sống thâm sâu của Mẹ và làm quen với những thái độ và cử chỉ của Mẹ, ông lại có thêm những ánh sáng về cách xử sự khi trước của Thầy mình. Một cách nào đó Chúa Giêsu thể hiện chính mình qua Mẹ. Nhờ cùng sống bên Mẹ, có lẽ nhiều khía cạnh mạc khải của thầy trở nên sáng tỏ hơn đối với Thánh Gioan. Khi chiêm ngắm Mẹ, ông càng đi sâu vào các mầu nhiệm của Thiên Chúa. Khi nói về Mẹ, ông nối kết lại một cách nào đó những lần đàm đạo trước kia giữa ông và Thầy mình.

Đó cũng là sự khám phá mà chính chúng con cũng đã được mời gọi thực hiện. Khi trao gởi Mẹ cho chúng con,

Chúa Giêsu mời gọi chúng con hãy cố gắng để biết rõ Mẹ. Nơi chúng con còn quá nhiều sự thiếu hiểu biết về Mẹ. Những ai ra sức khám phá và hiểu rõ vai trò của Mẹ trong đời sống Kitô giáo đều cảm thấy ngạc nhiên và sung sướng. Việc biết sâu xa về Mẹ đâu chỉ nhờ sách vở cho bằng nhờ sự thân mật với Mẹ. Sự thân mật được thể hiện qua sự cầu nguyện với Mẹ. Nhiều lời kinh chúng con đã học thủa còn thơ bé và thích đọc không ngừng. Những lời kinh đó được lặp đi lặp lại cũng cần suy đi nghĩ lại cho thấm sâu vào lòng. Hơn nữa chúng con phải ước ao nên giống Mẹ trong từng lời nói cử chỉ và việc làm thường ngày trong cuộc sống.

Người con thơ nào lại không biết nương tựa vào cánh tay mẹ mình. Chúng con cũng vậy, chúng con chỉ là con thơ trước mặt Mẹ. Chúng con tin cậy và phó thác bản thân cho Mẹ trong những lúc chúng con gặp gian khổ, bối rối. Chúng con tin cậy nơi Mẹ cũng chính là đặt niềm tin cậy nơi Đức Kitô và nơi Thiên Chúa và là một cách làm đẹp lòng Ngài. Những ai tội lỗi biết chạy đến với Mẹ và Mẹ chẳng xua đuổi một ai. Dẫu lầm lỗi của con cái Mẹ to lớn đến đâu, kẻ ấy vẫn có thể kêu lên Mẹ và tin chắc sẽ được cứu giúp.

Khi trao Mẹ cho chúng con, Chúa Giêsu mong muốn chúng con cư xử với Mẹ với sự quý trọng, tôn kính và yêu mến mà Ngài đã dành cho Mẹ. Chúng con chẳng có cách nào khác làm đẹp lòng Chúa Giêsu hơn là biết tôn quý và yêu mến Mẹ. Chúng con yêu mến Mẹ cũng là chúng con muốn yêu mến Đức Kitô một cách trọn hảo hết mức.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, trên Thập giá Chúa Cứu Thế đã trao gởi Mẹ lại cho Thánh Gioan và cũng là cho mỗi người chúng con, xin dạy chúng con biết sống với Mẹ, như người môn đệ yêu dấu, bằng tình con thảo tha thiết. Amen.

Ngày Thứ Hai Mười Sáu ĐÓN TIẾP ĐỨC KITÔ PHỤC SINH

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Tin Mừng không nói gì với chúng con về việc Đức Kitô Phục sinh hiện ra cho Mẹ. Chúa Giêsu Phục sinh đã hiện ra cho những ai trung thành với Ngài lúc xảy ra cuộc khổ nạn, chắc hẳn trong đó có Mẹ. Khi đứng dưới chân thập giá Mẹ đã chứng tỏ sự trung thành và can đảm nhất giữa những thử thách. Bởi vậy chúng con nghĩ rằng vào sáng Phục sinh, Mẹ cũng gặp được Con yêu của Mẹ.

Có thể nói Mẹ là người rất sẵn sàng để đón nhận Chúa Cứu Thế khải hoàn. Mẹ đã giữ trọn niềm hy vọng của mình. Đã nhiều lần Chúa Giêsu loan báo rằng sau khi trải qua thương khó và cái chết, Ngài sẽ được Phục Sinh. Lời tiên báo đó nâng đỡ niềm hy vọng của Mẹ. Cuộc Phục Sinh đã được loan báo xảy ra ngày thứ ba. Có thể nhiều môn đệ đã chẳng để ý gì đến chi tiết của lời loan báo, còn Mẹ thì ghi nhận kỹ càng, đã giữ lấy và suy đi ngẫm lại trong lòng. Mẹ chờ đợi và hy vọng gặp lại con mình. Mẹ thật sung sướng được thấy con mình. Trong nháy mắt, cả

một quá khứ nặng nề tan biến và một tương lai kỳ diệu mở ra. Mẹ được hoàn toàn biến đổi. Chúa Giêsu Phục sinh không cần phải nói với Mẹ. Nguyên sự hiện diện của Ngài đã nói tất cả và mọi sự trở nên rõ ràng trong suốt.

Lòng Mẹ lúc đó đạt dào niêm vui. Đây không chỉ là niềm vui riêng tư của Mẹ bởi gặp lại Con mình sau một cuộc chia ly đau đớn. Nhưng đây là niềm vui chung mà Chúa Cứu Thế mang đến cho mọi người và Mẹ là người đầu tiên được nhận lấy và hưởng nếm. Đó là niềm vui của sự giải phóng. Từ đây nhân loại đã được cứu thoát: sự thiện đã thắng sự dữ, cũng như sự sống đã thắng sự chết; tội lỗi bị đánh bại và mất hết uy lực. Sự sáng của Đức Kitô Phục Sinh làm tiêu tan bóng tối.

Điều Mẹ cảm thấy lúc đó là niềm hạnh phúc an bình. Ngay hôm Truyền Tin, Thiên Thần Gabriel cũng đã báo Mẹ đừng sợ rồi. Nhưng bây giờ, mọi nỗi xao động lo lắng mới được vượt qua nhờ sự Phục Sinh của Đức Kitô. Tất cả những gì Mẹ đã nhận được trong cuộc gặp gỡ Con Mẹ khi hiện ra còn ở mãi trong Mẹ. Niềm vui không ngừng tràn ngập trong cõi lòng Mẹ.

Mẹ đã đón tiếp Đức Kitô khải hoàn và được hưởng sự bình an và niềm vui của Ngài trọn vẹn trong tâm hồn Mẹ. Mẹ đã đón tiếp Ngài nhân danh chúng con. Mẹ là người duy nhất có thể đón tiếp Ngài một cách hoàn hảo. Tâm hồn Mẹ đã được chuẩn bị cho việc đón nhận bằng sự hy sinh với lòng tin và hy vọng. Xin Mẹ giúp chúng con đón nhận Chúa Giêsu Phục sinh với niềm tin tuyệt đối. Đức Kitô Phục sinh hiện đến với chúng con bằng nhiều cách

thế khác nhau. Nhiều khi chúng con thờ ơ và thiếu lòng tin nên đã không nhận ra.

Gặp được Chúa Giêsu Phục sinh, chúng con có thể được biến đổi hoàn toàn. Vậy xin cho chúng con cũng đón tiếp Ngài với tấm lòng khát khao và tràn đầy hy vọng như Mẹ. Xin Mẹ cũng dạy chúng con biết đón nhận niềm vui của Chúa Cứu Thế. Chúng con biết rằng không thể có niềm vui trọn vẹn nếu thiếu sự đón tiếp Chúa Phục sinh như Mẹ.

Nhiều khi tâm hồn chúng con không có được niềm vui của Chúa Phục sinh. Chúng con biết Đức Kitô Phục Sinh muốn chúng con được hạnh phúc, nhưng những âu lo khó khăn, thử thách đã tước mất niềm vui của chúng con. Xin Mẹ cho chúng con cảm nhận niềm vui Phục sinh do Con của Mẹ ban tặng. Cùng với niềm vui là sự bình an khi gặp được Chúa Giêsu Phục sinh. Mỗi khi hiện ra, Ngài vẫn thích lặp đi lặp lại với các môn đệ: “Bình an cho các con” (Ga 20,19.21.26). Xin Mẹ cho chúng con cũng biết cách biết đón nhận sự bình an đó như Mẹ.

Lạy Mẹ, Mẹ gấp gõ Con của Mẹ trong ngày phục sinh, xin cũng làm cho cõi lòng chúng con nêu cao thượng hơn, thánh thiện hơn, hầu có thể tiếp đón Chúa Cứu Thế, vua an bình và hạnh phúc một cách xứng đáng.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã đón tiếp Đức Kitô Phục Sinh một cách trọn vẹn, xin giúp chúng con cũng biết sẵn sàng đón nhận với một tâm hồn rộng mở hầu được niềm vui và sự bình an của Ngài. Amen.

Ngày Thứ Hai Mươi Bảy MẸ CỦA CỘNG ĐOÀN KITÔ HỮU

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Mẹ đã có mặt trong nhà Tiệc Ly nơi cộng đoàn các môn đệ đang chờ đợi Thánh Linh hiện xuống. Sự hiện diện của Mẹ như thường lệ, cũng kín đáo và luôn quan tâm đến người khác. Mẹ luôn được mọi người quý mến, tôn trọng. Đó cũng là sự mến yêu và tôn kính dành cho Chúa Giêsu, Con Mẹ.

Và một cách hết sức tự nhiên, khi Chúa Giêsu để Mẹ ở lại giữa các môn đệ của mình, họ đã coi Mẹ là Mẹ của họ, Mẹ của tất cả cộng đoàn. Mẹ chứng tỏ với cộng đoàn về tình Mẹ đã dành cho Chúa Giêsu. Đến lượt cả cộng đoàn cũng hướng về Mẹ với lòng tôn trọng kính yêu của người con thảo. Như thế Mẹ đã khởi sự nhiệm vụ làm Mẹ Hội Thánh. Hội Thánh đã sinh ra từ cạnh sườn bị đâm thâu của Chúa Giêsu trên thánh giá và được ký thác cho sự săn sóc từ mẫu của Mẹ. Giờ đây Mẹ thực sự là Mẹ Hội Thánh.

Chúng con không được biết rõ ràng vai trò của Mẹ trong những buổi họp cộng đoàn tại nhà tiệc ly. Thánh Luca kể rằng “hết thấy họ đều đồng tâm nhất trí, và chuyên cần cầu nguyện” (Cv 1,14). Vậy cầu nguyện là việc nổi bật trong những ngày chờ đợi đó của cộng đoàn. Có lẽ Mẹ đã đặc biệt mời gọi những kẻ đang quây quần bên Mẹ lo cầu nguyện. Mẹ vốn xác tín về sự cần thiết phải

cầu nguyện. Tất cả quãng đời trước đó Mẹ cũng đã được nuôi dưỡng bằng sự cầu nguyện. Có ai hơn Mẹ để có thể hướng dẫn cộng đoàn Kitô hữu tiên khởi trên con đường cầu nguyện

Mẹ đã làm gì trong bao năm trưởng sống tại Nazareth, nếu chẳng phải là chuyên lo cầu nguyện. Mẹ hằng suy đi ngẫm lại mọi biến cố đời mình cũng như những lời của Con Mẹ trong cái nhìn đức tin và hy vọng. Mẹ hằng biết dọn mình bằng sự cầu nguyện để có thể đón nhận các ân huệ mà Thiên Chúa ban qua Chúa Giêsu. Việc chuẩn bị cho cuộc Hiện Xuống cũng đòi phải có sự đồng tâm nhất trí cầu nguyện của các tông đồ. Ơn Thánh Linh chỉ có thể thấu nhập và xâm chiếm các tâm hồn một khi có sự cầu nguyện. Vậy Mẹ khuyến khích cầu nguyện, Mẹ nâng đỡ sự chuyên cần cầu nguyện của mỗi người.

Xin Mẹ ban cho chúng con ham thích cầu nguyện hơn nữa. Xin Mẹ khuyến khích chúng con cầu nguyện nhiều hơn để dọn lòng chúng con đón nhận những ơn mà Chúa đang dành cho chúng con. Xin dạy chúng con biết cầu nguyện riêng, biết chú ý liên lý đến sự hiện diện của Chúa và biết đối thoại thân tình với Chúa. Xin Mẹ thông chuyển cho chúng con việc nâng tâm hồn lên tới Chúa và bày tỏ với Người lòng mến, sự phó thác của mình. Xin Mẹ cho chúng con biết chia sẻ với Chúa về mọi ước nguyện của chúng con. Xin Mẹ giúp chúng con trung thành cầu nguyện vì xác tín rằng Thiên Chúa ưa thích chúng con cầu nguyện.

Ngoài việc cầu nguyện, cộng đoàn Kitô hữu tiên khởi cũng luôn có một bầu khí bác ái và mọi người đều đồng

tâm nhất trí. Đây là một sự thống nhất lạ lùng về tâm tình. Theo Tin Mừng, trong quá khứ sự đồng tâm này không phải bao giờ cũng được thể hiện giữa các môn đệ với nhau. Vẫn có những cuộc cãi vã và cạnh tranh, ngay cả hôm trước ngày Chúa Giêsu chịu chết. Cũng trong chính nhà Tiệc Ly này, nhóm Mười Hai quây quần bên Thầy để ăn bữa cuối cùng, nhưng vẫn có sự cạnh tranh nghi kỵ. Ngược lại, giờ đây sự hòa hợp đồng tâm nhất trí giữa mọi người thật là đặc biệt. Nguyên do đầu tiên của sự thay đổi này là nhờ Hy Tế của Đức Ki tô. Hy Tế này đã được tiến dâng để làm cho con người sống trong hiệp nhất và bác ái. Nhưng một trong những yếu tố quan trọng đạt tới sự hiệp nhất bác ái này chính là nhờ sự hiện diện của Mẹ.

Ở gần Mẹ hắn nhiều môn đệ thấy xấu hổ khi gợi lại những chuyện đôi co trước đây. Mọi sự nại Mẹ đều dịu dàng, nhân hậu, cảm thông. Thái độ dễ mến đầy thiện cảm của Mẹ đối với mọi người giúp cho họ sống bác ái huynh đệ và gắn bó với nhau hơn. Đằng khác, với tư cách là Mẹ, Mẹ làm hết sức mình để xây dựng sự hòa hợp của cộng đoàn. Người mẹ nào cũng đau lòng khi con cái mình chia rẽ và ghen ghét nhau. Vì vậy, Mẹ không mong ước gì hơn là tái lập được sự đồng tâm nhất trí trong cộng đoàn lúc đó.

Mẹ vui hơn hết khi thấy sự hòa hợp đồng tâm nhất trí trong cộng đoàn. Chúng con xin Mẹ dẫn đưa mọi Kitô hữu đã rời xa Hội Thánh trở về hợp nhất lại với Hội Thánh. Mẹ từng biết rõ những khó khăn để xây dựng sự đồng tâm nhất trí trong cộng đoàn, xin Mẹ luôn luôn ở bên chúng con và giúp đỡ chúng con, như xưa ở nhà Tiệc Ly, để chúng con chân thành hơn, biết dễ dàng tha thứ những lỗi lầm cho

nhau. Mẹ chẳng bao giờ để sự thù hận nào xâm nhập vào lòng mình, xin Mẹ cũng giúp chúng con xóa sạch khỏi lòng mình những giận hờn thù oán. Xin Mẹ dạy cho chúng con biết tuân giữ điều răn trọng đại của con Mẹ là yêu thương nhau như Ngài đã yêu thương chúng con.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ là Mẹ Hội Thánh, xin Mẹ làm cho tình yêu và sự đồng tâm nhất trí luôn ngự trị trong mỗi cộng đoàn tín hữu. Amen.

Ngày Thứ Hai Mười Tám

CỘNG SỰ VIÊN CỦA CHÚA THÀNH THẦN

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Sự hiện diện của Mẹ tại nhà Tiệc Ly giữa các mộng đệ đang chờ đợi cuộc hiện xuống thật ý nghĩa. Sự hiện diện của Mẹ góp phần chuẩn bị cho cộng đoàn đón nhận Chúa Thánh Thần một cách hữu hiệu hơn.

Chúa Thánh Thần vẫn thích hoạt động với sự hợp lực của Mẹ. Mẹ là cộng sự viên ưu tuyển của Ngài. Hôm Truyền Tin, nhờ sự tác động của Thánh Thần Mẹ đã cưu mang Ngôi Hai lả lùng. Nhờ Chúa Thánh thần mới có hợp tác giữa Thiên Chúa và tạo vật trong việc tạo thành bản tính nhân loại của Chúa Giêsu. Một cách nào đó, chính Thánh Thần đã giữ gìn Mẹ được đồng trinh dù Mẹ cưu mang Ngôi Hai Thiên Chúa.

Chúa Thánh Thần đã giúp Mẹ hiểu về tình thương Thiên Chúa và đã mời gọi Mẹ đáp lại tình thương ấy. Việc Mẹ khẳng khái với Thiên Thần về quyết định muốn giữ mình đồng trinh cũng là do tác động của Chúa thánh thần.

Ngôi Lời Nhập Thể là bằng chứng sống động về việc cộng tác của Mẹ với Thánh Thần. Rồi khi Mẹ đi thăm viếng bà Elisabeth, Thánh Thần cũng đã xâm chiếm tâm hồn bà Elisabeth hôm đó. Bà đã nhận ra ngay mối liên hệ giữa sự hiện diện của Mẹ và cuộc biến đổi lạ lùng mà Thánh Thần vừa thực hiện nơi bà, đã khiến bà nhảy mừng và nhận được luồng sáng siêu nhiên. Nhờ Mẹ, Thánh Thần

đã ùa vào một tâm hồn và ban niềm vui no thỏa và phấn chấn.

Khi trước Mẹ mở rộng tâm hồn cho Chúa Thánh thần tràn ngập tâm hồn mình bằng cách ưng thuận cuộc Nhập Thể, thì giờ đây Mẹ gắng sức tạo ra trong cộng đoàn một tư thế cởi mở hoàn toàn trước cuộc Hiện Xuống gần đến. Mẹ thực sự là người cộng tác vào biến cố Hiện Xuống. Mai mãi Mẹ là cộng sự viên của Chúa Thánh Thần và Mẹ còn giữ vai trò đó trong Hội Thánh cho đến khi tận thế.

Có thể nói Chúa Thánh Thần sẽ cư ngụ trong tâm hồn nào tôn sùng Mẹ. Vì thế, chúng con muốn dành cho Mẹ một chỗ ngày càng lớn lao hơn trong cõi lòng chúng con. Chúng con cũng muốn dành cho Mẹ những tâm tình mà cộng đoàn Kitô hữu trong nhà Tiệc Ly ngày xưa dành cho Mẹ. Nhờ đó chúng con hy vọng chắc chắn sẽ có cuộc Hiện Xuống mới trong lòng chúng con để chúng con được đổi mới.

Lạy Mẹ, chớ gì chúng con gắn bó sâu xa hơn với Mẹ để có thể nhận được ơn Chúa Thánh Thần. Qua việc suy ngẫm việc Mẹ hợp tác chặt chẽ với Thánh Thần, chúng con nhận thấy rõ hơn vai trò quan trọng của Mẹ trong đời sống nội tâm chúng con. Mỗi khi chúng con đến gần Mẹ, Thánh Thần cũng đến gần chúng con. Chúa Thánh Thần đã làm những điều kỳ diệu nơi Mẹ. Chúng con hy vọng, Chúa Thánh Thần cũng sẽ thực hiện những kỳ công đích thực bên trong chúng con, nếu chúng con gắn bó với Mẹ.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã cộng tác với Chúa Thánh Thần để thực thi thánh ý Chúa, xin Mẹ làm cho chúng con cũng biết ý thức cộng tác đắc lực với Chúa Thánh Thần trong mọi công việc phát triển Hội Thánh và cộng đoàn. Amen.

Ngày Thứ Hai Mười Chín MẸ CÁC TÔNG ĐỒ

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Với cuộc Hiện xuống, sứ mạng của Mẹ trên trần gian chưa kết thúc. Sau khi Chúa Giêsu về trời, Mẹ ở lại dưới thế trong một thời gian nữa. Mẹ tiếp tục hiện diện trong cộng đoàn tín hữu tiên khởi. Đó là thời gian được đánh dấu bằng những hoạt động tông đồ mạnh mẽ, nhất là tại Giêrusalem. Có thể nói Mẹ hiện diện trong cộng đoàn như là Mẹ của các tông đồ.

Dĩ nhiên Mẹ không thuộc nhóm Mười hai tông đồ có Phêrô đứng đầu trong việc cai quản Hội Thánh. Mẹ đã tôn trọng quyền bính của Phêrô và của các tông đồ khác. Mẹ tránh không can thiệp vào những quyết định của họ. Dù không có một trọng trách nào trong việc điều khiển cộng đoàn, nhưng có thể nói Mẹ vẫn có một ảnh hưởng sâu xa đối với đời sống cộng đoàn lúc đó.

Mẹ đã từng biết, từng sống gần gũi và chứng kiến những giây phút trọng đại trong cuộc đời Chúa Giêsu. Bởi vậy mọi lời nói, cử chỉ, tâm tình của Mẹ hôm nay đều gợi lại về Chúa Giêsu. Mẹ thực sự là niềm vui cho các tông đồ

mỗi khi ở với Mẹ, được trò chuyện với Mẹ. Hơn các tông đồ khác, Thánh Gioan, vị tông đồ Chúa yêu, vì đã đón Mẹ về nhà mình, nên có thể được hưởng nếm niềm vui của sự hiện diện Mẹ như sự hiện diện của Thầy khi trước.

Về phần mình, chắc là Mẹ hằng mong muốn duy trì một sự tiếp xúc chặt chẽ với những ai mà Con của Mẹ đã chọn làm cộng sự viên và đã đặt nơi đó tất cả tương lai của Hội Thánh. Mẹ coi mình có bốn phận cộng tác với họ. Mẹ lưu tâm đến các hoạt động của họ và nâng đỡ họ bằng tình thương và sự quan tâm của một người Mẹ. Mẹ làm vậy vì vừa yêu thương người đã được kêu gọi lo việc tông đồ, vừa vì yêu thương con nên quan tâm đối với công cuộc lớn lao mà Con mình đã thiết lập trên trần gian. Sự gắn bó và yêu thương Mẹ dành cho Con của Mẹ như thế nào, giờ đây cũng dành cho Hội Thánh như vậy vì Hội Thánh là thân thể mẫu nhiệm của Đức Kitô. Mẹ luôn sẵn sàng làm tất cả vì Hội Thánh. Mẹ đã sống và hiến dâng mọi sức lực cho sự lan rộng của Hội Thánh.

Mẹ hiểu rằng vai trò của Mẹ giờ đây là trợ giúp các việc tông đồ. Mẹ dùng ảnh hưởng của mình để thôi thúc các tông đồ nhiệt thành hơn. Mẹ khuyến khích họ thi thố hết mọi khả năng của họ để phục vụ Chúa Giêsu tức là phục vụ Hội Thánh. Với con tim nhạy bén của một mẹ hiền, Mẹ an ủi những kẻ thất vọng và đưa ra những lời khuyên nhủ đúng đắn hết sức tế nhị. Mẹ như một lò lửa để thắp lại ngọn lửa nhiệt thành nơi con người.

Hội Thánh tiên khởi tại Giêrusalem chịu nhiều sự căm ghét và đe dọa. Nhưng Hội Thánh không ngừng phát triển.

Mẹ là chỗ cho các tông đồ tìm sự bình an và khích lệ. Có thể trong những lúc gian khó, Mẹ khơi gợi cho các tông đồ một thái độ sống giống như của Thầy họ. Sự dịu dàng của Mẹ xoa dịu những đau khổ họ có thể gặp phải trên đường rao giảng Tin mừng. Sự dịu hiền của mẹ có mãnh lực như sự nhân hậu của Đấng chịu đóng đinh trên Thập Giá. Mẹ cho người khác hiểu rằng lòng nhân từ chính là khí cụ tông đồ hùng mạnh nhất. Ai học được lòng nhân từ như Chúa Giêsu sẽ vượt thăng những thái độ độc ác hoặc thù ghét.

Mẹ có ảnh hưởng đáng kể trong cộng đồng tiên khởi và Mẹ ra sức làm cho tinh thần của Đức Kitô ngự trị nơi đó. Những ai ngày nay đang dấn thân hoạt động tông đồ vẫn có thể hưởng nhờ sự trợ giúp của Mẹ. Mẹ vẫn nhiệt thành thi thoả vai trò của Mẹ như ngày xưa Mẹ đã cho các tông đồ.

Lạy Mẹ, xin hãy ở bên chúng con và nâng đỡ sứ mạng tông đồ của chúng con. Xin giúp chúng con hiểu rằng mọi Kitô hữu đều là tông đồ. Mọi người phải nghĩ đến các linh hồn cần được cứu độ và phải làm điều tốt đẹp cho đồng loại. Mọi người chúng con đều có bổn phận làm chứng tá bằng đời sống Kitô hữu của mình. Chúng con cũng phải tận dụng mọi cơ hội như nói một lời tốt đẹp, một lời khuyên đúng đắn, một cử chỉ quan tâm, một việc làm bác ái để có thể giúp đưa về với Chúa một tâm hồn sống xa cách Chúa. Xin Mẹ giúp chúng con cũng biết cộng tác làm việc tông đồ kín đáo nhưng hữu hiệu như Mẹ vậy.

Lời khẩn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã trợ giúp cho công cuộc mở rộng Hội Thánh lúc ban đầu, xin Mẹ hướng dẫn, nâng đỡ những việc tông đồ của chúng con để Hội Thánh hôm nay được ngày càng phát triển không ngừng hầu làm sáng danh Chúa. Amen.

Ngày Thứ Ba Mươi MẸ HỒN XÁC LÊN TRỜI TRONG VINH QUANG

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Khi mãn cuộc đời dương thế, một tiếng gọi của Cha trên trời mời Mẹ về nhà Ngài để Mẹ gặp lại Con Mẹ và mãi mãi sống bên Con trên cõi trời và chia sẻ phúc lộc với Con.

Có lẽ như bao thân phận con người, ít nhiều Mẹ cũng lưu luyến khi cắt đứt những gì yêu quý trên trần gian, đặt biệt là các tông đồ. Mẹ đã gắn bó sâu xa với cộng đoàn Kitô hữu non trẻ. Giờ đây Mẹ rời bỏ các tông đồ mà Mẹ hằng quan tâm với sự ân cần từ mẫu. Trước tiếng gọi của Chúa, Mẹ đã mau mắn đáp lời như ngày truyền tin. Đó là một tiếng thưa vâng cuối cùng để Mẹ hoàn tất cuộc đời dâng hiến của mình. Như Chúa Cứu Thế trước kia, Mẹ sẵn lòng phó thác linh hồn mình trong tay Cha. Trong cử chỉ phó thác đó, Mẹ đặt để tất cả lòng mến và lòng cậy trông của mình.

Khi nhắm mắt ở trần gian, Mẹ lại được mở ra một thế giới khác. Những gì khi ở trần gian Mẹ chỉ nhận thấy bằng con mắt đức tin, giờ đây Mẹ được chiêm ngưỡng trực tiếp Thiên Chúa, diện đối diện. Dưới đất, hơn ai hết chính Mẹ nhìn thấy Con Thiên Chúa trở thành Con của Mẹ nhưng đó vẫn là khuôn mặt nhân loại và vẫn còn bao trùm trong mầu nhiệm. Khi về trời, Mẹ trực tiếp thấy Con mình trong vinh quang tột bậc của Thiên Chúa. Thiên Chúa tỏ mình cho Mẹ trong tất cả vẻ chói lọi rạng ngời vinh quang mà con người không thể tưởng tượng nổi.

Chẳng những Mẹ vui khi chiêm ngưỡng Thiên Chúa không phải qua tấm gương mờ ảo mà Mẹ còn hạnh phúc biết bao khi có được Thiên Chúa trong tâm hồn mình. Nhờ lòng mến và sự dâng hiến cuộc đời trọn vẹn cho Chúa, giờ đây Mẹ được hưởng phúc tột cùng.

Lạy Mẹ, chúng con nhận ra rằng hạnh phúc đời đời được ban cho con người tùy theo mức độ đã yêu mến Thiên Chúa. Tất cả rồi sẽ qua đi, trên trời chỉ còn lòng mến là hiện hữu. Tất cả những gì không phải là lòng mến Thiên Chúa đều tiêu tan cùng với thân xác và sự chết. Mẹ lên trời hưởng hạnh phúc vĩnh cửu càng thôi thúc chúng con yêu mến Thiên Chúa nhiều hơn vì mục đích của đời chúng con không gì khác hơn là chính Chúa.

Để cho hạnh phúc của Mẹ trọn vẹn, Thiên Chúa đã muốn cả thân xác Mẹ cũng được dự phần vào đó bằng một ân huệ đặc biệt. Thiên Chúa đã cho cả thân xác Mẹ về trời ngay sau khi Mẹ kết thúc cuộc đời trần gian. Thể xác Mẹ mãi mãi tráng trong tuyệt đối nhờ sự thánh thiện không tì

vết và sự tận hiến trinh nguyên của Mẹ. Với tư cách là Mẹ Thiên Chúa và nhờ gắn kết mật thiết với Ngôi Lời Nhập Thể, nên thân xác Mẹ phải được ở gần Chúa Giêsu và được hưởng phục sinh như Ngài.

Chúng con nghĩ rằng Thiên Chúa đã ban cho Mẹ đặc ân tuyệt vời “Hồn Xác Về Trời” cũng là muốn Mẹ nối dài mãi tình mẫu tử với chúng con. Trong hạnh phúc trên cõi trời, Mẹ có thể theo sát hơn mọi hoàn cảnh thăng trầm của Hội Thánh. Lúc còn trên đường thế, chắc chắn Mẹ khó có thể biết rõ được hết mọi chi tiết của công cuộc tông đồ vì Mẹ cũng chịu giới hạn thể lý như bao người khác. Ngược lại từ cõi trời, giờ đây Mẹ nhìn được từng bước đi của Hội Thánh. Mẹ có thể dùng thế giá của mình để trợ giúp chúng con vì Mẹ hằng quan tâm đến mọi biến cố dù thật nhỏ trong đời chúng con. Trên trời giờ đây Mẹ càng thể hiện rõ nét hơn nữa là Mẹ Hội Thánh và Mẹ các tín hữu.

Thật là một khích lệ cho chúng con, khi biết Mẹ ở trên trời nhưng không xa cách mà còn gần gũi với hết từng người. Trên trời Mẹ không ngừng nhìn đến, giúp đỡ ủi an và khích lệ chúng con qua từng biến cố lớn nhỏ trong cuộc sống. Giống Chúa Cứu Thế và cùng với Ngài, Mẹ đang dọn chỗ cho chúng con. Một người Mẹ chỉ hoàn toàn sung sướng khi mình được hạnh phúc cùng với con cái. Mẹ đau khổ khi thấy chúng con xa Mẹ vì tội lỗi. Do đó, Mẹ ra sức làm cho chúng con cũng đạt tới hạnh phúc Mẹ đang được hưởng. Trong vinh quang cõi trời Mẹ đang được kết hợp mật thiết với Chúa Giêsu, xin Mẹ lôi kéo chúng con đến với Ngài bằng một lòng mến nồng nàn hơn, ngõ hầu chúng

con được cùng với Mẹ hưởng niềm vui vĩnh cửu trên thiên quốc.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã được Thiên Chúa cho hưởng phúc lộc vĩnh cửu trên thiên quốc cả hồn lẫn xác, xin Mẹ luôn nhớ đến đoàn con đáng thương của Mẹ dưới thế và giúp chúng con cũng mau đạt tới phúc lạc đó. Amen.

Ngày Thứ Ba Mươi Mốt NỮ VƯƠNG HOÀN CẦU

Lạy Mẹ Maria mến yêu!

Chúa Giêsu, Con của Mẹ, là Vua chúng con và Vua vũ trụ. Vì được liên kết với Con Mẹ trong công cuộc cứu độ nên Mẹ cũng đã trở nên Nữ Vương của chúng con và Nữ Vương hoàn cầu.

Mẹ là Nữ Vương của loài người vì Thiên Chúa đã làm cho Mẹ trở nên tạo vật hoàn hảo. Thiên Chúa đã đặt nơi Mẹ sự hoàn hảo ngay từ phút đầu tiên của đời Mẹ, Đáng Vô Nhiễm Nguyên Tội và Mẹ đầy ơn phúc. Sự hoàn hảo của Mẹ đã nhận được lúc ban đầu đã không ngừng lan rộng và triển nở trong suốt đời sống Mẹ. Trên trời đều ca khen Mẹ, dưới đất chúng con thán phục Mẹ hết lòng.

Mẹ là Nữ Vương hoàn cầu không chỉ vì sự tuyệt vời công đức cá nhân của Mẹ, nhưng trước tiên Mẹ đã được chia sẻ vương quyền với Đức Kitô. Đức Kitô đã muốn chia

sẽ với Mẹ quyền tối thượng của Ngài đối với nhân loại. Thiên Chúa đã xin Mẹ cộng tác vào công cuộc cứu thế. Mẹ đã được liên kết mật thiết với cuộc đời Chúa Giêsu, nhất là với hy tế thập giá. Mẹ đã thông phần đau khổ với Chúa Giêsu nên Mẹ được dự phần vào vinh quang Phục Sinh của Ngài. Thiên Chúa cũng đã cho Mẹ được về trời cả hồn lẫn xác. Mẹ lên trời trở nên Nữ hoàng và Mẹ có quyền thế nhất định đối với Hội Thánh hoàn cầu.

Mẹ không có vương quyền tuyệt đối như Đức Kitô, nhưng trong cương vị làm Mẹ, Mẹ có thể giá và quyền chuyển cầu. Tất cả sức mạnh của Mẹ nằm trong ảnh hưởng của Mẹ đối với Con mình. Dù quyền của Mẹ chỉ là chuyển cầu, nhưng quyền đó lại bao trùm mọi chiêu kích. Với tư cách là Nữ Vương, Mẹ phải lo đến tất cả tương lai của Hội Thánh. Do đó, không có gì trong Hội Thánh lại ở ngoài sự chăm sóc của Mẹ.

Vương quốc của Con Mẹ đã được khai mào ở trần gian và đang trên con đường lữ hành. Cũng như Con của Mẹ, Mẹ mong muốn cho vương quốc ấy lớn lên không ngừng và làm sao cho tất cả mọi người qui tụ trong vương quốc ấy. Ngày xưa, bằng sự hiện diện và quan tâm của mình, Mẹ đã không ngừng duy trì sự hiệp nhất trong Hội Thánh tiên khởi. Ngày nay, để cho mọi Kitô hữu được hợp nhất, chúng con phải đặc biệt kêu cầu sự trợ giúp của Mẹ. Mẹ là Nữ Vương của mọi Kitô hữu, xin Mẹ làm cho mọi người Kitô hữu được hợp nhất với nhau và loại trừ mọi phân cách chia rẽ.

Hơn nữa, Mẹ là người đầu tiên đem Chúa Giêsu đến cho người khác. Tình mẫu tử của Mẹ không giới hạn. Mẹ không những là Mẹ chúng con mà còn là Mẹ của tất cả mọi người dù còn xa lạ với Kitô giáo. Ai có thể phủ nhận tình thương của người mẹ dành cho mình. Mẹ đã đoái thương đến tất cả mọi người. Bất cứ ai chạy đến kêu cầu, Mẹ đều không ngoảnh mặt làm ngơ. Biết bao người Hồi Giáo, những lương dân hay những người tuy xa cách Kitô giáo nhưng lại có lòng tôn kính Mẹ và khẩn cầu Mẹ cứu giúp. Xin Mẹ dẫn đưa họ về cùng Con của Mẹ.

Trong đời sống của Hội Thánh, Mẹ làm tất cả những gì có thể được để thúc đẩy việc thánh hóa Hội Thánh. Đặc biệt Mẹ quan tâm đến những người hiến dâng đời mình cho Chúa trong đời tận hiến. Hội Thánh trong mọi thời đều cần đến các linh mục, tu sĩ nam nữ. Mẹ chính là mẫu gương và là nguồn mạch khơi gợi giới trẻ ham mê dâng hiến cuộc đời trọn vẹn để phục vụ Thiên Chúa và các linh hồn. Ngày nay vẫn còn rất nhiều người theo gương Mẹ sống đời tận hiến và trinh sạch như Mẹ.

Lạy Mẹ, Mẹ cũng là Nữ vương các gia đình chúng con. Nhờ sự hiện diện của Mẹ mà gia đình được sự bình an và hạnh phúc. Ngày xưa Thánh Gia dù nghèo khó nhưng không bất hạnh vì nhờ có Mẹ và vì Mẹ luôn mời Chúa đến ngự trị trong gia đình. Nhờ Mẹ, sự hiện diện của Chúa chiếm vị thế ưu tiên và lòng mến được vun trồng mỗi ngày. Lạy Mẹ, Mẹ là Nữ Vương của mọi gia đình, xin Mẹ làm cho mọi gia đình cảm thấy cần có sự hiện diện của Mẹ. Xin cho chúng con noi gương Mẹ để đem sự dịu dàng, ân

cần và vui tươi đến cho tha nhân. Xin Mẹ làm cho mỗi gia đình trở thành một trường học về sự thánh thiện.

Có người mẹ nào lại làm ngơ trước những lỗi lầm của con mình. Người mẹ nào cũng cảm thấy trách nhiệm và buồn khổ trước những lỗi lầm của con cái. Và bất kỳ người mẹ nào cũng tìm cách mạnh mẽ che chở và bênh vực con cái mình khỏi những nguy hiểm đe dọa đó sao? Vậy Mẹ lưu tâm đến những người lầm lạc và mong muốn họ trở về trong vòng tay che chở âu yếm của Mẹ. Với tấm lòng từ mẫu, Mẹ không hề ngần ngại xin với Con của Mẹ những ơn đặc biệt cho những ai lầm lỗi để họ trở về nẻo chính đường ngay. Mẹ là người đầy lòng xót thương lân mẫn và đó chính là sức mạnh của Mẹ

Cuối cùng chúng con vẫn thích kêu cầu Mẹ là Nữ Vương hòa bình. Mẹ là Nữ Vương ban sự bình an. Xưa kia Mẹ đã chịu đau khổ với Đức Kitô, tâm hồn Mẹ cũng đầy đau khổ nhưng lòng Mẹ đầy bình an nhờ niềm tin, hy vọng và phó thác. Mẹ là Nữ Vương ban sự bình an vì Mẹ là cầu nối đem bình an của Thiên Chúa cho mọi người. Mẹ là Nữ Vương bình an cho thế giới hôm nay. Cuộc sống cạnh tranh hôm nay đầy những bất an trong tương quan giữa người với người và giữa các quốc gia với nhau. Người ta có thể bất chấp tất cả chỉ để tìm quyền lợi của cá nhân hay của một nhóm người. Con người một khi quên đi sự hiện diện của Thiên Chúa thì cũng quên đi lòng bác ái và hòa hợp. Chúng con xin Mẹ biến đổi lòng người để họ ý thức về sự hiện diện của Thiên Chúa là Cha giàu lòng thương xót. Nơi nào không có sự bình an, nơi nào vẫn còn tồn tại sự thù ghét hoặc những cuộc bách hại, chúng con xin Mẹ làm cho

sự dịu hiền của Mẹ được vinh thăng. Đặc biệt xin Mẹ chở che các Kitô hữu bị bắt bớ.

Lời khấn nguyện:

Lạy Mẹ, Mẹ đã được Chúa đặt làm Nữ Vương cả hoàn cầu, xin Mẹ gieo vãi tràn trề các ân huệ do tình thương của Mẹ, hầu cho mọi người nhận biết Đức Kitô là vua vĩnh trụ và biết ý thức cùng nhau xây dựng bình an trên trái đất này. Amen.

NỘI DUNG

LỜI GIỚI THIỆU	3
LỜI NGUYỆN MỞ ĐẦU	4
Ngày Thứ Nhất: MÙNG VUI LÊN	5
Ngày Thứ Hai: MẸ ĐẦY ƠN PHÚC.....	9
Ngày Thứ Ba: THIÊN CHÚA Ở CÙNG MẸ	13
Ngày Thứ Tư: ĐỨC TRINH NỮ	17
Ngày Thứ Năm: VỊ HÔN THÊ	20
Ngày Thứ Sáu: MẸ ĐẤNG CỨU TINH	27
Ngày Thứ Bảy: PHÚC CHO MẸ LÀ KẺ ĐÃ TIN	30
Ngày Thứ Tám: NÀY TÔI LÀ TÔI TÁ CHÚA	30
Ngày Thứ Chín: XIN CHÚA LÀM CHO TÔI NHƯ LỜI SỨ THẦN	38
Ngày Thứ Mười: CON ĐƯỜNG ĐẦU TIÊN VỚI ĐỨC KITÔ.....	42

Ngày Thứ Mười Một: CUỘC GẶP GỠ BÀ ELISABETH	41
Ngày Thứ Mười Hai: TÔI TÓ CỦA ĐỒNG LOẠI	49
Ngày Thứ Mười Ba: NGỎI KHEN CHÚA - MAGNIFICAT	52
Ngày Thứ Mười Bốn:	
MẸ BỎ MỌI SỰ VÌ NGƯỜI CON YÊU DẤU: GIÊSU	56
Ngày Thứ Mười Lăm: ÁNH SÁNG TRONG ĐÊM BELEM.....	54
Ngày Thứ Mười Sáu: LỄ DÂNG CỦA MẸ MARIA	62
Ngày Thứ Mười Bảy: ĐỨC TIN CỦA MẸ MARIA.....	65
Ngày Thứ Mười Tám: NIỀM HY VỌNG TRÀN TRỀ	63
Ngày Thứ Mười Chín: TÌM GẶP CHÚA GIÊSU - CON MẸ	71
Ngày Thứ Hai Mươi: HỌ HẾT RUỘU RỒI	70
Ngày Thứ Hai Mươi Mốt: MẸ LÀ ĐẤNG TRUNG GIAN CÁC ƠN	80
Ngày Thứ Hai Mươi Hai: ĐƯỜNG LÊN ĐỒI CALVARIÔ.....	84
Ngày Hai Mươi Ba: ĐẤNG ĐỒNG CÔNG CỨU CHUỘC	88
Ngày Thứ Hai Mươi Bốn: HỒI BÀ NÀY LÀ CON BÀ	92
Ngày Thứ Hai Mươi Lăm: NÀY LÀ MẸ CON	95
Ngày Thứ Hai Mươi Sáu: ĐÓN TIẾP ĐỨC KITÔ PHỤC SINH	98
Ngày Thứ Hai Mươi Bảy: MẸ CỦA CỘNG ĐOÀN KITÔ HỮU	102
Ngày Thứ Hai Mươi Tám:	
CỘNG SỰ VIÊN CỦA CHÚA THÀNH THẦN	106
Ngày Thứ Hai Mươi Chín: MẸ CÁC TÔNG ĐỒ.....	108
Ngày Thứ Ba Mươi:	
MẸ HỒN XÁC LÊN TRỜI TRONG VINH QUANG	102
Ngày Thứ Ba Mươi Mốt: NỮ VƯƠNG HOÀN CẦU.....	105

DEO GRATIAS!
TẠ ƠN CHÚA!

TÂM TÌNH DÂNG MẸ
Tác giả: Phaolô Huỳnh Các

*Chịu trách nhiệm xuất bản:
Nguyễn Công Oánh*

*Biên tập:
Nguyễn Thị Hà*

*Sửa bản in:
Lm. Giuse Huỳnh Văn Sỹ*

*Trình bày, bìa:
Lm. Anrê Huỳnh Tân Nha*

In 500 cuốn khổ 12,5 x 19 tại Công ty in Nguyễn Việt Hưng

Số xuất bản 1036-2012/CXB/37-106/TG

Ngày 19 tháng 09 năm 2012

In xong và nộp lưu chiểu quý 4 năm 2012